ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Φεβρουαρίου **1932** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **53**

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Διὰ τὸ ἐσωτερικόν:

Δι' ὁλόκληρον τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ..... Δρ. 300
Διὰ τὰ τρία Τεύχη Α'; Β' καὶ Γ' ἐτησίως ..... » 200
Διὰ τὸ Παράρτημα μόνον ἐτησίως ..... » 150
Διὰ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ..... » 200

Διὰ τὸ ἐξωτερικόν:

Δι' ὁλόκληρον τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως..... » 600
Διὰ τὰ τρία Τεύχη Α', Β' καὶ Γ' ἐτησίως..... » 400
Διὰ τὸ Παράρτημα μόνον ἐτησίως ..... » 300
Διὰ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ..... » 400

Διὰ δημοσιεύσεις δικαστικῶν πράξεων κλπ. ὁ στίχος Δρ. 2.50
Διὰ καταστατικὰ κλπ. κατὰ στήλην ἢ κλάσμα ταύτης » 180.—
Ἡ τιμὴ ἑκάστου ἡμερησίου φύλλου ..... » 3.—
Ἑκάστου δὲ φύλλου Δελτίου Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν » 4.—

Ἡ συνδρομὴ ἄρχεται τὴν 1ην Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ εἶνε προπληρωτέα.

Αἱ πληρωμαὶ διὰ συνδρομὰς καὶ δημοσιεύσεις ἐνεργοῦνται εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα, προσαγομένου κατόπιν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Τυπογραφεῖον τοῦ οἰκείου διπλοτύπου πληρωμῆς.

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Περὶ τῆς σωματικῆς ἱκανότητος τῶν μαθητῶν τῶν Στρατιωτικῶν Σχολῶν καὶ τῶν στρατευσίμων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰ κάτωθι διατάγματα 1) ἀπὸ 2 Σεπτεμβρίου 1925, περὶ Στρατιωτικῆς Σχολῆς Ὑπαξιωματικῶν», 2) τὸ ἀπὸ 30 Δεκεμβρίου 1925 «περὶ Ἰατρικῆς Σχολῆς», 3) Τὸ ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου 1926 «περὶ οἰκοτροφείων τοῦ Κράτους» καθὼς καὶ τοὺς Νόμους 4324, «περὶ Στρατολογίας τοῦ κατὰ γῆν Στρατοῦ» καὶ 4457 «περὶ Στρατιωτικῆς Σχολῆς Εὐελπίδων», καθὼς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 291)1932 γνωμάτευσιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Κυροῦμεν τοὺς ἐπισυναπτομένους τῷ παρόντι Διατάγματι ὑπ' ἀριθ I καὶ II Πίνακας Νόσων καὶ Βλαβῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων γίνεται ἡ ἐξέτασις τῆς σωματικῆς ἱκανότητος, διὰ μὲν τοῦ ὑπ' ἀριθ. I Πίνακος τῶν μαθητῶν Στρατιωτικῶν Σχολῶν, προοριζομένων δι' Ἀξιωματικούς, ἢ Σχολῶν Ἐφέδρων ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ὁπωσδήποτε καταταξομένων εἰς τὸ Σῶμα τῶν μονίμων Ἀξιωματικῶν διὰ δὲ τοῦ ὑπ' ἀριθ. II τῶν στρατευσίμων κατά τε τὴν κατάταξιν καὶ μετ' αὐτὴν, τῶν ἐφέδρων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπὸ τὰ ὅπλα ὑπηρεσίας των, ὡς καὶ τῶν μαθητῶν διαφόρων Στρατιωτικῶν Προπαρασκευαστικῶν Σχολῶν καὶ ἐθελουσίως καταταξομένων.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐξέτασις τῆς σωματικῆς ἱκανότητος τῶν μαθητῶν τῶν Στρατιωτικῶν ἐν γένει Σχολῶν, ὡς καὶ τῶν ὁπωσδήποτε καταταξομένων ὡς μονίμων ἀξιωματικῶν, γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πίνακος I νόσων καὶ βλαβῶν.

Εἶναι ἀκατάλληλοι πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς τὰ Στρατιωτικὰ ἐν γένει Σχολεῖα ἢ πρὸς κατάταξιν ὁπωσδήποτε εἰς τὰ μόνιμα στελέχη τῶν ἀξιωματικῶν, οἱ ἔχοντες ἀνάστημα μικρότερον τοῦ 1.50 διὰ τοὺς ἄγοντας ἡλικίαν μέχρι τοῦ 18ου ἔτους συμπεπληρωμένου, 1.55 δὲ διὰ τοὺς ἄγοντας μεγαλειτέραν ἡλικίαν, ὡς καὶ οἱ φέροντες νόσον ἢ βλάβην ἐκ τῶν ἐν τῷ πίνακι ὑπ' ἀρ. I ἀναγραφομένων, χωρὶς ἡ ἀκαταλληλότης αὕτη νὰ θεωρῆται καὶ ἀνικανότης πρὸς στράτευσιν, τῆς τελευταίας ταύτης ἐκτιμωμένης ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πίνακος II τῶν στρατευσίμων.

Ἄρθρον 2.

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ αὐτοῦ ὑπ' ἀριθ. I πίνακος κρίνονται οἱ μαθηταὶ Στρατιωτικῶν Σχολῶν προοριζόμενοι ὡς ἀξιωματικοὶ προκειμένου περὶ νόσου ἢ βλάβης ἐκδηλωθείσης κατὰ τὰ δύο πρῶτα ἔτη τῆς φοιτήσεως αὐτῶν, ἢ εἰς οἱονδήποτε τῆς φοιτήσεως αὐτῶν, ἔτος, ἐφόσον ἡ φύσις τῆς νόσου εἶναι τοιαύτη ὥστε νὰ χαρακτηρίζηται χρονολογουμένη πρὸ τῆς εἰς τὴν Σχολὴν εἰσόδου των.

Οἱ δὲ μαθηταὶ Στρατιωτικῶν Σχολῶν οἱ ὁποῖοι δὲν προορίζονται ἀξιωματικοί, κρίνονται ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου φοιτήσεώς των ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πίνακος II, κρινομένων ἀκαταλλήλων τῶν φερόντων νόσον ἢ βλάβην ἐκ τῶν ἀναγραφομένων εἰς τὸν πίνακα ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Α' καὶ Β'. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πίακος II ἐξετάζονται οὗτοι καὶ κατὰ τὴν μετὰ τὴν ἀποφοίτησιν ἐκ τῶν Σχολείων ὑπηρεσίαν των, ἀφιεμένης εἰς τὰς Ἐπιτροπὰς ἐξετάσεως (Ἀνωτάτην ἢ Ἀπαλλαγῶν) ἐλευθερίας ὡς πρὸς τὴν κρίσιν ἂν μικρὰ πάθησις ἢ βλάβη ἔστω καὶ προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ πίνακος II ὑπὸ στοιχεῖον Β', δύναται νὰ ἐπηρεάζῃ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἐξεταζομένου εἰς τὸ κύριον στρατιωτικόν του ἔργον, (ἰδίᾳ τῆς Σχολῆς Τεχνιτῶν) κρινομένου ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἱκανοῦ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν του.

Ἄρθρον 3.

Οἱ ἐξ ἰατῶν νόσων προσβαλλόμενοι μαθηταὶ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω Σχολῶν τυγχάνουσι τῶν ὑπὸ τῶν κανονισμῶν ἐπιτρεπομένων εὐεργετημάτων νοσηλείας καὶ ἀναρρωτικῶν ἀδειῶν, παραπεμπόμενοι εἰς τὴν Ἀνωτάτην Στρατοῦ Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν, ἢ τὰς κατὰ περιφερείας Ἐπιτροπὰς Ἀπαλλαγῶν δι' ἐνδείξεως τοῦ Νοσοκομείου εἰς ὃ ἐνοσηλεύθησαν διαβιβαζομένης εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν διὰ τῆς Διοικήσεως τοῦ Σχολείου ἥτις δέον νὰ διαβιβάζῃ καὶ πλῆρες ἀντίγραφον τοῦ ἀτομικοῦ δελτίου ὑγείας τοῦ παραπεμπομένου, εἰς ὃ ὁ Ὑγειονομικὸς ἀξιωματικὸς τοῦ Σχολείου θὰ ἀναγράφῃ τὰς τυχὸν παρατηρήσεις του ἐπὶ τῆς ὑγείας τοῦ ὑπὸ κρίσιν, κατὰ τὴν ἐν τῇ Σχολῇ διαβίωσίν του.

Ἡ Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἄνω στοιχείων δύναται νὰ ἐκδώσῃ γνωμάτευσιν περὶ χορηγήσεως ἀναρρωτικῆς ἀδείας, μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ὁποίας, μὴ βελτιουμένης τῆς ὑγείας τοῦ πάσχοντος, γνωματεύει περὶ ἀκαταλληλότητος τοῦ μαθητοῦ πρὸς συνέχισιν τῶν σπουδῶν του συμφώνως πρὸς τὸ προηγούμενον ἄρθρον.

Ἄρθρον 4.

Οἱ πρὸς ἐθελουσίαν κατάταξιν προσερχόμενοι κρίνονται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ αὐτοῦ πίνακος ΙΙ, γινομένων δεκτῶν μόνον τῶν μὴ φερόντων νόσον ἢ βλάβην ἐκ τῶν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Α καὶ Β τοῦ πίνακος ἀναγραφομένων.

Οἱ ὡς ἄνω κρινόμενοι ὡς ἀκατάλληλοι δὲν δύνανται νὰ ἀναθεωρηθῶσι πρὸ τῆς παρελεύσεως ἔτους.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἐκτίμησις τῆς σωματικῆς ἱκανότητος καὶ ὑγιεινῆς καταστάσεως τῶν ὁπλιτῶν κατά τε τὴν στράτευσιν καὶ τὴν ἐν τῷ Στρατεύματι ὑπηρεσίαν αὐτῶν γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πίνακος ΙΙ.

Ὁ πίναξ οὗτος περιέχει ὑπὸ μὲν τὸ στοιχεῖον Α τὰς νόσους καὶ βλάβας τὰς συνεπαγομένας ἀνικανότητα διὰ πᾶσαν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ὑπὸ δὲ τὸ στοιχεῖον Β τὰς συνεπαγομένας ἱκανότητα διὰ βοηθητικὰς μόνον ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τὰ κεφαλαῖα γράμματα Ε. Α. (ἐτησία ἀναβολὴ) καὶ Δ. Α. (διετὴς ἀναβολὴ) τὰς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν ὑπὸ στοιχεῖα Α καὶ Β νόσους καὶ βλάβας, τὰς κρινομένας ἰατὰς διὰ τοῦ χρόνου, δι' ἃς παρέχονται ἀναβολαὶ ὑπὸ τῶν Εἰδικῶν Στρατολογικῶν Συμβουλίων καὶ Ἐπιτροπῶν Ἀπαλλαγῶν εἰς τοὺς ἐκ τούτων πάσχοντας, ὑπὸ μορφὴν ἐτησίας ἢ καὶ διετοῦς ἀναβολῆς πρὸς βαθμιαίαν ἐξέλιξιν τῆς σωματικῆς αὐτῶν διαπλάσεως καὶ ἀποκατάστασιν τῆς ἐκ νόσου κλονισθείσης ὑγείας των.

Ἄρθρον 6.

Ἐξαιροῦνται τῆς Στρατιωτικῆς Ὑπηρεσίας ἔν τε τῷ ἐνεργῷ Στρατῷ καὶ τῇ Ἐφεδρείᾳ οἱ φέροντες σωματικὰς βλάβας ἢ νόσους, ἀναγραφομένας εἰς τὸ στοιχεῖον Α τοῦ πίνακος τῶν στρατευσίμων, βαρείας δι' ἃς ἀστοχεῖ πᾶσα θεραπεία κρινόμενοι ἀνίκανοι διὰ πᾶσαν ἐνεργὸν ἢ βοηθητικὴν ὑπηρεσίαν, ὡς καὶ οἱ ἔχοντες ἀνάστημα κάτω τοῦ 1.40 μετὰ τὴν τρίτην ἐξέτασιν.

Κρίνονται βοηθητικοὶ ὅσοι φέρουσι νόσον ἢ βλάβην τοῦ στοιχείου Β τοῦ πίνακος ΙΙ αἵτινες, δὲν καθιστῶσι μὲν αὐτοὺς ἱκανοὺς διὰ τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν τοῦ στρατοῦ, οὐχὶ ὅμως καὶ ἀνικάνους διὰ πᾶσαν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ὡς καὶ οἱ ἔχοντες ἀνάστημα κάτω τοῦ 1,50 ὄχι ὅμως καὶ ἔλαττον τοῦ 1,40.

Οὗτοι παραμένουσιν ἢ ἀποστέλλονται ἐν εἰρήνῃ εἰς τὰ Συντάγματα εἰς ἃ στρατολογικῶς ἀνήκουσι καὶ χρησιμοποιοῦνται διὰ βοηθητικὰς ὑπηρεσίας ὡς καὶ διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ κατωτέρου ὑγειονομικοῦ προσωπικοῦ τῶν Μοιρῶν, Νοσοκόμων, ἀποσπώμενοι εἰς τὰ Νοσοκομεῖα καὶ Ἀναρρωτήρια.

Ἄρθρον 7.

Ἀναβολὴ λόγῳ ὑγείας παρέχεται διὰ δύο ἔτη (ἐφ' ἅπαξ ἢ καὶ ἐτησίως) κρινομένων τῶν ὑπὸ ἀναβολὴν κατὰ τὸ τρίτον ἔτος ὁριστικῶς-χωρὶς νὰ ἀποκλείηται ἡ πρὸ τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος ὁριστικὴ κρίσις- μόνον εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάστημα ἔλασσον τοῦ 1,40 ἢ φέροντες νοσήματα καὶ βλάβας σημειουμένας ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Α καὶ Β τοῦ πίνακος διὰ τῶν κεφαλαίων γραμμάτων Ε.Α. τοὺς δι' ἐτησίαν καὶ διὰ τῶν κεφαλαίων γραμμάτων Δ.Α. διὰ τοὺς διὰ διετῆ ἀναβολὴν κρινομένους, χωρὶς ἐκ τούτου νὰ περιορίζηται τὸ δικαίωμα εἰς τὰ Εἰδικὰ Στρατολογικὰ Συμβούλια ἢ Ἐπιτροπὰς Ἀπαλλαγῶν χορηγίας ἀναβολῆς οἱουδήποτε τύπου καὶ δι' ἄλλας τῶν ἐν πίνακι παθήσεων νόσων καὶ βλαβῶν καὶ διαθετικῶν ἐν γένει καταστάσεων, συνεπαγομένας μὲν πρόσκαιρον ἀνικανότητα διὰ τὴν Στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, πιθανῶς ὅμως παροδικὰς καὶ ἐπιδεκτικὰς ἰάσεως διὰ τοῦ χρόνου.

Ἄρθρον 8.

Ἐξέτασις τῆς σωματικῆς ἱκανότητος τῶν Στρατευσίμων. Ἁρμοδιότης.

Α) Τῶν Εἰδικῶν Στρατολογικῶν Συμβουλίων.

Ὑπὸ τὴν κρίσιν αὐτῶν τίθενται:

1) Οἱ ἐκ τῶν προσερχομένων νεοσυλλέκτων παρουσιάζοντες νόσον ἢ βλάβην πλήρως καταφανῆ δι' ἁπλῆς κλινικῆς ἐξετάσεως ἢ καὶ προχείρου ἐργαστηριακῆς ἢ καὶ παρ' εἰδικῶν, ἐπαγομένας ἢ τὴν πλήρη ἀπαλλαγὴν αὐτῶν ἢ τὴν χρησιμοποίησιν μόνον διὰ τὰς βοηθητικὰς τοῦ Στρατεύματος ὑπηρεσίας καὶ οἱ λόγῳ ἀναστήματος ἢ γενικῆς ἀδυναμικῆς καταστάσεως ἢ νόσου καὶ βλάβης κρινομένης παροδικῆς ἔχοντες ἀνάγκην ἀναβολῆς κατατάξεως, ἐφ' ὅσον τοῦτο δύναται νὰ σχηματίσῃ ἐκ τῶν Ἐπιστημονικῶν ἅτινα διαθέτει μέσων ἀσφαλῆ γνώμην.

2) Οἱ ἐξ ἀναβολῆς λόγῳ νόσου προερχόμενοι ἐφ' ὅσον δύναται νὰ σχηματίσῃ ἀσφαλῆ ἐπ' αὐτῶν Ἐπιστημονικὴν γνώμην, εἴτε χορηγίας νέας ἀναβολῆς εἴτε ὁριστικῆς κρίσεως.

3) Οἱ λόγῳ τυφλώσεως ἢ ἀνιάτου νόσου ἀνίκανοι πρὸς πᾶσαν Στρατιωτικὴν Ὑπηρεσίαν, μὴ δυνάμενοι νὰ μετακινηθῶσιν, ὡς τὸ ἄρθρον 44 τοῦ Στρατολογικοῦ νόμου ὁρίζει.

4) Οἱ ἄγοντες μικροτέραν ἡλικίαν, ὡς τὸ ἄρθρον 45 τοῦ αὐτοῦ νόμου.

5) Οἱ ὑπερβάντες τὴν πρὸς στράτευσιν ἡλικίαν, ὡς τὸ ἄρθρον 46 τοῦ αὐτοῦ νόμου.

Αἱ ἀποφάσεις τῶν εἰδικῶν Στρατολογικῶν Συμβουλίων, ἐκδίδονται, ὁμοφώνως μὲν προκειμένου περὶ ὁριστικῆς κρίσεως τῆς σωματικῆς ἱκανότητος-τῶν διαφωνιῶν παραπεμπομένων ὑπὸ τὴν κρίσιν τῶν Ἐπιτροπῶν Ἀπαλλαγῶν-κατὰ πλειοψηφίαν δὲ προκειμένου περὶ ἀναβολῶν.

Εἰς τὰς Ἐπιτροπὰς Ἀπαλλαγῶν παραπέμπονται ἐκεῖνοι μόνον τῶν νεοσυλλέκτων, οὓς τὰ Εἰδικὰ Στρατολογικὰ Συμβούλια δὲν κρίνουσιν ὁμοφώνως ἀνικάνους, οὐχὶ δὲ καὶ ἐκεῖνοι εἰς οὓς χορηγεῖται ἀναβολὴ κατατάξεως ἔστω καὶ μὴ ὁμοφώνως, δεδομένου, ὅτι περὶ τῶν τελευταίων τούτων ἡ ἀπόφασις τῶν Εἰδικῶν Στρατολογικῶν Συμβουλίων ἐκδίδεται κατὰ πλειοψηφίαν.

Β'). Τῶν διαρκῶν Στρατολογικῶν Συμβουλίων λειτουργούντων παρ' ἑκάστῳ Στρατολογικῷ Γραφείῳ διὰ τὴν ἐξέτασιν τῆς ἱκανότητος πατρὸς ἢ ἀδελφοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Στρατολογικοῦ νόμου, τῆς γνώμης τῶν Ὑγειονομικῶν Ἀξιωματικῶν ἢ ἰδιωτῶν ἰατρῶν παρεχομένης ἐγγράφως καὶ λεπτομερῶς.

Γ') Τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ αὐτοῦ νόμου προβλεπομένων τοπικῶν Συμβουλίων, διὰ τὴν ὑποβολὴν παρ' αὐτῶν κατόπιν ἐξετάσεως σχετικῶν λεπτομερῶν ἐκθέσεων.

α') Εἰς τὸ Σύνταγμα κατατάξεως.

1) Διὰ τοὺς ἐκ τῶν στρατευσίμων τυφλοὺς καὶ ἐξ ἀνιάτων νοσημάτων πάσχοντας καὶ μὴ δυναμένους ἕνεκα τούτου νὰ μετακινηθῶσι καὶ,

2) Διὰ τοὺς ἐκ τῶν Στρατευσίμων καὶ Ἐφέδρων μὴ δυναμένους ἐγκαίρως νὰ μεταβῶσι πρὸς κατάταξιν λόγῳ προσκαίρου παθήσεως κατὰ τὰ ἄρθρα 37 καὶ 84 τοῦ Στρατολογικοῦ Νόμου.

Β'). Εἰς τὸ οἰκεῖον Στρατολογικὸν Γραφεῖον περὶ ἀνικανότητος πατρὸς ἢ ἀδελφοῦ πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν.

Δ'). Τῶν Ἐπιτροπῶν Ἀπαλλαγῶν.

Εἰς ταύτας τῶν Σωμάτων Στρατοῦ ἢ Μεραρχιῶν, ὡς καὶ τυχὸν ἐκτάκτως συγκροτουμένων, κατὰ προτίμησιν, ἀναλόγως τῆς φύσεως τῆς νόσου καὶ τῶν διατιθεμένων ὑφ' ἑκάστης τούτων Ἐπιστημονικῶν καὶ Ἐργαστηριακῶν μέσων, εἰς τὰ Στρατιωτικὰ Νοσοκομεῖα τῆς περιφερείας των, ὡς καὶ τῆς γενικῆς καταστάσεως τῶν ἀσθενῶν, παραπέμπονται πρὸς ἐξέτασιν τῆς σωματικῆς αὐτῶν ἱκανότητος.

1) Οἱ ἐκ διαφωνιῶν εἰδικῶν Στρατολογικῶν Συμβουλίων κατὰ τὴν κατάταξιν παραπεμπόμενοι νεοσύλλεκτοι.

2) Οἱ παρὰ τῶν Ὑγειονομικῶν Ἀξιωματικῶν τῶν μονάδων περαπεμπόμενοι δι' ἐνδείξως ἐκ τῶν αἰτιωμένων παθήσεις περὶ τῶν ὁποίων τὸ εἰδικὸν Στρατολογικὸν Συμβούλιον ἐλλείψει μέσων δὲν ἠδύνατο νὰ ἀποφανθῇ ἢ τῶν παρουσιαζόντων νόσον ἢ βλάβην, ὧν ἡ διάγνωσις στηρίζεται εἰς κλινικὴν ἐξέτασιν ἢ τοιαύτην εἰδικῶν ἢ ἐργαστηριακήν, τῆς ὅλης διεξαγωγῆς τῆς σχετικῆς ἐνεργείας πρὸς ἔκδοσιν τῆς γνωματεύσεως γινομένης ταχύτατα, ὥστε οἱ πάσχοντες νὰ μὴ τηρῶνται ἐπὶ πολὺ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ.

3) Οἱ κατὰ τὴν περίοδον τῆς θητείας των μεταβάλλοντες ὑγιεινὴν κατάστασιν ὁπλῖται τῶν διαφόρων κατηγοριῶν, ἢ λόγῳ ἐπιδεινώσεως προϋπαρχούσης νόσου ἢ ἐλάβης, ἢ βελτιώσεως ταύτης.

Οἱ ἐκ τῶν ὑπηρετούντων ὁπλιτῶν ἔχοντες ἡλικίαν μικροτέραν, ὡς τὸ ἄρθρον 45 τοῦ περὶ στρατολογίας νόμου ὁρίζει.

5) Αἱ παραπεμπόμεναι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν προσφυγαὶ κατ' ἀποφάσεων τῶν διαρκῶν Στρατολογικῶν Συμβουλίων περὶ ἱκανότητος ἢ ἀνικανότητος πατρὸς ἢ ἀδελφοῦ.

Αἱ Ἐπιτροπαὶ Ἀπαλλαγῶν Σωμάτων Στρατοῦ ἐξετάζουσι προσθέτως τὰς διαφωνίας τῶν Ἐπιτροπῶν Ἀπαλλαγῶν τῶν Μεραρχιῶν, τὰς δὲ τῶν Σωμάτων Στρατοῦ ἐξετάζει ἡ Ἀνωτάτη τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπή.

Ε') Τῆς Ἀνωτάτης Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

1) Ἐπὶ διαφωνιῶν Ἐπιτροπῶν Ἀπαλλαγῶν Σωμάτων Στρατοῦ.

2) Ἐπὶ παραπεμπομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν προσφυγῶν κατ' ἀποφάσεων τῶν Διαρκῶν Στρατολογικῶν Συμβουλίων περὶ ἱκανότητος ἢ ἀνικανότητος πατρὸς ἢ ἀδελφοῦ.

3) Ἐπὶ πάσης ἀποφάσεως σχετικῆς πρὸς ἐξέτασιν τῆς σωματικῆς ἀνικανότητος τῶν ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ στρατευσίμων κατ' ἀτὸ ἄρθρον 47 τοῦ Στρατολογικοῦ νόμου.

ΣΤ'.) Τῶν Ἐπιτροπῶν Ἐξωτερικοῦ.

Διὰ τὴν ἐξέτασιν τῆς σωματικῆς ἱκανότητος τῶν στρατευσίμων τῶν μονίμως (ἐπὶ δεκαετίαν συνεχῶς) ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐγκατεστημένων, τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν τιθεμένων διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῆς Ἀνωτάτης τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 9.

Ἅπαντα τὰ προγενέστερα Διατάγματα σωματικῆς ἱκανότητος τῶν μαθητῶν Σχολῶν καὶ τῶν στρατευσίμων, ὡς καὶ οἱ σχετικοὶ πίνακες νόσων καὶ ἑλαβῶν ἢ τροποποιήσεως αὐτῶν καταργοῦνται καθὼς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29ῃ Ἰανουαρίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸς

Γ. ΚΑΤΣΑΚΗΣ

ΠΙΝΑΞ Ι.

ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΒΛΑΒΩΝ

ΕΞΕΤΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΣΩΜΑΤΙΚΗΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΟΣ

Α'.) Τῶν μαθητῶν Στρατιωτικῶν Σχολῶν προοριζομένων δι' ἀξιωματικούς.

Β'.) Τῶν μαθητῶν Στρατιωτικῶν Σχολῶν Ἐφέδρων ἀξιωματικῶν.

Γ'.) Τῶν ὁπωσδήποτε κατασσομένων εἰς τὰ στελέχη τῶν μονίμων ἀξιωματικῶν.

ΠΙΝΑΞ Ι.

Νοσημάτων καὶ βλαβῶν, ἡ ὕπαρξις τῶν ὁποίων καθιστᾷ ἀκαταλλήλους τοὺς φέροντας ταύτας πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς Στρατ. Σχολεῖα, ἢ Σχολὰς Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν ἢ πρὸς κατάταξιν ὁπωσδήποτε εἰς τὰ μόνιμα στελέχη Ἀξιωματικῶν.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ.

Ἀνάστημα τοὐλάχιστον 1,50 διὰ τοὺς ἄγοντας ἡλικίαν μέχρι τοῦ 18ου ἔτους συμπεπληρωμένου, 1,55 δὲ διὰ τοὺς ἄγοντας μεγαλειτέραν ἡλικίαν.

Αὔξ. ἀριθ.	ΚΑΘΟΛΙΚΟΙ ΝΟΣΟΙ
1.	Ἀδυναμία ἕξεως, ἢ καὶ οἱαδήποτε ἐλαττωματικὴ σωματικὴ διάπλασις.
2.	Πολυσαρκία ὁλικὴ ἢ μερική.
3.	Καχεξία πάσης φύσεως.
4.	Χρόνιος παραμορφωτικὸς ρευματισμὸς οἱασδήποτε αἰτίας.
5.	Διαταραχαὶ τῶν ἐνδοκρινῶν, ἀδένων, διαφόρων τύπων, (Νόσος τοῦ Adisson μυξοίδημα, αἱ συνδρομαὶ Basedow ἀκρομεγαλία, γιγαντισμός, νανισμός, σύνδρομον λιποτρόφον).
6.	Αἱ φυματιώδους φύσεως παθήσεις οἱουδήποτε ὀργάνου, μικροσκοπικῶς, ραδιολογικῶς, βιολογικῶς, ἢ κλινικῶς βεβαιουμέναι, ἢ καὶ αἱ συνδρομαὶ εἰς ἃς κλινικῶς γεννᾶται ὑποψία λανθανούσης φυματιώσεως.
7.	Ὑδατίδες κύστεις, οἱουδήποτε ὀργάνου.
8.	Ἀμοιβαδοειδὴς δυσεντερία.
9.	Καλὰ—ἀζάρ.
10.	Νόσος τοῦ ὕπνου.
11.	Διστοματώσεις.
12.	Βιλαρζιώσεις.
13.	Κιστικερκώσεις.
14.	Φιλαρίωσις
15.	Ἀκτινομύκωσις.
16.	Ἀσπεργίλωσις τοῦ πνεύμονος.
17.	Σποροτρίχωσις τοῦ πνεύμονος.
18.	Αἱ τοπικαὶ καὶ ἐξωτερικαὶ φυματιώσεις (ἀδενίτιδες—ἀρθροπάθειαι—φυματίωσις δέρματος, φυματίωσις ἐπιδιδυμίδος κλπ.).
19.	Χρόνια λεμφικὰ οἰδήματα.
20.	Χρόνια ἄτονα ἕλκη.
21.	Οὐλαὶ ἐκτεταμέναι ἢ δύσμορφοι ἢ ὑποκείμεναι εἰς ἐξέλκωσιν καὶ ἐν γένει αἱ προκαλοῦσαι δυσχέρειαν τῶν κινήσεων.
22.	Ὄγκοι κακοήθεις ἐφ' ὅσον ὡς ἐκ τοῦ ὄγκου ἢ τῆς ἕδρας αὐτῶν ἐπιφέρουσι δυσχέρειάν τινα.
23.	Συριγγώδεις πόροι.

24. Ἐκτεταμένα ἀγγειώματα, προκαλοῦντα δυσμορφίαν, ἢ ὑποκείμενον εἰς ἐξέλκωσιν.
25. Ἀνευρίσματα οἱουδήποτε εἴδους.
26. Φλεβῖτιδες, ὡς καὶ αἱ μετὰ τὴν ἀποδρομὴν αὐτῆς παραμένουσαι δυσχέρειαι τῆς φλεβικῆς κυκλοφορίας. Ἐπίσης τὰ μόνιμα οἰδήματα.
27. Ρήξεις καὶ κῆλαι τῶν μυῶν, ἢ ρήξεις τῶν τενόντων, ὡς καὶ ὀστεώματα, ὅταν προκαλῶσι λειτουργικὰς διαταραχάς.
28. Μόνιμοι μυϊκαὶ ἀτροφίαι ἐξ οἱουδήποτε αἰτίας παρακωλύουσαι ἔστω καὶ ἐπ' ἐλάχιστον τὰς κινήσεις τοῦ μέλους.
29. Ἀλλοιώσεις τῶν θηκῶν τῶν τενόντων, προκαλοῦσαι λειτουργικήν τινα δυσχέρειαν.
30. Χρονία ἀρθρῖτις, χρόνιος ὕδραθρος, τὰ κινητὰ σώματα τῶν ἀρθρώσεων.
31. Τελεία ἀγκύλωσις ἢ ἀτελὴς τοιαύτη, ἢ καὶ δυσκαμψία ἀρθρώσεώς τινος, παρακωλύουσαι τὴν ἐλευθέραν χρῆσιν τοῦ μέλους.
32. Δυσμορφίαι, διαστάσεις καὶ χαλαρώσεις ἀρθρικαί, προκαλοῦσαι κοὶ ἐλαφρὰν ἔστω δυσχέρειαν τῶν κινήσεων τοῦ μέλους.
33. Ψυχρὰ ἀποστήματα.
34. Χρονία περιοστῖτις.
35. Ὑπεροστώσεις, ἐξοστώσεις, ὄγκοι τοῦ περιοστέου, ὑπερτροφικοὶ πόροι, παρακωλύοντες τὴν ἐλευθέραν χρῆσιν τοῦ μέλους.
36. Χρονία ὀστεομυελῖτις.
37. Παραμορφώσεις τῶν ὀστῶν, κυρτότης, βραχύτης αὐτῶν, παρακωλύουσαι ἔστω καὶ ἐπ' ἐλάχιστον τὰς κινήσεις τοῦ μέλους.

Κρανίον.

38. Ὄγκος τοῦ κρανίου ἢ τῶν μαλακῶν μορίων δυσχεραίνων τὴν χρῆσιν τοῦ πηλικίου.
39. Ἀτελὴς συνοστέωσις τῶν ὀστῶν τοῦ κρανίου.

Πρόσωπον.

40. Δυσμορφίαι τοῦ προσώπου καὶ πηρώσεις, ἐπιφέρουσαι δυσμορφίαν.
41. Ἐξοστώσεις τοῦ μετωπιαίου ὀστοῦ, ὡς καὶ αἱ κύστεις καὶ τὰ ὀγκώματα ἅτινα εἴτε δύσμορφα εἶναι, εἴτε προκαλοῦσι δυσχέρειάν τινα.
42. Τὰ ἕλκη καὶ συρίγγια τοῦ προσώπου.
43. Αἱ χρόνιαι παθήσεις τῶν μετωπιαίων κόλπων καὶ σιαγονικῶν τοιούτων, τῶν σωληνοειδῶν καὶ ἡθμοειδῶν, ὡς καὶ τοῦ ἰγμορίου ἄντρου, ἡ ἀπόφραξις ἢ διάτρησις τῶν κοιλοτήτων τούτων, οἱ πολύποδες, αἱ ἐξοστώσεις, καὶ αἱ ὀστεῖτιδες αὐτῶν.
44. Κατάγματα τῶν σιαγωνικῶν ὀστῶν πλημμελῶς πωρωθέντα.
45. Αἱ ὀστεῖτιδες, ἡ τερηδών, ἡ νέκρωσις, καὶ αἱ κύστεις τῶν σιαγώνων.
46. Αἱ παθήσεις τῆς σιαγονοκροταφικῆς ἀρθρώσεως μετὰ λειτουργικῆς δυσχερείας.

Στόμα—χείλη.

47. Τὸ λαγώχειλον.
48. Οὐλαὶ ἢ συμφύσεις δυσχεραίνουσαι τὰς κινήσεις τῶν χειλέων, ὡς καὶ παράλυσις τῶν σφυγκτήρων τούτων.
49. Χρόνιαι ἑλκώδεις στοματῖτιδες.
50. Ἡ ἀπώλεια καὶ ἡ τερηδὼν τῶν πλείστων ὀδόντων, ἐφ' ὅσον ἡ ἐφαρμογὴ προθέσεως εἶναι δυσχερής.
51. Δυσμορφία τῆς γλώσσης καὶ ἐν γένει πάθησις αὐτῆς, δυσχεραίνουσαι τὴν λαλιὰν καὶ κατάποσιν.

Σιελογόνοι ἀδένες.

52. Τὸ ἐπίσημον τὸν ὄγκον βατράχιον.

Ὑπερῷα.

53. Ἡ δυσμορφία περὶ τὴν διάπλασιν τῆς ὑπερῴας καὶ τοῦ ὑπερωΐου ἱστίου, αἱ πρὸς τὸν φάρυγγα συμφήσεις τούτων ἀλλοιοῦσαι τὴν φωνὴν καὶ δυσχεραίνουσαι τὴν λαλιὰν καὶ τὴν κατάποσιν.
54. Αἱ παραλύσεις τοῦ ὑπερωΐου ἱστίου, δυσχεραίνουσαι τὴν λαλιὰν καὶ τὴν κατάποσιν.
55. Οἱ εὐμεγέθεις ὄγκοι τῆς ὑπερῴας καὶ τοῦ ὑπερωΐου ἱστίου, οἱασδήποτε φύσεως καὶ ἂν ὦσι καὶ προκαλοῦσαι λειτουργικὴν δυσχέρειαν.

Ρίς.

56. Ἡ τελεία ἀπόφραξις τῶν ρινικῶν κοιλοτήτων ἢ αἱ στενώσεις ἀμφοτέρων, συνεπείᾳ διαμαρτυρίας περὶ τὴν διάπλασιν τοῦ σκελετοῦ ἢ ἐπικτήτου δυσμορφίας τούτου, παρακωλύουσαι τὴν ἀναπνοὴν ἀμφοτέρωθεν.
57. Ἡ χρονία ἀτροφικὴ ρινῖτις.

Ὄργανα ἀκοῆς.

58. Ἡ σημαντικὴ ὑπερτροφία καὶ δυσμορφία τῶν ὠτικῶν χόνδρων, οἱ ἐπ' αὐτῶν εὐμεγέθεις ὄγκοι καὶ αἱ χρονίαι αὐτῶν ἐξελκώσεις.
Ἡ ὁλικὴ ἀπώλεια τῶν ὠτικῶν χόνδρων ἢ τοῦ ἑνὸς μόνον ἢ εἰδεχθεὶς αὐτοῦ παραμόρφωσις.
59. Αἱ συγγενεῖς ἢ ἐπίκτητοι ἀτρησίαι τῶν ἀκουστικῶν πόρων ἢ τοῦ ἑνὸς μόνου.
60. Ἡ χρονία μέση πυώδης ὠτῖτις.
61. Ἡ ἀμφίπλευρος κώφωσις ἢ βαρυκοΐα οἱασδήποτε φύσεως, ἢ ἡ μονόπλευρος κώφωσις.

Λαιμός.

62. Πλημμέλειαι τῆς διαπλάσεως καὶ δυσμορφία τοῦ λαιμοῦ δυσχεραίνουσαι τὰς κινήσεις, ἢ προκαλοῦσαι διαταραχάς.
63. Βρογχοκήλη.
64. Ὄγκοι (κύστεις, λιπώματα κ.λ.π.) προκαλοῦντες λειτουργικὴν δυσχέρειαν.
65. Ραιβόκρανον.

Λάρυγξ

66. Αἱ στενώσεις τοῦ λάρυγγος οἱασδήποτε φύσεως ἐπιφέρουσαι λειτουργικὴν δυσχέρειαν.
67. Χρόνιαι λαρυγγῖτιδες οἱασδήποτε φύσεως.
68. Συγγενεῖς διαμαρτίαι περὶ τὴν διάπλασιν τοῦ λάρυγγος καὶ τῆς ἐπιγλωττίδος, ἐπιφέρουσαι λειτουργικὴν δυσχέρειαν.
69. Αἱ παραλύσεις τοῦ λάρυγγος οἱασδήποτε φύσεως, ὡς καὶ ἡ ἀφωνία.

Φάρυγξ

70. Ἡ πλημμελὴς διάπλασις τοῦ φάρυγγος, ὡς καὶ αἱ χρόνιαι στενώσεις τούτου οἱασδήποτε φύσεως, ὁσάκις ἐπιφέρουσι λειτουργικὴν δυσχέρειαν.
71. Οἱ ἐνώδεις οἰνοφαρυγγιαῖοι πολύποδες.

Οἰσοφάγος

72. Αἱ στενώσεις τοῦ ἰσοφάγου οἱασδήποτε φύσεως, ὁ ἀνευρισμὸς τούτου, ὡς καὶ αἱ χρόνιαι παθήσεις αὐτοῦ.

Θώραξ

73. Πᾶσα ἀνωμαλία περὶ τὴν διάπλασιν τοῦ θώρακος.
74. Χρόνιαι βρογχίτιδες, Πνευμονικὸν ἐμφύσημα, ἆσθμα, οἱουδήποτε τύπου, Βρογχεκτασίαι.
75. Πᾶσα πλευρῖτις, ὡς καὶ τὰ ὑπολείμματα τούτων (συμφήσεις, Παχυπλευρῖτις) κλινικῶς ἢ ἀκτινοσκοπικῶς βεβαιούμενα.
76. Ἔκδηλος ἀδενοπάθεια τραχειοβρογχικὴ ἢ τῶν ἀδένων τοῦ μεσαυλίου καλοήθης ἢ κακοήθης.
77. Ἀλλότρια σώματα ἐντὸς τοῦ κύτους τοῦ θώρακος.
78. Αἱ παραμορφώσεις τῆς ὠμοπλάτης, αἱ δυσμορφίαι τῆς κλειδός, αἱ ψευδαρθρώσεις, τὰ μὴ ἀνοιταχθέντα ἐξαρθρήματα καὶ λοιπαὶ παραμορφώσεις, παρακωλύουσαι τὴν χρῆσιν τοῦ ἄνω ἄκρου.
79. Περιοστῖτις πλευρῶν, στέρνου, κλειδός, ἢ ὠμοπλάτης.
80. Κήλη τοῦ πνεύμονος.
81. Αἱ μετεγχειρητικαὶ οὐλαὶ συνεπείᾳ πλευρεκτομῆς.

Κοιλία-Πεπτικὸν σύστημα.

82. Χρόνιαι παθήσεις τοῦ σπομάχου ἢ τῶν ἐντέρων προσηκόντως βεβαιωθεῖσαι (χρόνιαι φλεγμοναί, ἕλκη, στενώσεις, καρκῖνος καὶ γαστροεντεροαναστόμωσις).
83. Κοιλιακὰ συρίγγια.
84. Τὰ ἐν τῷ κύτει τῆς κοιλίας ἀλλότρια σώματα ἢ ὄγκοι.
85. Κοιλιοκήλη ὀσφυοκήλη, βουβωνοκήλη, μηροκήλη ἐπιπωματικὴ κήλη.
86. Περιτονῖτις.
87. Ἀσκῖτις.
88. Ὄγκοι τῶν σπλάγχνων.
89. Κιρρώσεις οἱουδήποτε τύπου.
90. Χρόνιαι ἡπατίτιδες.
91. Χολαιμία οἰκογενειακή.
92. Χολοκυστίτιδες χρόνιαι.
93. Λιθίασις χοληφόρων ὁδῶν.

Σπλήν.

94. Ὑπερτροφία τοῦ σπληνὸς ἐλειογενὴς ὑπερβαίνουσα τοὺς τρεῖς δακτύλους ἔσω καὶ μετὰ ἐλαφρῶν καχεκτικῶν φαινομένων.
95. Ἀφαίρεσις σπληνός.

Νεφροί.

96. Ἔλλειψις ἑνὸς νεφροῦ γενομένη ἐκ Παθολογικῆς ἢ τραυματικῆς βλάβης.
97. Νεφρῖτις ἀζωθαιμική, χλωρουραιμική, ἢ μικτὴ ἢ καὶ οἱαδήποτε λευκωματουρία.
98. Τραύματα νεφροῦ μετὰ διαταραχῶν.
99. Ὑδρονέφρωσις.
100. Πᾶν οὐροφόρον συρίγγιον.
101. Κινητὸς νεφρός, ἢ ἐκτόπισις τούτου.
101. Ἡ λιθίασις τοῦ νεφροῦ.
103. Ἡ λιθίασις τοῦ οὐρητῆρος.
104. Ἡ πυελονεφρῖτις.

Σπονδυλικὴ Στήλη.

105. Ριζομυελικὴ σπονδυλῖτις-σπονδυλῖτις-ὑδροραχῖτις.-Δισχιδὴς ράχις, λανθάνουσα (Spine Biffida).
106. Ἐπίσημος λόρδωσις, κύρτωσις καὶ σκολίωσις.
107. Κατάγματα παλαιὰ ἢ ἐξαρθρήματα τῶν σπονδύλων.
108 Χρονία ἀρθρῖτις μετ' ἀγκυλώσεως καὶ ἐν γένει παραμόρφωσις τῆς σπονδυλικῆς στήλης.

Πύελος.

109. Αἱ πλημμέλειαι περὶ τὴν διάπλασιν καὶ αἱ δυσμορφίαι τῆς πυέλου, αἱ ἐπιφέρουσαι χωλότητα ἔστω καὶ ἐλαφράν.
110. Ψοΐτης, χρόνιοι φλέγμονες καὶ ἀποστήματα ἰλεακῶν ἑόθρων.
111. Χρόνιοι φλέγμονες ἢ ἀποστήματα τοῦ πυριναίου.
112. Τὰ κατὰ τὸ περίνεον συρίγγια.
113. Στένωσις τοῦ ὀρθοῦ, πρόπτωσις αὐτοῦ καὶ ὀγκώδεις λίαν αἱμορροΐδες.

Κυστίτις Οὐροδόχος.

114. Αἱ πλημμέλειαι περὶ τὴν διάπλασιν τῆς κύστεως.
115. Αἱ τραυματικαὶ βλάβαι τῆς κύστεως μετὰ διαταραχῶν.
116. Χρόνια κυστῖτις ὁποιασδήποτε φύσεως.
117. Λίθοι τῆς κύστεως ἢ πολύποδες ἢ νεοπλάσματα αὐτῆς καὶ ἐν γένει διαταραχαὶ ὀφειλόμεναι εἰς λίθον τῶν οὐροφόρων ὁδῶν.
118. Ἐπίσχεσις οὔρων ἢ ἀκράτεια οὔρων, ὁποιασδήποτε φύσεως.

Οὐρήθρα.

119. Τὰ ἐπίμονα στενώματα τῆς οὐρήθρας.
120. Ἐπισπαδίας καὶ ὑποσπαδίας, ὅταν ἡ οὐρήθρα ἐκστομοῦται παρὰ τὴν ρίζαν τοῦ πέους.
121. Χρονία προστατῖτις, λίθοι τοῦ προστάτου καὶ ὄγκοι αὐτοῦ.

Γεννητικὰ ὄργανα.

122. Πλημμελεῖς, ἐπίκτητοι ἢ συγγενεῖς δυσμορφίαι τῶν ἐξωτερικῶν γεννητικῶν ὀργάνων.
123. Πᾶσα ὑδροκήλη.
124. Ὁ Κρύψορχις.
125. Μετατραυματικαὶ βλάβαι τοῦ ὄρχεως.
126. Εὐμεγέθης κιρσοκήλη.

Παθήσεις κυκλοφορικοῦ συστήματος.

127. Νόσος τοῦ Vaques-osler.
128. Συγγενὴς καρδιακὴ μετατόπισις.
129. Μόνιμος καρδιακὴ μετατόπισις ἐπίκτητος.
130. Νόσος τοῦ Roger.
131. Στένωσις συγγενὴς τῆς πνευμονικῆς ἀρτηρίας.
132. Στένωσις συγγενὴς τῆς ἀορτῆς.
133. Χρόνιαι περικαρδῖτιδες.
134. Συμφύσεις περικαρδιακαί.
135. Μυοκαρδῖτιδες.
136. Πᾶσα ὀργανικὴ βλάβη τῶν στομίων τῆς καρδίας καὶ τῆς πνευμονικῆς ἀρτηρίας.
137. Στηθάγχη.
138. Μόνιμος ὑπέρτασις ἀρτηριακή.
139. Ἐξωσυστολικὴ ἀρυθμία.

140. Νόσος τοῦ (Bouveret) (ρυθμικὴ ταχυκαρδία παροξυστική).
141. Ταχυστολία τῶν ὥτων (auriculer-flitter).
142. Ταχυκαρδία συνδρόμου Basedow.
143. Νόσος τοῦ Adames-stokes.
144. Τελεία ἀρυθμία (διαρκὴς ἀρυθμία).
145. Σφυγμὸς ἐναλάσσων.
146. Καρδιακὴ ἀνεπάρκεια οἱασδήποτε φύσεως.
147. Ὑπερτροφία τῆς καρδίας.
148. Καρδιακὴ ὑπερλίπωσις.
149. Ἀορτίτιδες.
150. Ἀνεύρισμα τῆς ἀορτῆς.

Νόσοι τοῦ αἵματος καὶ τοῦ αἱματοποιητικοῦ συστήματος.

151. Ἀλευχαιμία λεμφοειδὴς ἢ λεμφωμάτωσις γενική.
152. Ἀλευχαιμία λεμφοειδὴς ἢ λυμφαδένωμα.
153. Λυμφοσαρκωμάτωσις γενικὴ ἢ τοπική.
154. Νόσος τοῦ Hodgkin τοπικὴ ἢ γενική.
155. Ψευδολευχαιμία φυματικὴ ἢ συφιλιδική.
156. Ψευδολευχαιμία τύπου μυελοειδοῦς ἢ μυελομάτωσις.
157. Μυελοσαρκωμάτωσις.
158. Ψευδολευχαιμία σπληνικοῦ τύπου καθαροῦ (Νόσος τοῦ Bandi νόσος τοῦ Gaucher).
159. Λευχαιμία μυελοειδὴς χρονία.
160. Λευχαιμία λεμφοειδὴς χρονία.
161. Ἀναιμία οἱασδήποτε φύσεως.
162. Πορφύρα αἱμορραγική.
163. Αἱμοφιλία κληρονομικὴ ἢ ἐπίκτητος.
164. Ἴκτερος αἱμολυτικὸς κληρονομικὸς ἢ ἐπίκτητος.
165. Αἱμοσφαιρινουρία.

Μ έ λ η.

166. Πᾶσα ἀνωμαλία κατὰ τὸν ἀριθμὸν ἢ τὸ σχῆμα καὶ τὰς σχέσεις τῶν μελῶν, ἡ δυσμορφία, ἡ ραιβότης, ἡ ἀνισότης αὐτῶν παρακωλύουσα τὴν ἐλευθέραν λειτουργίαν τοῦ μέλους.
167. Παρέκλισις τοῦ ἄξονος τοῦ ἀντιβραχίου παρακωλύουσα τὸν χειρισμὸν τοῦ ὅπλου.
168. Κιρσοὶ κάτω ἄκρων ἢ καὶ ἄνω ὡς καὶ τῆς ἤβης.
169. Ἔλλειψις ὁλικὴ ἢ μερικὴ δακτύλου τινὸς τῆς χειρὸς, ἀγκύλωσις ἢ παράλυσις αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον παρακωλύεται καὶ ἐπ' ἐλάχιστον ἡ ἐλευθέρα χρῆσις τῆς χειρός.
170. Ἡ συνδακτυλία.
171. Ὁ ραιβόπους.
172. Ἡ πλατυποδία.
173. Ὑπεράριθμοι δάκτυλοι τοῦ ποδός.
174. Παρέκλισις πρὸς τὰ ἔξω τοῦ μεγάλου δακτύλου, ἡ ἔκδηλος ἐπαλληλία ἑνὸς ἢ πλειόνων δακτύλων.
175. Κάμψις ἐν εἴδει σφύρας δακτύλου τινός.
176. Ἀπώλεια τοῦ μεγάλου δακτύλου τοῦ ποδὸς ὡς καὶ μὴ ἀναταχθὲν ἐξάρθρημα τῆς τελευταίας φάλαγγος αὐτοῦ ἢ ἀγκύλωσις αὐτοῦ.
177. Ἀπώλεια δύο γειτονικῶν δακτύλων τοῦ ποδὸς, ἢ ἀπώλεια μιᾶς φάλαγγος καὶ τῶν τεσσάρων τελευταίων δακτύλων.
178. Ἀγκύλωσις δύο ἢ πλειόνων δακτύλων.
179. Ὑπονυχικαὶ ἐξοστώσεις καὶ κερατοειδῆ ἐκφύματα, τυφλώματα κλπ. ὅταν εἶναι εὐμεγέθη ὥστε νὰ δυσχεραίνωσιν ἔστω καὶ ἐλαφρῶς τὴν βάδισιν.
180. Τὸ διατιτραῖνον ἕλκος.

Ὄργανα ὁράσεως.

181. Γενικὴ διάταξις. Ὀπτικὴ ὀξύτης τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν κατωτέρα τῶν 0,7 μετὰ τὴν διὰ καταλλήλων ὑέλων ἐπανόρθωσιν τῆς τυχὸν ὑπαρχούσης διοπτρικῆς ἀνωμαλίας.
182. Μυωπία τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν ἀνωτέρα τῶν ἑπτὰ διοπτριῶν μετρουμένη κατὰ τὸν μυωπικώτερον μεσημβρινὸν τοῦ βολβοῦ μετὰ ἢ ἄνευ ἀλλοιώσεως τοῦ βυθοῦ, ἀνεξαρτήτως τῆς ὀπτικῆς ὀξύτητος ἢ μυωπία κατωτέρα τῶν ἑπτὰ διοπτριῶν, ὅταν μετὰ τὴν διόρθωσιν αὐτῆς διὰ τῶν καταλλήλων ὑέλων, ἡ ἐπιτυγχανομένη ὀπτικὴ ὀξύτης κατ' ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμοὺς ἢ καὶ τὸν ἕνα μόνον εἶναι κατωτέρα τῶν 0,7.
183. Ὑπερμετρωπία ἀνωτέρα τῶν ἑπτὰ διοπτριῶν μετρουμένη κατὰ τὸν ὑπερμετρωπικώτερον μεσημβρινὸν τοῦ βολβοῦ, τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν ἀνεξαρτήτως τῆς ὀπτικῆς ὀξύτητος, ἢ ὑπερμετρωπία κατωτέρα τῶν ἑπτὰ διοπτριῶν ὅταν μετὰ τὴν διόρθωσιν αὐτῆς δι' ὑέλων ἡ ἐπιτυγχανομένη ὀπτικὴ ὀξύτης εἶναι κατ' ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμοὺς ἢ καὶ κατὰ τὸν ἕνα μόνον κατωτέρα τῶν 0,7.
183 Ὁ κανονικὸς ἀστιγματισμὸς (εὐθύς, ἀνάστροφος, μυωπικὸς, ὑπερμετρωπικὸς μικτὸς) τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν, ὁ ὑπερβαίνων τὰς 3 διοπτρίας ἀνεξαρτήτως τῆς ὀπτικῆς ὀξύτητος ἢ ὁ κάτω τῶν τριῶν (3) διοπτριῶν, ἐφ' ὅσον μετὰ τὴν διόρθωσιν αὐτοῦ διὰ τῶν καταλλήλων ὑέλων ἡ ἐπιτυγχανομένη ὀπτικὴ ὀξύτης εἶναι κατ' ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμοὺς ἢ καὶ τὸν ἕνα μόνον κατωτέρα τῶν 0,7.
185. Ὁ ἀνώμαλος ἀστιγματισμὸς τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν οἱουδήποτε βαθμοῦ ἐλεγχόμενος διὰ τῆς παραμορφώσεως τῶν εἰδώλων κατὰ τὴν ἐξέτασιν διὰ τοῦ ὀφθαλμομέτρου τοῦ Javal-Schioty.
186. Αἱ οὐλαὶ τῶν βλεφάρων, τὸ ἀγκυλοβλέφαρον, τὸ συμβλέφαρον τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν, οἱασδήποτε ἐκτάσεως ὅταν ἐπιφέρουσι καὶ τὴν παραμικροτέραν διατάραξιν τῆς λειτουργίας τῶν βλεφάρων ἢ τῆς ὁράσεως, ἢ ὁσάκις ἐκ τῶν βλαβῶν τούτων ὁ βολβὸς τοῦ ὀφθαλμοῦ ὑπόκειται καὶ εἰς ἐλαφρὰν ἔτι ἀλλοίωσιν ἢ κάκωσιν ἢ καὶ ὅταν προκαλῶσιν ἁπλῶς ἔκδηλον δυσμορφίαν.
187. Τὸ ἐντρόπιον τὸ ἐκτρόπιον καὶ ἡ τριχίασις τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.
188. Πᾶς ὄγκος ἐδράζων ἐπὶ τοῦ ἐπιπεφυκότος τοῦ σκληροῦ, τοῦ κερατοειδοῦς τοῦ κανθοῦ ἢ τῆς ἐγκανθίδος τῶν βλεφάρων τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.
189. Ἡ πτῶσις τοῦ ἄνω βλεφάρου τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.
190. Ὁ πεπαλαιωμένος καὶ ἀνίατος βλεφαρόσπασμος τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.
191. Ὁ λαγόφθαλμος τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων.
192. Τὸ τράχωμα τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.
193. Ἡ χρονία βλεφαραδενῖτις τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν, συνοδευομένη ὑπὸ πανχύνσεων τῶν βλεφάρων, ἢ ἑλκώσεων, ἢ πτώσεως τῶν βλεφαδίδων.
194. Ὁ νυσταγμὸς τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.
195. Ὁ μόνιμος στραβισμὸς τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
196. Τὸ πτερύγιον τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν, ὅταν ἐξικνεῖται πλησίον τοῦ κέντρου τοῦ κερατοειδοῦς ἢ προκαλεῖ ἐλάττωσιν τῆς ὀπτικῆς ὀξύτητος τοῦ πάσχοντος ὀφθαλμοῦ. κάτω τῶν 0,7.
197. Θολερότης οἱασδήποτε τοῦ κερατοειδοῦς τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ, ἐπαγομένη ἐλάττωσιν τῆς ὀπτικῆς ὀξύτητος αὐτοῦ κάτω τῶν 0,7.

198. Ὁ κερατόκονος τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.
199. Τὰ πρόσθια σταφυλώματα τοῦ σκληροῦ ἢ κερατοειδοῦς καὶ ἡ προσθία σκληροχοριοειδῖτις τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.
200. Αἱ πρόσθιαι ἢ ὀπίσθιαι συνέχειαι τῆς ἴριδος, ἡ ἰριδοδιάλυσις τὸ κολόβωμα τῆς ἴριδος συγγενὲς ἢ τραυματικόν, ἡ ἀνιριδία καὶ ἡ τραυματικὴ μερικὴ ἢ ὁλικὴ ἀναστροφὴ τῆς ἴριδος τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.
201. Πᾶς ἐνδοφθάλμιος ὄγκος τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.
202. Τὸ τέλειον ἢ ἀτελὲς ἐξάρθρημα τοῦ φακοῦ τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.
203. Ἡ ἀφακία τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.
204. Τὸ τέλειον ἢ ἀτελὲς ὑπόχυμα τοῦ φακοῦ ὡς καὶ αἱ πάσης φύσεως θολερότητες τοῦ περιφακίου τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.
205. Ἡ αἱμορραγία καὶ αἱ θολερότητες τοῦ ὑαλώδους σώματος τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.
206. Τὸ κολόβωμα τοῦ χοριοειδοῦς ἢ τοῦ ἀμφιβληστροειδοῦς ἢ τοῦ ὀπτικοῦ νεύρου τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.
207. Ἡ ἔλλειψις τῆς μελαγχρωστικῆς (ἀλβανισμὸς) τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.
208. Ἡ χοριοειδῖτις, ἢ ἀμφιβληστροειδῖτις, τὸ γλαύκωμα, ἡ ἀποκόλλησις τοῦ ἀμφιβληστροειδοῦς, ἡ πάσης φύσεως ὀπτικὴ νευρῖτις, τὸ οἴδημα καὶ ἡ ἀτροφία τοῦ ὀπτικοῦ νεύρου τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.
209. Ὄγκοι ἢ κύστεις τῶν τοιχωμάτων τοῦ κόγχου, ὡς καὶ αἱ χρόνιαι ὀστεῖτιδες μετ' ἐκθήλου παραμορφώσεως καὶ αἱ προσφύσεις τοῦ βολβοῦ μετὰ τοῦ κόγχου τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.
210. Ἡ ἐξόρυξις, ἡ ἀτροφία καὶ ἡ ἀπώλεια τῆς ὁράσεως τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.
211. Ἡ ἡμιανοψία ὁμώνυμος ἢ ἑτερώνυμος, ὡς καὶ αἱ ὑπὸ οἱανδήποτε μορφὴν (συγκεντρωτικαὶ κατὰ τομεῖς κλπ.) ἔκθηλοι στενώσεις τοῦ ὀπτικοῦ πεδίου τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.
212. Ὁ ἐξόφθαλμος τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.
213. Αἱ κεντρικῆς ἢ περιφερειακῆς αἰτίας παραλύσεις τῶν ὀφθαλμικῶν μυῶν.
214. Ἡ ἡμεραλωπία μετὰ ἢ ἄνευ ἀλλοιώσεως τῆς μελαγχρωστικῆς τοῦ ἀμφιβλήστροειδοῦς καὶ ὁ Δαλτωνισμός.
215. Ἡ δακρυοκυστῖτις καὶ ἡ περικύστῖτις τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.
216. Ὁ ἑαρινὸς κατάρρους τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

1) Μὴ μάχιμα σώματα πλὴν τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τοῦ μεταγωγικοῦ.

Διὰ τὰ Σώματα ταῦτα ὡς κατώτερον ὅριον ὀπτικῆς ὀξύτητος δέον νὰ θεωρῶνται τὰ 0,5 διὰ τὸν ἕναν ὀφθαλμὸν τοῦ ἑτέρου ἐμφανίζοντος πλήρη ταυτην ἢ οὐχὶ κατωτέραν τῶν 0,7.

Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει δι' ἅπαντα τὰ προμνημονευόμενα ἐδάφια ἐν οἷς γίνεται μνεία τῆς ὀπτικῆς ὀξύτητος.

Διὰ τὰ αὐτὰ Σώματα ὡς ἀνώτατον ὅριον μυωπίας τίθενται 9 διοπτρίαι ἀντὶ 8 καὶ ὡς ἀνώτατον ὅριον κανονικοῦ ἀστιγματισμοῦ 4 διοπτρίαι ἀντὶ 3.

Νευρικαὶ καὶ ψυχικαὶ παθήσεις.

217. Ἀτελὴς διανοητικὴ διάπλασις οἱουδήποτε βαθμοῦ (μικρόνοια, ἠλιθιότης).
218. Ἡ διανοητικὴ ἀνισορροπία καὶ ἅπασαι αἱ ἐκφυλογενεῖς διανοητικαὶ διαστροφαί.
219. Ἡ ὀξεῖα διανοητικὴ σύγχυσις καὶ μετὰ τὴν ἀποδρομὴν αὐτῆς.
220. Ἡ διαλείπουσα φρενῖτις καὶ αἱ μεμονωμέναι προσβολαὶ μανίας καὶ μελαγχολίας καὶ μετὰ τὴν ἀποδρομὴν αὐτῶν.
221. Ἡ πρωτόγονος ἄνοια.
222. Αἱ ἐκφυλογενεῖς ψυχοπάθειαι.
223. Τὰ χρόνια παραληρήματα.
224. Ἡ χρονία οἰνοπνευματίασις μετὰ ψυχικῶν ἐκδηλώσεων καὶ αἱ λοιπαὶ χρόνιαι δηλητηριάσεις (μολυβδίασις, ὑδραργυρίασις κ.λ.π.).
225. Ἡ μορφινομανία μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς οἰκείας θεραπείας.
226. Ἡ προϊοῦσα γενικὴ παράλυσις.
227. Αἱ χρόνιαι μετατραυματικαὶ ψυχώσεις.

Ἐγκεφάλου καὶ Μηνίγγων.

228. Οἱ ὄγκοι τοῦ ἐγκεφάλου.
229. Τὰ ἔκθηλα λειτουργικὰ ἢ ὀργανικὰ ὑπολείμματα ἐγκεφαλικῆς διασείσεως.
230. Ἡ μετατραυματικὴ γενικὴ ἢ μερικὴ ἐπιληψία.
231. Αἱ ἡμιπληγίαι ἢ ἡμιπαρέσεις καθόλου, καὶ τὰ ἔστω καὶ ἐλαφρὰ ὑπολείμματα αὐτῶν.
232. Αἱ ἀφασίαι.
233. Οἱ ὄγκοι τῆς παρεγκεφαλίδος.
234. Τὰ ὑπολείμματα ὀργανικὰ ἢ λειτουργικὰ τῆς ληθαργικῆς ἐγκεφαλίτιδος (συνδρομαὶ Parkinson κ.λ.π.).
235. Αἱ θαλαμικαὶ συνδρομαί, ἡ νόσος τοῦ Parkinson.
236. Ἡ παραγκεφαλιδικὴ ἀταξία, καὶ αἱ παραγκεφαλιδικαὶ συνδρομαὶ μεταλοιμώδεις ἢ τραυματικαί.
237. Ἡ ψευδο-προμηκικὴ παράλυσις.
238. Ἡ νόσος τοῦ Wilson.
239. Ἡ προϊοῦσα προμηκικὴ παράλυσις.
240. Τὰ ὑπολείμματα ἔστω καὶ ἐλαφρά, λειτουργικὰ ἢ ψυχικὰ ἀποδραμουσῶν παθήσεων τοῦ ἐγκεφάλου.
241. Αἱ χρόνιαι μηνιγγῖτιδες καὶ μηνιγγοεγκεφαλῖτιδες.

Νωτιαῖος Μυελός.

242. Αἱ χρόνιαι μυελῖτιδες.
243. Τὰ ὑπολείμματα ὀξειῶν μυελιτίδων.
244. Αἱ τραυματικαὶ μυελῖτιδες καὶ τὰ ὑπολείμματα αὐτῶν.
245. Τὰ ὑπολείμματα διασείσεως τοῦ νωτιαίου μυελοῦ.
246. Ἡ νωτιὰς καὶ αἱ λανθάνουσαι ταύτης μορφαί.
247. Ἡ κατὰ πλάκας σκλήρυνσις.
248. Ἡ συριγγομυελία.
249. Ἡ νόσος τοῦ Friedreike.
250. Αἱ χρόνιαι πολυμυελῖτιδες καὶ τὰ ὑπολείμματα ἔστω καὶ ἐλαφρὰ ὀξειῶν ἢ χρονίων πολυμυελιτίδων καὶ εἰδικῶς τῆς παιδικῆς παραλύσεως.
251. Ἡ πλαγία μυατροφικὴ σκλήρυνσις.
252. Αἱ χρόνιαι νοτιαῖαι μηνιγγῖτιδες.
253. Αἱ σπαστικαὶ παραπληγίαι καθόλου, καὶ τὰ ἔστω καὶ ἐλαφρὰ ὑπολείμματα αὐτῶν. Ἡ νόσος τοῦ Little.

254. Αἱ μυατροφίαι κεντρικῆς αἰτίας, αἱ ἔστω καὶ μικρὸν δυσχεραίνουσαι τὴν κινητικότητα τῶν μελῶν.
255. Ἡ ψευδοϋπερτροφικὴ μυϊκὴ ἀτροφία.
256. Αἱ διαταραχαὶ τῶν σφιγκτήρων αἱ ὀφειλόμεναι εἰς βλάβας τῶν οἰκείων κέντρων (ἀκράτεια οὔρων κλπ.).
257. Ἡ νυκτερινὴ ἐνούρισις.

Νευρώσεις.

258. Ἡ ὑστερία ἐπιμόνου μορφῆς οὖσα καὶ ἅπασαι αἱ ὑστερικαὶ ἐκδηλώσεις (κρίσεις, παραλύσεις, συσπάσεις, τρόμοι, ψυχικαὶ ἀνωμαλίαι).
259. Οἱ ἰδιοπαθεῖς τρόμοι.
260. Ἡ μετατραυματικὴ ὑστερία.
261. Ἡ ἐπιληψία καὶ ἅπαντα τὰ ἐπιληπτικὰ ἰσοδύναμα (ἴλιγγοι, ἀφαιρέσεις, φυγαί, ψυχικαὶ ἀνωμαλίαι).
262. Ἡ ἐπίμονος νευρασθένεια, καὶ ἅπασαι αἱ νευρασθενικαὶ λειτουργικαί, σπλαχνικαὶ ἢ ψυχικαὶ ἐκδηλώσεις, ἔστω καὶ ἐλαφρᾶς ἐντάσεως ἢ μορφῆς .
263. Ἡ ψυχασθένεια.
264. Ἡ ἀγχώδης νεύρωσις.
265. Τὰ ἐπαγγελματικὰ σπάρματα, ἢ σπασμωδικὰ τίκ, τὰ ὁπωσδήποτε ἔστω καὶ μετρίως παρακωλύοντα τὴν λειτουργίαν τῆς κινητικότητος.
266. Αἱ μετατραυματικαὶ νευρώσεις.
267. Ἡ χορεία.
268. Ἡ ἀθέτωσις.
269. Ἡ ὑπνοβασία.

Παθήσεις τῶν νεύρων.

270. Αἱ περιφερειακαὶ παραλύσεις ἢ παρέσεις αἱ ἐπακολουθοῦσαι νευρικὰς βλάβας (ὑπολείμματα νευριτίδων ἢ πολυνευριτίδων, μόνιμα ὄντα).
271. Αἱ τραυματικαὶ παραλύσεις ἢ παρέσεις.
272. Αἱ τραυματικαὶ νευρίτιδες μετ' ἐπιμόνων κινητικῶν ἢ αἰσθητικῶν καυσαλγικῶν ἰδίᾳ) διαταραχῶν.
273. Αἱ παραλύσεις ἢ παρέσεις τῶν κρανιακῶν νεύρων (παράλυσις τοῦ προσωπικοῦ μόνιμος κλπ.) αἱ μὴ ἐπιδεκτικαὶ ἐπανορθώσεις.
274. Τὰ νευρώματα μὴ ἐπιδεκτικὰ χειρουργικῆς ἢ ἰατρικῆς θεραπείας.
275. Αἱ ἐπίμονοι νευραλγίαι τοῦ τριδύμου, μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς οἰκείας θεραπείας.
276. Αἱ ἐπίμονοι νευραλγίαι τοῦ ἰσχιαδικοῦ, αἱ συνοδευόμεναι ὑπὸ τροφικῶν καὶ κινητικῶν διαταραχῶν.
277. Τὰ μόνιμα ὑπολείμματα ριζιτίδων ἢ πολυριζιτίδων, τὰ καὶ ἐλαφρῶς παρακωλύοντα τὴν λειτουργίαν τῶν μελῶν.

Μύες.

278. Αἱ μυατροφίαι, συνεπείᾳ μυοπαθῶν, οὖσαι μόνιμαι.
279. Ἡ τετανία.
280. Ἡ νόσος τοῦ Thomson.
281. Αἱ χρόνιαι συσπάσεις τῶν μυῶν, κεντρικῆς ἢ περιφερειακῆς αἰτίας (ραιβόκρανον κλπ.).

Διαταραχαὶ τοῦ Συμπαθητικοῦ Συστήματος.

282. Ἡ ἐρυθρομελαλγία.
283. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ Rayuaud.
284. Ἡ χρονία ἀποκυάνωσις.
285. Τὸ τροφικὸν οἴδημα (νόσος τοῦ Mejogad.
286. Ἡ ἐπίμονος συμπαθητικοτονία.

Ἀφροδίσια καὶ Δερματικά.

287. Σύφιλις (συφιλιδικαὶ νεκρώσεις μετ' ἀπωλείας οὐσίας καὶ αἱ συφιλιδικαὶ παραμορφώσεις, αἱ συφιλιδικαὶ βλάβαι τῶν σπλάγχνων τοῦ νευρικοῦ συστήματος, τὸ σπυρόκωλον).
288. Ἡ λέπρα.
289. Ἡ ἀκτινομήκωσις.
290. Τὸ ἔκζεμα.
291. Τὸ κηρίον.
292. Ὁ χρόνιος λειχήν.
293. Ἡ ψωρίασις.
294. Ἡ ἰχθύωσις.
295. Ὁ πέμφυξ.
296. Ἀχναὶ νεκρωτικαί, ἀχναὶ βαρεῖαι.
297. Ἡ σύκωσις.
298. Ἡ ἐλεφαντίασις τῶν Ἀράβων.
299. Ὁ παρασιτικὸς Ἀχώρ.
300. Ἡ τριχοφυτία.
301. Ὁ τριχοκείρας.
302. Ὁ ἕρπης ὑποτροπιάζων.
303. Ἡ μαδάρωσις (pellade).
304. Τὸ Prurigo καὶ ἡ χρονία κνήφη τοῦ Hebra.
305. Τὸ ἐξάνθημα τοῦ Duhring.

ΠΙΝΑΞ ΙΙ

ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΒΛΑΒΩΝ

ΕΞΕΤΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΣΩΜΑΤΙΚΗΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΟΣ

Α΄) Τῶν Στρατευσίμων κατὰ τὴν κατάταξιν καὶ μετ' αὐτήν.

Β΄) Τῶν Ἐφέδρων κατὰ τὴν ὑπὸ τὰ ὅπλα ὑπηρεσίαν των.

Γ΄) Τῶν Μαθητῶν τῶν διαφόρων Προπαρασκευαστικῶν Σχολῶν.

Δ΄) Τῶν ἐθελουσίως κατατασσομένων εἰς τὸ Στράτευμα.

ΠΙΝΑΞ ΙΙ.

ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΒΛΑΒΩΝ

Ἐπαγομένων σωματικὴν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν καὶ τὴν εἰς τὰς βοηθητικὰς τοῦ Στρατοῦ ὑπηρεσίας χρησιμοποίησιν.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α'.	ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β'.
Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι σωματικὴν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν.	Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι τὴν εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Στρατοῦ χρησιμοποίησιν.
Αὔξων ἀριθ.	
ΚΑΘΟΛΙΚΑΙ ΝΟΣΟΙ	
Δ.Α. 1. Ἡ ἄκρα ἀδυναμία τῆς ἕλξεως ὀφειλομένη εἴτε εἰς γενικὴν ἀδυναμίαν τῆς σωματικῆς διαπλάσεως, εἴτε εἰς καχεκτικὴν κατάστασιν τοῦ ὁπλίτου, εἴτε εἰς ἐπίσημον ἀπίσχνασιν, μὴ ὀφειλομένην εἰς ἔνδειαν βίου, ἢ ἀμέσως προηγηθεῖσαν ὀξεῖαν νόσον (Σημ. 1).	1. Ἡ ἀδυναμία τῆς ἕξεως ἥσσονος βαθμοῦ τοῦ ἐναντι περιγραφομένου.
Δ.Α. 2. Αἱ καχεξίαι (ἐλειογενεῖς, ἐκ μολύβδου, ὑδραργύρου καὶ πελάγρας (λίαν ἔκδηλοι, συνοδευόμεναι ὑπὸ βαρειῶν ὀργανικῶν ἀλλοιώσεων, χρόνιαι δὲ καὶ ἀνίατοι οὖσαι.	
3. Ἡ ὑπέρμετρος πολυσαρκία, ὅταν προκαλῇ σημαντικὸν κώλυμα εἰς τὴν βάδισιν καὶ τὰς ποικίλας ὑποχρεώσεις τοῦ Στρατιωτικοῦ βίου (Σημ. 2).	2. Ἡ πολυσαρκία προκαλοῦσα κώλυμα εἰς τὴν βάδισιν καὶ τὰς ποικίλας ὑποχρεώσεις τοῦ στρατ. βίου.
4. Ὁ χρόνιος παραμορφωτικὸς ρευματισμὸς μετὰ πολλαπλῶν ἀρθριτικῶν παραμορφώσεων καὶ ἡ χρονία ἀρθρῖτις μετὰ ἐκδήλων ὀργανικῶν ἀλλοιώσεων καὶ λειτουργικῶν διαταραχῶν.	3. Τὰ ὑπολείμματα τῆς χρονίας ἀρθρίτιδος τὰ προκαλοῦντα ἥσσονος ἐντάσεως λειτουργικὰς διαταραχάς.
Δ.Α. 5. Οἱ πάσης φύσεως ἔμμονοι διαβῆται καὶ λευκωματουρίαι μὴ ὑποχωροῦντα εἰς τὴν οἰκείαν θεραπείαν.	
Δ.Α. 6. Αἱ διαταραχαὶ τῶν ἐνδοκρινῶν ἀδένων διαφόρων τύπων, ἤτοι νόσος τοῦ Adisson μηξοίδημα νόσος τοῦ Basedow νανισμός, σύνδρομον λιπογεννητικόν, ἀκρομεγαλία, γιγαντισμός.	4. Αἱ ὑπερθυρεοειδικαὶ συνδρομαὶ ἐλαφρᾶς μορφῆς (ἀτελὴς μορφὴ Basedow).
Δ.Α. 7. Αἱ μυματιώδους φύσεως παθήσεις οἱουδήποτε ὀργάνου, μικροσκοπικῶς, ραδιολογικῶς, βιολογικῶς, ἢ κλινικῶς βεβαιούμεναι (Σημ. 3).	
8. Λύκοι φυματιώδους φύσεως ἐκτεταμένοι ὄντες.	5. Λύκοι φυματιώδους φύσεως μικρᾶς ἐκτάσεως.
Δ.Α. 9. Αἱ χοιραδικῆς φύσεως συριγγώδεις πόροι ἐπιφέροντες ὡς ἐκ τῆς ἕδρας καὶ τῆς ἀναπτύξεως αὐτῶν σπουδαίας λειτουργικὰς διαταραχάς.	Δ.Α. 6. Οἱ αὐτοὶ συριγγώδεις πόροι χοιραδικῆς φύσεως, ἥσσονας λειτουργικὰς διαταραχὰς ἐπιφέροντες.
Δ.Α. 10. Ἀδενῖτις χρονία, ὀγκώδης, ἢ μετὰ ἐπιπλοκῶν συριγγίων.	Δ.Α. 7. Ἀδενίτιδες ἔκδηλοι ἄνευ ἐκδηλώσεως τῶν λοιπῶν ὀργάνων.
11. Οἱ λευκοὶ ὄγκοι.	
Δ.Α. 12. Τὰ ψυχρὰ καὶ ἀθροιστικὰ ἀποστήματα.	
Δ.Α. 13. Ἡ χρονία ὀστεομυελῖτις, διαπυητικὴ ἢ μή, ἀνίατος, προκαλοῦσα οὐσιώδη λειτουργικὴν δυσχέρειαν.	Δ.Α. 8. Τὰ ὑπολείμματα ὀστεομυελιτίδων ὁσάκις προκαλοῦσι λειτουργικὰς ἢ τροφικὰς διαταραχὰς μετρίου βαθμοῦ.
14. Αἱ συφιλιδικαὶ νεκρώσεις μετὰ ἀπωλείας οὐσίας καὶ αἱ συφιλιδικαὶ παραμορφώσεις, αἱ συφιλιδικαὶ ἕλκαι τοῦ νευρικοῦ συστήματος καὶ τῶν σπλάγχνων, τὸ σπυρόκωλον μετὰ τὴν ἀστοχίαν ἑλλόγου καὶ παρατεταμένης ἀντισυφιλιδικῆς θεραπείας.	
15. Μάλις, λέπρα, ἀκτινομύκωσις, διστομίασις, φιλαρίωσις, κυστικοέρωσις, σποροτρίχωσις καὶ ἀσπεργίλωσις πνεύμονος.	

Σημείωσις 1. Ὅρα εἰδικὰς διατάξεις ὑπ' ἀριθ. 1.
Σημείωσις 2. Ὅρα εἰδικὰς διατάξεις ὑπ' ἀριθ. 2.
Σημείωσις 3. Ὅρα Εἰδικὰς διατάξεις ὑπ' ἀριθ. 3.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α'. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι σωματικὴν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν.	ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β'. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι τὴν εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Στρατοῦ χρησιμοποίησιν.
16. Ἔκζεμα καὶ κηρίον, χρόνια ἐκτεταμένα, ἐπίμονα καὶ ὑποκείμενα εἰς ὑποτροπὰς ἢ προκαλοῦντα λόγῳ τῆς θέσεως αὐτῶν ἐντόνους λειτουργικὰς διαταραχάς.	9. Αἱ αὐταὶ παθήσεις ἤτοι, ἔκζεμα καὶ κηρίον, μὴ ἐκτεταμέναι, μηδὲ λίαν περιωρισμέναι, ἀλλὰ χρόνιαι καὶ δυσίατοι.
Δ.Α. 17. Χρόνιος λειχήν, ψωρίασις, καὶ ἰχθύωσις, μεγάλας ἐκτάσεις κατέχοντα καὶ ἀνίατα ὄντα, ὡς καὶ αἱ χρόνιαι ἀκμαί, ἡ σύκωσις, λίαν ἔκδηλοι ἐδράζουσαι εἰς τὸ πρόσωπον καὶ παρέχουσι εἰς τὸ ἄτομον ὄψιν λίαν εἰδεχθῆ.	
Δ.Α. 18. Χρονία κνήφη τοῦ Hebra καὶ ἡ ἁπλῆ χρονία κνήφη Prurigo ὡς καὶ τὸ ἐξάνθημα Duhring ὁ πέμφυξ καὶ αἱ σταφυλοκοκιάσεις τοῦ δέρματος βαρεῖαι καὶ ἐπίμονοι συνοδευόμεναι ὑπὸ βαρείας ἀλλοιώσεως τοῦ ὀργανισμοῦ.	
19. Ἡ ἐλεφαντίασις τῶν Ἀράβων (χρόνια λεμφικὰ οἰδήματα).	
Δ.Α. 20. Ἕλκη ἐκτεταμένα μὴ ὑπείκοντα τῇ οἰκείᾳ θεραπείᾳ, ἐξαρτώμενα ἔκ τινος διαθεσικῆς καταστάσεως ἢ κακῆς σωματικῆς διαπλάσεως, ἐὰν ἡ χρονιότης αὐτῶν ἔχει βεβαιωθῇ, ἔχουσα δὲ ὡς αἰτίαν τοὺς κιρσοὺς ἢ ἄλλας τροφικὰς διαταραχάς.	Δ.Α. 10. Αἱ αὐταὶ ὡς ἐναντι παθήσεις ἥσσονος ἐκτάσεως ὡς καὶ αἱ ἀπότοκοι τούτων ἐκτεταμέναι οὐλαὶ αἱ ὑποκείμεναι εἰς ἐξέλκωσιν.
21. Αἱ οὐλαὶ ἐὰν ὦσιν ἐκτεταμέναι, δύσμορφοι, ὑποκείμεναι εἰς ἐξέλκωσιν καὶ οὐσιωδῶς παρακωλύουσαι τὴν λειτουργίαν τῶν ὀργάνων καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κινήσεων ἢ τὴν στρατιωτικὴν ἀμφίεσιν καὶ ἀποσκευήν.	11. Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις μικρὸν δυσχεραίνουσαι τὰς κινήσεις τῶν ἄκρων ἢ τοῦ κορμοῦ.
22. Ὄγκοι κακοήθεις, ὁπουδήποτε ἐδράζοντες.	12. Οἱ καλοήθεις ὄγκοι (κύστεις, λιπώματα κλπ.), καὶ τὰ κερατοειδῆ ἐκφύματα ὁσάκις παρακωλύουσιν ὡς ἐκ τοῦ ὄγκου καὶ τῆς ἕδρας αὐτῶν τὴν χρῆσιν τῆς Στρατιωτικῆς περιβολῆς καὶ ἀποσκευῆς ἢ προκαλοῦσιν ἐπίσημον δυσχέρειαν, μὴ ἰατὰ δὲ δι' ἐγχειρίσεως.
23. Ἡ λευχαιμία, ἡ ψευδολευχαιμία, ἡ ὀγκώδης λεμφαδενῖτις καὶ λοιποὶ τύποι λευχαιμιῶν ἢ αἱμοφυλίας, ἡ κακοήθης ἀναιμία οἱασδήποτε φύσεως κλινικῶς καὶ μικροσκοπικῶς ἐν Νοσοκομείῳ βεβαιμεναι.	
Δ.Α. 24. Ἡ χρονία αἱμορραγικὴ πορφύρα καὶ αἱμολυτικὸς ἴκτερος μὴ ὑποχωροῦντα εἰς τὴν οἰκείαν θεραπείαν.	
25. Νόσος τοῦ Vaquez–osler κυάνωσις, ἐρυθραιμία μετὰ σπληνομεγαλίας.	
26. Τὰ ὑπερμεγέθη καὶ ἐκτεταμένα ἀγγειώματα, ὀχληρὰ ὄντα καὶ ἐκτιθέμενα ὡς ἐκ τῆς ἕδρας αὐτῶν εἰς συνεχεῖς πιέσεις.	13. Αἱ αὐταὶ ἔναντι παθήσεις προκαλοῦσαι ἥσσονος ἐντάσεως λειτουργικὰς διαταραχάς.
27. Ἀνευρίσματα οἱουδήποτε εἴδους καὶ θέσεως.	
Δ.Α. 28. Φλεβίτιδες μὴ ἐπιδεκτικαὶ ἰάσεως καὶ προκαλοῦσαι ἐπίμονα οἰδήματα τῶν σχετικῶν ἄκρων.	Δ.Α. 14. Ἡ μετ, ἀποδρομὴν φλεβίτιδος μολυσματικῆς, τραυματικῆς ἢ μετεγχειρητικῆς ἀπομείνασα δυσχέρεια τῆς φλεβικῆς κυκλοφορίας καὶ μετὰ ὀρθοστασίαν ἢ βάδισιν προκαλοῦσα μέτρια οἰδήματα τῶν κάτω ἄκρων.
29. Νευρώματα πολλαπλᾶ καὶ ἐπώδυνα ὄντα.	
Ε.Α. 30. Αἱ ἀπὸ βλάβης τῶν νευρικῶν κέντρων βαρεῖαι καὶ ἀνίατοι παραλύσεις, μετὰ τὴν ἀποτυχίαν παρατεταμένης θεραπείας. Αἱ περιφερικῆς αἰτίας παραλύσεις (τραυματικαί, μολυσματικαί, ἢ τοξικαί) μετὰ λειτουργικῶν καὶ τροφικῶν διαταραχῶν βαρειῶν καὶ μονίμων, μετὰ τὴν ἀποτυχίαν ὡσαύτως παρατεταμένης θεραπείας.	15. Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις προκαλοῦσαι μετρίας λειτουργικὰς διαταραχάς.
31. Ἡ συγγενὴς ἐνεότης.	

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α'. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι σωματικὴν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν.	ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β'. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι τὴν εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Στρατοῦ χρησιμοποίησιν.
32. Συσπάσεις χρόνιαι τῶν μυῶν συμπτωματικαὶ βλαβῶν τῶν νευρικῶν κέντρων ἢ ἐξ ἄλλης αἰτίας, προκαλοῦσαι ἔντονον δυσχέρειαν τῆς κινήσεως, ἐλαττωματικὴν στάσιν μοίρας τινὸς τοῦ σώματος.	
33. Ἡ Παρκινσώνιος συνδρομὴ μόνιμος οὖσα εἴτε πρωτοπαθὴς εἴτε δευτεροπαθής. Αἱ πρόσφατοι περιπτώσεις ἐπάγονται ἀναβολὴν κατατάξεως.	
34. Ἡ νόσος τοῦ Thomseu.	16. Ἀτελεῖς συνδρομαὶ Thomseu μετρίαν προκαλοῦσαι δυσχέρειαν τῆς κινητικότητος.
35. Τρόπος ἀπότοκος ὀργανικῆς βλάβης τῶν νευρικῶν κέντρων, ἐὰν εἶναι λίαν ἔντονος ἐκτεταμένος καὶ ἀνίατος. Εἰς τοὺς τρόμους τοξικῆς προελεύσεως (οἰνοπνεύματος, μολύβδου, ὑδραργύρου χορηγεῖται ἀναβολὴ κατατάξεως.	17. Τρόμος περιωρισμένος ὀργανικῆς αἰτίας μέλους τινος μετρίας ἐντάσεως.
36. Τὰ σπαμωδικὰ τίκ, αἱ σπασμωδικαὶ καὶ ἀκούσιοι μυϊκαὶ συστολαί, ὁπόταν παρακωλύουσιν λειτουργίας, ὧν ἡ ἀκεραιότης εἶναι ἀναπόφευκτος διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.	18. Ὁ ἰδιοπαθὴς τρόμος καὶ ἡ λίαν ἔκδηλος εὐσυγκίνητος ἰδιοσυγκρασία.
37. Προσφύσεις καὶ συνοχαὶ τῶν μυῶν ἢ τῶν τενόντων, ὁσάκις ἐκ τούτων παρακωλύονται οὐσιωδῶς κινήσεις ἀναπόφευκτοι διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.	19. Αἱ αὐταὶ παθήσεις προκαλοῦσαι μετρίαν δυσχέρειαν τῶν κινήσεων, τῶν ἀναποφεύκτων διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.
38. Ρήξεις καὶ κῆλαι τῶν μυῶν, ἢ ρήξεις τῶν τενόντων ὅταν καταργεῖται ἢ σημαντικῶς μειοῦται ἡ λειτουργία τῶν ἄκρων ἢ τοῦ κορμοῦ.	20. Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις ὡς καὶ τὰ ὀστεώματα ὅταν ἐκ τούτων δὲν παρακωλύεται οὐσιωδῶς ἡ λειτουργία τοῦ μέλους.
Δ.Α. 39. Αἱ μόνιμοι μυϊκαὶ ἀτροφίαι ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας ὡς καὶ ἰδιοπαθεῖς μυοπάθειαι αἱ δυσχεραίνουσαι ἢ ἐξασθενοῦσαι σημαντικῶς οὐσιώδεις κινήσεις τῶν μελῶν καὶ ἡ ψευδοϋπερτροφικὴ ἀτροφία.	Δ.Α. 21. Περιωρισμέναι καὶ μόνιμοι μυϊκαὶ ἀτροφίαι ἀπότοκοι περιφερικῶν νευριτίδων ἢ ριζιτίδων προκαλοῦσαι μετρίαν δυσχέρειαν τῆς λειτουργίας μέλους τινος ὡς καὶ αἱ περιωρισμέναι καὶ πρόσφατοι μυϊκαὶ ἀτροφίαι, ἀπότοκοι χειρουργικῶν βλαβῶν, προκαλοῦσαι μετρίαν δυσχέρειαν ἢ ἐξασθένησιν τῶν κινήσεων τοῦ μέλους.
40. Ἀλλοιώσεις βαρεῖαι (φυματιώσεις κλπ.) τῶν θηκῶν τῶν τενόντων, παρακωλύουσαι τὴν λειτουργίαν μέλους τινός.	22. Αἱ τενοντώδεις θυλακοειδίτιδες ὅταν ὡς ἐκ τῆς ἕδρας των προκαλοῦσιν ἧσσονος μὲν ἐντάσεως ἀλλ' ἐκδήλους λειτουργικὰς διαταραχάς.
Δ.Α. 41. Χρονία ἀρθρῖτις καὶ ὕδραθρον τῶν μεγάλων ἄρθρων, ἐὰν προκαλῶσι δυσχέρειαν, ἔκδηλον τῶν κινήσεων ἢ ἐλαττωματικὰς στάσεις καὶ συνοδεύονται ὑπὸ ἀτροφίας.	Δ.Α. 23. Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις μὲ ἧσσονος ἐντάσεως λειτουργικὰς διαταραχάς.
42. Τὰ κινητὰ σώματα ἐν ταῖς ἀρθρώσεσι ὄντα ἐπώδυνα καὶ δυσχεραίνοντα οὐσιωδῶς τὴν ἐλευθέραν λειτουργίαν μέλους τινὸς καὶ μὴ δυνάμενα δι' ἐγχειρίσεως νὰ ἀφαιρεθῶσι.	24. Τὰ κινητὰ σώματα τῶν ἀρθρώσεων, ὁσάκις ἡ παρουσία αὐτῶν δυσχεραίνει ὁπωσδήποτε τὴν λειτουργίαν τοῦ μέλους καὶ ἐπιφέρει σχετικὰς ἀλγηδόνας.
Δ.Α. 43. Ἡ τελεία ἀγκύλωσις μεγάλης τινὸς ἀρθρώσεως ἢ ἀτελὴς τοιαύτη ἐπαγομένη ὅμως δυσχέρειαν τῆς λειτουργίας τοῦ ἄρθρου, ὡς ἐκ τῆς ἕδρας καὶ τοῦ βαθμοῦ αὐτῆς.	Δ.Α. 25. Ἡ ἀγκύλωσις ἀρθρώσεων, ὅταν ἐλαττώσῃ ἀσθενῶς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κινήσεων τῆς ἀρθρώσεως. Ἐπίσης ἡ δυσκαμψία μεγάλης τινος ἀρθρώσεως μετὰ περιορισμοῦ τῶν κινήσεων, ἄνευ ἐπαισθητῆς βλάβης τῆς λειτουργίας τοῦ μέλους.
Δ.Α. 44. Δυσμορφίαι, διαστάσεις καὶ χαλαρώσεις ἀρθρικαὶ ἀπότοκοι διαστρεμμάτων, ἐξαρθρώσεων ἢ ἄλλων αἰτίων ἐὰν προκαλῶσι βαρείας λειτουργικὰς διαταραχάς.	Ε.Α. 26. Αἱ αὐταὶ παθήσεις προκαλοῦσαι μικροτέρας λειτουργικὰς διαταραχάς.
Δ.Α. 45. Περιοστῖτις χρονία, διαπυητικὴ ἢ ὑπερπλαστική.	Ε.Α. 27. Τὰ ὑπολείμματα ἐκτεταμένων περιοστιτίδων ὁσάκις προκαλοῦσι λειτουργικὰς ἢ τροφικὰς διαταραχὰς μετρίου βαθμοῦ.
Ε.Α. 46. Αἱ ὑπεροστώσεις καὶ ἐξοστώσεις ὡς καὶ οἱ ὄγκοι τοῦ περιοστέου μετὰ δυσμορφίας, ὅταν ὦσι λίαν ἐπίσημοι καὶ ὀγκώδεις καὶ προξενῶσιν ἀξιοσημείωτον	Ε.Α. 28. Αἱ αὐταὶ παθήσεις ὅταν ὦσιν ἧττον ὀγκώδεις καὶ ἐπιφέρουσαι λειτουργικὴν δυσχέρειαν ἀντιτασσομένην εἰς τὴν θεραπείαν.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α'. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι σωματικὴν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν.	ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β'. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι τὴν εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Στρατοῦ χρησιμοποίησιν.
λειτουργικήν, ἀντιτασσομένην πρὸς πᾶσαν θεραπείαν.	Αἱ αὐταὶ παθήσεις, μικροῦ ὄγκου καὶ μὴ προκαλοῦσαι λειτουργικὴν δυσχέρειαν καθιστῶσιν ἱκανοὺς τοὺς φέροντας ταύτας.
47. Κακοήθεις ὄγκοι τῶν ὀστῶν.	
48. Αἱ παραμορφώσεις τῶν ὀστῶν, ἡ ὑπέρμετρος κυρτότης, ἡ βραχύτης αὐτῶν ἀπότοκος ραχίτιδος ἢ πλημμελῶς πωρωθέντων καταγμάτων ὅτανἐκ τούτων παρακωλύηται σπουδαίως ἡ λειτουργία τοῦ συστοίχου μέλους.	29. Αἱ αὐταὶ παθήσεις εἰς βαθμὸν ἧττον ἔκδηλον.

ΠΑΘΗΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΧΩΡΑΣ

Κεφαλὴ—Κρανίον

Δ.Α. 49. Ὁ παραστατικὸς ἀχώρ, ἡ τριχοφυτία, ὁ τριχοκείρας ἕρπης καὶ ἡ μαδάρωσις (pellade) ἐὰν εἶναι λίαν ἐκτεταμέναι καὶ ἀνένδοτοι εἰς τὴν θεραπείαν.

Ε.Α. 30. Ἡ τριχοφυτεία, ὁ τριχοκείρας ἕρπης, ἡ μαδάρωσις ὅταν ὦσιν ἥσσονος ἐκτάσεως καὶ σοβαρότητος. Μικροῦ ὅμως βαθμοῦ οὖσαι καθιστῶσιν ἱκανοὺς τοὺς φέροντας ταύτας.

31. Ἡ καθολικὴ ἀλωπεκία ἢ φαλακρότης κατέχουσα μεγάλην ἔκτασιν. Ἐὰν ὅμως αὕτη εἶναι ἀπότοκος βαρείας πυρετικῆς καταστάσεως ἢ γενικῆς παθήσεως, καθιστᾷ τὸν ἄνδρα ἱκανὸν πρὸς στράτευσιν.

50. Πᾶς ὄγκος εὐμεγέθης τῆς κεφαλῆς εἴτε ἐκ τῶν μαλακῶν μορίων, εἴτε ἐκ τῶν ὀστῶν πηγάζων, ὅταν παρακαλύῃ ἀπολύτως τὴν χρῆσιν τοῦ στρατιωτικοῦ πηλικίου, καὶ δὲν κρίνεται ἐγχειρίσιμος

32. Αἱ ἐξοστώσεις καὶ τὰ κερατοειδῆ ἐκφύματα δυσχεραίνοντα τὴν χρῆσιν τοῦ στρατιωτικοῦ πηλικίου ἐφ' ὅσον εἶναι ἐγχειρήσιμα.

51 Ἡ ἀτελὴς συνοστέωσις τῶν ὀστῶν τοῦ κρανίου μετ' ἐμμονῆς τῶν πηγῶν καὶ εὐπιέστου ὄντος τοῦ χείλους τῶν ὀστῶν.

Δ.Α. 52. Ἐκτεταμέναι οὐλαὶ τοῦ κρανίου, ἀνώμαλοι, εὔρηκτοι, χηλοειδεῖς καὶ ὀγκώδεις, εὐρέως διαυλακοῦσαι τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ κρανίου, ἢ εὐκόλως ἐξεκούμεναι, ἀπότοκοι βαρειῶν ἢ βαθέων τραυμάτων, ἐκ πιέσεως, ἐμπήξεως, ἀποσπάσεως ἢ ἐξαιρέσεως ὀστῶν.

53. Ἐπίσημοι ἐμπιέσεις ἢ ἀπώλειαι οὐσίας τῶν ὀστῶν τοῦ κρανίου ἢ ἄλλαι βαρεῖαι βλάβαι τῶν ὀστῶν αὐτοῦ, αἱ προκαλοῦσαι μονίμους λειτουργικὰς διαταραχάς.

33. Αἱ ἥσσονος ἐντάσεως τοιαῦται ὡς μὴ προκαλοῦσαι εἰμὴ ὑποκειμενικὰς περιοδικὰς ἐκδηλώσεις ἡπίας μορφῆς.

Νευρικὰ Κέντρα.

54. Ἡ ἐπίσημος ἠλιθιότης, ὁ κρετινισμός.

34. Ἡ μετρία ἠλιθιότης μὴ παρακωλύουσα τὴν ἐκτέλεσιν ὡρισμένων βοηθητικῶν ὑπηρεσιῶν.

55. Αἱ χρονίαι καὶ ἀνίατοι μορφαὶ φρενοπαθείας.

56. Ἡ ἔκδηλος ψυχασθένεια συνοδευομένη ὑπὸ ἐπιμόνων ἰδεοληψιῶν, ἐμμόνων ἰδεῶν φοβοπαθειῶν.

Ε.Α. 57. Ὁ διανοητικὸς ἐκφυλισμός, καὶ τοξικομανίαι ὁσάκις συνοδεύονται ὑπὸ ψυχικῶν ἐκφυλιστικῶν στιγμάτων καὶ μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς οἰκείας θεραπείας.

58. Ἡ σχιζοφρένια μετὰ ἐπιμονὴν τῶν σχιζοφρενικῶν ἐκδηλώσεων μετὰ τὴν χορήγησιν μιᾶς ἢ δύο τὸ πολὺ ἐτησίων ἀναβολῶν.

Δ.Α. 35. Αἱ ὀξεῖαι καὶ ἰάσιμοι ψυχικαὶ συνδρομαὶ (διανοητικὴ σύγχυσις, μανία, μελαγχολία κλπ.) ἐπάγονται ἐτησίαν ἀναβολὴν κατατάξεως, μετὰ δὲ τὴν τελείαν αὐτῶν ἀποθεραπείαν ὑπάγονται εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας.

59. Ἡ προϊοῦσα γενικὴ παράλυσις.

36. Τὰ μόνιμα ἐλαφρὰ ὑπολείμματα παθήσεων τῶν νευρικῶν κέντρων (ἡμιπληγιῶν, παιδικῶν πολιομυελυτίδων κλπ.) ὡς καὶ τὰ μόνιμα ἐλαφρὰ ὑπολείμ-

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α'. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι σωματικὴν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν.	ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β'. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι τὴν εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Στρατοῦ χρησιμοποίησιν.
60. Ἡ ἰδιοπαθὴς ἐπιληψία προσηκόντως βεβαιωθεῖσα.	
61. Ἡ μερικὴ ἐπιληψία (Gacson) ἐὰν ἀνθίσταται εἰς τὴν οἰκείαν χειρουργικὴν θεραπείαν.	
62. Ἡ πεπαλαιωμένη καὶ ἀνίατος χορεία καὶ ἀθέτωσις	
Α.Ε. 63. Ἡ ὑπνοβασία ὑπευθύνως βεβαιουμένη ὑπὸ τοῦ διοικοῦντος τὸν λόχον εἰς ὃν ὑπάγεται ὁ αἰτιώμενος ταύτην στρατιώτης, καὶ ἐκθέτουσα τὴν ζωὴν εἰς κινδύνους ἐπιβάλλοντας τὴν συνεχῆ τοῦ στρατιώτου τούτου ἐπίβλεψιν. Ἡ ἐν λόγῳ πάθησις δέον νὰ βεβαιωθῇ εἶτα διὰ μακρᾶς παρατηρήσεως τοῦ πάσχοντος ἐν Στρατιωτικῷ Νοσοκομείῳ γνωμοδοτοῦντι προσηκόντως. Εἰς ἁπάσας τὰς λοιπὰς περιπτώσεις ἁπλαῖ ἐγέρσεις ἐκ τῆς κλίνης μετὰ περιφορᾶς ἐν τῷ θαλάμῳ) ἡ ὑπνοβασία συνεπάγεται ἱκανότητα πρὸς στράτευσιν.	
64. Ἡ τροφονευρωτικὴ γνησία νόσος τοῦ Raynaud δέον νὰ τυγχάνῃ ἐτησίας ἀναβολῆς κατατάξεως μετὰ τὴν πάροδον τῆς ὁποίας ἐν περιπτώσει παραμονῆς τῶν συμπτωμάτων ὁ πάσχων κρίνεται ἀνίκανος.	
65. Ἀλλότρια σώματα ἐντὸς κρανίου (σφαῖραι κλπ.).	
66. Χρόνιαι παθήσεις τοῦ ἐγκεφάλου καὶ νωτιαίου μυελοῦ (ἀφασία, ἀταξία περὶ τὴν κίνησιν, σπασμωδικὴ καὶ τρομώδης παράλυσις, σκλήρυνσις κατὰ πλάκας κλπ.).	
67. Αἱ ὑστερικαὶ παραλύσεις αἱ ἀπὸ μακροῦ χρονολογούμεναι καὶ συνοδευόμεναι ὑπὸ τροφικῶν καὶ παραμορφωτικῶν διαταραχῶν ἐπιμόνων.	
68. Ὁ χρόνιος ἀλκοολισμὸς ἐκδηλούμενος δι' ὀργανικῶν ψυχικῶν ἀνωμαλιῶν.	
	ματα διασείσεως τῶν νευρικῶν κέντρων, τὰ μετρίως δυσχεραίνοντα τὰς κινήσεις τῶν μελῶν ἢ μετρίως μειοῦντα τὴν νευρικὴν ἢ ψυχικὴν δυναμικότητα τοῦ ἀτόμου.
	Ε.Α. 37. Τὰ ἐπιληπτικὰ ἰσοδύναμα (ἴλιγγοι ἀφαιρέσεις, ναρκοληψίαι).
	38 Ἡ ὑποχωρήσασα εἰς χειρουργικὴν θεραπείαν μερικὴ ἐπιληψία.
	Δ.Α. 39. Ἡ λίαν ἔκδηλος καὶ βαρεῖα νευρασθένεια ἐπάγονται ἀναβολὴν κατατάξεως. Ὡς βαρεῖαι ὑστερίαι δέον νὰ θεωρῶνται αἱ ἀπὸ μακροῦ χρόνου χρονολογούμεναι ὑστερικαὶ παραλύσεις, αἱ μὴ συνυπάρχουσαι μετὰ τροφικῶν διαταραχῶν ὡς καὶ μεγάλαι ὑστερικαὶ κρίσεις (ὑστεροεπιληψία) αἱ συχνάκις ἐπερχόμεναι καὶ εὐκόλως διὰ τῆς ὑποβολῆς προκαλούμεναι ὡς καὶ αἱ καταστάσεις τῆς ληθαργίας καὶ τοῦ διχασμοῦ τῆς προσωπικότητος. Εἰς ἁπάσας τὰς λοιπὰς περιπτώσεις οἱ ὑστερικοὶ εἰσὶν ἱκανοὶ πρὸς στράτευσιν ὑποβαλλόμενοι εἰς τὴν δέουσαν θεραπείαν, ὡς βαρεῖα δὲ νευρασθένεια θὰ θεωρῆται μόνον ἡ συνυπάρχουσα μετ' ἐκδήλων ἀλλοιώσεων τῆς θρέψεως, μεταβολῶν τῆς ἀρτηρικῆς πιέσεως, γαστροεντερικῶν διαταραχῶν, ἐντόνων ἀνωμαλιῶν τοῦ ὕπνου κλπ. Εἰς ἁπάσας τὰς λοιπὰς περιπτώσεις οἱ νευρασθενεῖς τυγχάνουσιν ἱκανοὶ πρὸς στράτευσιν ὑποβαλλόμενοι εἰς τὴν δέουσαν θεραπείαν. Εἰς τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις μετὰ δύο τὸ πολὺ ἐτησίας ἀναβολὰς οἱ τοιοῦτοι ἀσθενεῖς θέλουσι κρίνεσθαι ἀνίκανοι ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ κατάστασίς των παραμένει ἡ αὐτὴ ἢ βοηθητικοὶ ἐὰν ἔχῃ πως βελτιωθῇ ἢ ἱκανοὶ πρὸς στράτευσιν ἐν περιπτώσει σημαντικῆς βελτιώσεως ἢ ἰάσεων.
	40. Ἡ χρονίσασα ἀγχώδης νεύρωσις.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α'. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι σωματικὴν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν.	ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β'. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι τὴν εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Στρατοῦ χρησιμοποίησιν.

Ὄργανα Ἀκοῆς.

69. Ἡ σημαντικὴ ὑπερτροφία καὶ δυσμορφία τῶν ὠτικῶν χόνδρων, οἱ ἐπ' αὐτῶν λίαν εὐμεγέθεις ὄγκοι, αἱ χρόνιαι αὐτῶν ἐξελκώσεις κακῆς φύσεως. Ἡ ὁλικὴ ἀπώλεια τῶν ὠτικῶν χόνδρων ἐπιφέρουσα ἀπώλεια τῆς ἀκοῆς.

70. Αἱ συγγενεῖς ἢ ἐπίκτητοι ἀτρησίαι ἀμφοτέρων τῶν ἀκουστικῶν πόρων, ἡ ἀπόφραξις καὶ ἡ ἐκτροπὴ τούτων, ἐὰν ἐπάγωνται τελείαν ἀπώλεια τῆς ἀκοῆς.

Δ.Α. 71. Αἱ χρόνιαι μέσαι πυώδεις ὠτίτιδες μετὰ βαθειῶν ἀλλοιώσεων (ὀστεΐτιδος, πολυπόδων, χολοστεατώματος κλπ.), τῆς τυμπανικῆς κοιλότητος ἢ τῶν παρατυμπανικῶν κοιλοτήτων (ἐπιτυμπανίου κολπώματος, τυμπανομαστοειδικοῦ πόρου, μαστοειδοῦς ἄντρου κλπ.), ἐὰν ἀποτύχωσι τὰ οἰκεῖα θεραπευτικὰ μέσα. Αἱ χρόνιαι μέσαι ὠτίτιδες μετὰ διατρήσεως τοῦ τυμπάνου καὶ βλεννοπυώδους ἐκκρίσεως μονίμου ἢ περιοδικῆς, αἱ μὴ συνοδευόμεναι ὑπ τῶν ἀνωτέρω βαθειῶν ἀλλοιώσεων, καθιστῶσι τὸν ἄνδρα ἱκανὸν διὰ τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν τοῦ Στρατοῦ.

72. Αἱ νεκρώσεις τῶν κροταφικῶν ὀστῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν μαστοειδῶν κυψελῶν ἀπότοκοι χρονίων μέσων πυωδῶν ὠτιτίδων, ὡς καὶ αἱ μετατραυματικαὶ καὶ μετεγχειρητικαὶ τοιαῦται.

73. Ἡ διπλὴ κώφωσις ἀναμφισβητήτως βεβαιωθεῖσα.

74. Ἡ κωφενεότης ἐπισήμως βεβαιωθεῖσα.

41. Ἡ ἀπώλεια τοῦ χόνδρου ὠτός τινος καὶ αἱ παραμορφώσεις αὐτοῦ αἱ συνεπαγόμεναι εἰδεχθῆ δυσμορφίαν.

42. Ἡ συγγενὴς ἀτρησία ἢ ἐπίκτητος ἀπόφραξις τοῦ ἑνὸς ἀκουστικοῦ πόρου συνεπαγομένη μονόπλευρον κώφωσιν.

43. Ἡ ἀμφίπλευρος βαρυκοΐα οἱασδήποτε φύσεως ὡς καὶ ἡ μονόπλευρος κώφωσις ἀναμφιρήστως βεβαιωθεῖσαι.

Πρόσωπον.

75. Δυσμορφίαι τοῦ προσώπου, εἴτε ἐξ ἐλαττωματικῆς διαπλάσεως, εἴτε ἐξ ἀτροφίας τμήματός τινος αὐτοῦ, εἴτε ἐξ ἐλλείψεως τῆς συμμετρίας τοῦ προσώπου. Ὡς ἐπίσης καὶ ἐπίσημοι πηρώσεις τοῦ προσώπου ἀπότοκοι καταγμάτων ἢ ἐγχειρήσεων, ἐπιφέρουσαι μεγάλην δυσμορφίαν, ἢ δυσχεραίνουσα τὴν λειτουργίαν τῶν ὀργάνων αὐτοῦ.

76. Αἱ ἐπίσημοι καὶ δυσίατοι ἐξοστώσεις τοῦ μετωπιαίου ὀστοῦ παρακωλύουσαι ἀπολύτως τὴν χρῆσιν τοῦ στρατιωτικοῦ πηλικίου.

77. Τὰ κολοβώματα τοῦ προσώπου ἀπότοκα τραυματισμοῦ ἢ χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως αὐτῶν, τῆς δυσχερείας, ἣν ἐπιφέρουσιν ἐπὶ τῶν λειτουργιῶν αὐτοῦ, ἢ τῆς παραμορφώσεως τῆς φυσιογνωμίας.

78. Αἱ κύστεις, τὰ ὀγκώματα, αἱ ἐξοστώσεις ὡς ἐκ τοῦ ὄγκου αὐτῶν ἐπαφιέμεναι οὐσιώδη λειτουργικὴν δυσχέρειαν καὶ μὴ ἐπιδεκτικαὶ ἰάσεως διὰ τῶν οἰκείων θεραπευτικῶν μεθόδων καὶ μὴ κρινόμεναι ἐγχειρήσιμοι.

79. Τὰ ἀνίατα ἕλκη τοῦ προσώπου.

Δ.Α. 80. Τὰ συρίγγια τοῦ προσώπου, ἀναλόγως τῆς ἕδρας καὶ τῆς φύσεως αὐτῶν, ἐὰν ὦσιν ἀνένδοτα εἰς πᾶσαν θεραπείαν καὶ ἐπάγωσιν οὐσιώδη λειτουργικὴν δυσχέρειαν.

Δ.Α. 81. Ἡ προσωπαλγία ἢ ὁ ἀλγεινὸς σπασμὸς τοῦ προσώπου, χρόνια ὄντα καὶ ἀνίατα.

44. Αἱ πηρώσεις τοῦ προσώπου σημαντικαὶ οὖσαι καὶ ἐπιφέρουσαι δυσμορφίαν ἀλλ' ἧσσονος βαθμοῦ.

45. Αἱ ἐξοστώσεις τοῦ μετώπου ἧττον εὐμεγέθεις καὶ μὴ ὑπείκουσαι εἰς τὴν οἰκείαν θεραπείαν.

46. Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις προκαλοῦσαι ἧσσονος ἐντάσεως λειτουργικὰς διαταραχάς.

47. Αἱ αὐταὶ παθήσεις ἐπαγόμεναι ἧσσονα λειτουργικὴν δυσχέρειαν καὶ μὴ κρινόμενοι ἐγχειρίσιμοι.

Ε.Α. 48. Τὰ αὐτὰ συρίγγια προκαλοῦντα μετρίαν λειτουργικὴν δυσχέρειαν.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α'. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι σωματικὴν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν.	ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β'. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι τὴν εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Στρατοῦ χρησιμοποίησιν.
82. Αἱ χρονίσασαι παραλύσεις τοῦ προσώπου κεντρικῆς αἰτίας.	49. Πεπαλαιωμένη καὶ ὁριστικὴ παράλυσις τοῦ πρόσωπου περιφερικῆς αἰτίας.
83. Αἱ κακοήθεις παθήσεις τῶν μετωπιαίων κόλπων καὶ τῶν σιαγονικῶν τοιούτων, αἱ ἔκδηλοι δυσμορφίαι, ἡ ἀπόφραξις ἢ διάτρησις τῶν κοιλοτήτων τούτων ἀπότοκοι τραυματισμοῦ, οἱ πολύποδες, αἱ ἐξοστώσεις, αἱ ἔμμονοι ὀστεῖτιδες μετὰ τερηδόνος καὶ νεκρώσεως, ὡς καὶ τὰ χρόνια καὶ ἐπίμονα ἐμπυήματα τῶν μετωπιαίων καὶ σφηνοειδῶν κόλπων καὶ τῶν ἠθμοειδῶν κυψελῶν, μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῶν οἰκείων θεραπευτικῶν μέσων.	50. Τὰ χρόνια καὶ ἐπίμονα ἐμπυήματα τοῦ Ἰμγορείου ἄντρου μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῶν οἰκείων θεραπευτικῶν μέσων.
84. Κατάγματα τῶν σιαγωνικῶν ὀστῶν οὐδόλως ἢ κακῶς πορωθέντα. Ἐπίσημος ἀπώλεια τῆς οὐσίας τούτων ἐκ τραύματος ἢ ἐγχειρήσεως. Αἱ ὀστεῖτιδες, ἡ τερηδών, ἡ νέκρωσις ἰδίᾳ ἀπὸ φωσφόρου, αἱ ὀγκώδεις ἐξοντώσεις.	51. Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις παρακωλύουσαι μετρίως τὴν μάσησιν.
85. Αἱ βαρεῖαι παθήσεις τῆς σιαγονοτροφικῆς ἀρθρώσεως, ἡ χρονία ἀρθρῖτις, τὸ κακῶς ἀναταχθὲν ἢ ὑποτροπιάζων ἐξάρθρημα, ἡ ὀστεώδης ἢ ἰνώδης ἀγκύλωσις καὶ ἡ μόνιμος σύσπασις τῆς σιαγόνος.	Ε.Α. 52. Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις παρακωλύουσαι μετρίως τὴν μάσησιν.
	Ὄργανα ὁράσεως.
86. Μυωπία ἀνωτέρα τῶν 9 διοπτριῶν ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν ὁσάκις συνοδεύεται ὑπὸ σπουδαίου καὶ ἐκτεταμένου ἀλλοιώσεων τοῦ βυθοῦ (χοριοειδοῦς ἀμφιβληστροειδοῦς) ὁ βαθμὸς τῆς μυωπίας μετρεῖται κατόπιν ἀτροπινισμοῦ κατὰ τὸν ἐμφανίζοντα τὴν μεγαλειτέραν μυωπίαν μεσημβρινὸν τοῦ βολβοῦ. (Ὅρα εἰδικὰς διατάξεις).	53. Μυωπία ἀνωτέρα τῶν 9 διοπτριῶν μετρουμένη κατόπιν ἀτροπινισμοῦ κατὰ τὸν μυωπικώτερον μεσημβρινὸν τοῦ βολβοῦ, ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν ἢ τοῦ δεξιοῦ μόνου, ὁσάκις δὲν συνοδεύεται ὑπὸ ἀλλοιώσεων τοῦ βυθοῦ (χοριοειδοῦς ἀμφιβληστροειδοῦς) ἢ συνοδεύεται ὑπὸ ἀσημάντων καὶ μὴ ἐκτεταμένων τοιούτων.
	54. Ὑπερμετρωπία ἀνωτέρα τῶν 8 διοπτριῶν, ὅταν ἀφορᾷ ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμοὺς ἢ τὸν δεξιὸν μόνον μετρουμένη κατόπιν ἀτροπινισμοῦ κατὰ τὸν ὑπερμετροπικώτερον μεσημβρινὸν τοῦ βολβοῦ.
	55. Ἡ ἐπίσημος ἀμφοτερόφθαλμος ἀκανόνιστος παρεστιότης (ἢ ἀστιγματισμὸς μυωπικός, ὑπερμετρωπικός, μικτός, σύνθετος ἀνώτερος τῶν 4 διοπτριῶν ὅταν ἀφορᾷ ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμοὺς ἢ τὸν δεξιὸν μόνον.
87. Ἡ τελεία ἢ ἐκτεταμένη καταστροφὴ ἑνὸς ἢ πλειόνων βλεφάρων, ἢ αἱ ἐλαττωματικαὶ φύλαι αὐτῶν, ὁσάκις ἐκ τῶν βλαβῶν τούτων ὑπόκειται εἰς ἀλλοιώσεις ἢ κακώσεις ὁ βολβὸς τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ δὲν καθίσταται δυνατὴ ἡ ἴασις τῶν παθήσεων τούτων δι' ἐγχειρίσεων ἢ λόγῳ τῆς φύσεως καὶ ἐκτάσεως αὐτῶν δὲν κρίνονται ἐγχειρήσιμοι.	56. Αἱ αὐταὶ παθήσεις ὅταν μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐνδεικνυομένων ἐγχειρήσεων καταλείπουσι μετρίαν διατάραξιν τῶν βλεφάρων ἢ τῆς ὁράσεως.
88. Τὸ ἀγκυλοβλέφαρον, τὸ συμβλέφαρον, τὸ ἐντρόπιον, τὸ ἐκτρόπιον καὶ ἡ τριχίασις ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν, ὁσάκις αἱ παθήσεις αὗται παραβλάπτουσι σπουδαίως τὴν λειτουργίαν τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ δὲν καθίσταται δυνατὴ ἡ ἴασις αὐτῶν μετὰ εἰδικὴν θεραπείαν ἢ ἐγχείρησιν.	57. Αἱ αὐταὶ παθήσεις τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
89. Πᾶς ὄγκος ἑδράζων ἐπὶ τοῦ ἐπιπεφυκότος, τοῦ σκληροῦ, τοῦ κερατοειδοῦς, τοῦ κανθοῦ, τῆς ἐγκανθίδος τῶν βλεφάρων, ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν, ὁσάκις διὰ θεραπείας ἢ ἐγχειρήσεως δὲν ἐπιτυγχάνεται ἴασις ἢ βελτιώσεως, ἐπιτρεπούσης τὴν ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν τῶν βλεφάρων ἢ τῆς ὁράσεως.	
90. Ἡ πτῶσις τοῦ ἄνω βλεφάρου ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν, ὁπότε καλύπτονται αἱ κόραι διὰ θερα-	58. Αἱ αὐταὶ παθήσεις ἐπὶ τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α'. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι σωματικὴν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν.	ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β'. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι τὴν εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Στρατοῦ χρησιμοποίησιν.
πείας δὲ ἢ ἐγχειρήσεως δὲν ἐπιτυγχάνεται ἀνάλογος ὕψωσις.	
91. Ὁ πεπαλαιωμένος καὶ ἀνίατος βλεφαρόσπασμος ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.	59. Ὁ πεπαλαιωμένος καὶ ἀνίατος βλεφαρόσπασμος τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
92. Ὁ ἀνίατος λαγόφθαλμος ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.	60. Ὁ ἀνίατος λαγόφθαλμος τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
93. Τὸ τράχωμα τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν μετὰ πανώδους κερατίτιδος. Ἄνευ δὲ τοιαύτης ὑπάγεται εἰς τὰς περὶ ἀναβολῆς διατάξεις τοῦ Στρατολογικοῦ νόμου.	61. Ἡ χρονία φλεγμονώδης συνοδευομένη ὑπὸ ἑλκώσεως παχύνσεως τῶν βλεφάρων καὶ πτώσεως τῶν βλεφαρίδων τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν, ὅταν κατόπιν ἐπιμόνου θεραπείας δὲν ἐπετεύχθη ἴασις.
	62. Ὁ νυσταγμὸς τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.
	63. Ὁ μόνιμος στραβισμὸς τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
	64. Ἡ αὐτὴ πάθησις τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
94. Τὸ πτερύγιον καταλαμβάνον τὸ κέντρον τοῦ κερατοειδοῦς ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.	65. Ἡ αὐτὴ πάθησις τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
95. Θόλωσις οἱασδήποτε τοῦ κερατοειδοῦς ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν μόνιμος καὶ ἐκτεταμένη καλύπτουσα τὸ πλεῖστον τῶν κορῶν.	
96. Ὁ ἐπίσημος κερατόκονος ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν	66. Ὁ ἐπίσημος κερατόκονος τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
97. Τὰ πρόσθια σταφυλώματα τοῦ σκληροῦ ἢ τοῦ κερατωειδοῦς, χιτῶνος ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἡ πρόσθια σκληροχοριοειδῖτις.	67. Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
98. Αἱ ὀπίσθιαι συνέχειαι τῆς ἴριδος ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν ὅταν ὧσι κυκλικαὶ ἀφορῶσαι ὁλόκληρον τὸ κορικὸν χεῖλος, ἢ πολλαπλαῖ, ὡς καὶ αἱ πρόσθιαι συνέχειαι ἐπιφέρουσαι ἐκτόπισιν ἢ παραμόρφωσιν τῆς κόρης.	68. Αἱ αὐταὶ παθήσεις τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
99. Ἡ συγγενὴς ἢ ἐπίκτητος ἀνιριδία ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.	69. Ἡ ἀνιριδία καὶ ἡ ἐκτεταμένη ἰριδοδιάλυσις τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
100. Πᾶς ὄγκος ἐνδοφθάλμιος, ἤτοι τῆς ἴριδος τοῦ ἀκτινωτοῦ σώματος τοῦ χοριοειδοῦς, τοῦ ἀμφισβληστροειδοῦς, τοῦ ὀπτικοῦ νεύρου ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.	70. Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
101. Τὸ τέλειον ἢ ἀτελὲς ἐξάρθημα τοῦ φακοῦ κατ' ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμούς.	71. Ἡ αὐτὴ ὡς ἔναντι πάθησις τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
102. Ἡ ἔλλειψις τοῦ φακοῦ (ἀφακία) κατ' ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμούς.	72. Ἡ αὐτὴ ὡς ἔναντι πάθησις τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
103. Τὸ ὑπόχυμα τοῦ φακοῦ ἢ τοῦ περιφακίου, ἀμφοτέρων ὀφθαλμῶν, ὅταν εἶναι τέλειον ἢ ὅταν καταλαμβάνῃ τὸ κέντρον τοῦ φακοῦ, ὡς καὶ αἱ θολώσεις τούτων.	73. Ἡ αὐτὴ ὡς ἄνω πάθησις τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
104. Ἡ ὁλικὴ αἰμοραγία καὶ αἱ θελερότητες τοῦ ὑαλώδους σώματος κατ' ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμούς, πολλαί, πεπαλαιωμέναι καὶ ἀνθιστάμεναι εἰς ἐπίμονον θεραπείαν.	74. Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
105. Τὸ ἐκτεταμένον κολόβωμα τοῦ χοριοειδοῦς ἢ τοῦ ἀμφιβληστροειδοῦς καὶ τοῦ ὀπτικοῦ νεύρου κατ' ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμούς.	75. Αἱ παθήσεις τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ ὡς καὶ τὰ συγγενῆ ἢ τραυματικὰ κολοβώματα τῆς ἴριδος τοῦ ἑνὸς ἢ καὶ τῶν δύο ὀφθαλμῶν.
106. Ἡ ἔλλειψις τῆς μελαγχρωστικῆς (Ἀλβινισμός) τοῦ βυθοῦ τοῦ ὀφθαλμοῦ.	76. Ἡ αὐτὴ πάθησις τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
107. Αἱ ἐκτεταμέναι καὶ προϊοῦσαι χοριοειδῖτιδες ἢ αἱ ἀμφιβληστροειδῖτιδες ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.	77. Τὸ δευτεροπαθὲς γλαύκωμα τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
108. Τὸ πρωτοπαθὲς γλαύκωμα τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν ἢ τὸ δευτεροπαθὲς γλαύκωμα ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.	
109. Ἡ ἀποκόλλησις τοῦ ἀμφιβληστροειδοῦς ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.	78. Ἡ ἀποκόλλησις τοῦ ἀμφιβληστροειδοῦς ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
110. Ὄγκοι ἢ κύστεις τῶν τοιχωμάτων τοῦ ὄγκου ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν μὴ ἐγχειρήσιμοι, ἢ καίτοι ἐγ-	79. Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α'. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι σωματικὴν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν.	ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β'. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι τὴν εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Στρατοῦ χρησιμοποίησιν.
χειρησθέντες ἀπέλιπον οὐσιώδεις διαταραχὰς τῆς λειτουργίας τοῦ ὀφθαλμοῦ. Αἱ χρόνιαι ὀστεΐτιδες μετ' ἐκδήλου παραμορφώσεως καὶ αἱ ὀχληραὶ καὶ ἐκτεταμέναι προσφύσεις τοῦ βολβοῦ μετὰ τῆς κόγχης.	
111. Αἱ πάσης φύσεως ὀπτικαὶ νευρίτιδες ὡς καὶ ἡ ἀτροφία τοῦ ὀπτικοῦ νεύρου κατ' ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμούς.	80. Αἱ αὐταὶ παθήσεις τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
112. Ἡ ἐξόρυξις ἢ ἀτροφία ἢ ἀπώλεια τῆς ὁράσεως ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.	81. Ἡ ἐξόρυξις ἢ ἀτροφία, ἢ ἀπώλεια τῆς ὁράσεως τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ ὅταν ὁ ἕτερος ὀφθαλμὸς εἶναι ὑγιής.
113. Ὁ χρόνιος καὶ ἀνίατος ἐξόφθαλμος ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν ὅταν κατὰ τὴν κλεῖσιν τῶν βλεφάρων οἱ βολβοὶ δὲν καλύπτωνται τελείως.	82. Ἡ αὐτὴ ὡς ἔναντι πάθησις τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
114. Αἱ κεντρικῆς ἢ περιφερικῆς αἰτίας μόνιμοι παραλύσεις τῶν ὀφθαλμῶν μυῶν, αἱ συνοδευόμεναι ὑπὸ ἐπισήμου ἐμμόνου διπλωπίας.	
115. Ἡμεραλωπία μετὰ ἀλλοιώσεως μελαχρωστικῆς τοῦ ἀμφιβληστροειδοῦς.	83. Ἡ χρονία πυώδης δακρυοκυστῖτις τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν, ὅταν διὰ θεραπείας ἢ ἐγχειρήσεως δὲν ἐπετεύχθη ἡ ἴασις.
116. Γενικῶς θεωροῦνται ὡς φέροντες πάθησιν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ πίνακος Α'. (ἀνίκανοι) πλὴν τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰ ἀνωτέρω ἐδάφια τοῦ Πίνακος Α'. καὶ ἐκεῖνοι τῶν ὑπὸ κρίσιν ὁπλιτῶν, οἵτινες φέρουσι κατὰ τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν πάθησιν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ πίνακος Β'. ὅταν φέρουσι συγχρόνως καὶ κατὰ τὸν ἕτερον ὀφθαλμὸν πάθησιν λόγῳ τῆς ὁποίας ἐπίσης δέον νὰ ἐνταχθῶσιν εἰς τὸν Πίνακα Β'. ἢ ἀνωμαλίαν τῆς διαθλάσεως βαθμοῦ διαλαμβανομένου εἰς τὰ σχετικὰ ἐδάφια τοῦ Πίνακος Β'.	84. Ὁ ἑαρινὸς κατάρρους ὅταν εἶναι ἐντόνου βαθμοῦ.
Ρὶς.	
117. Ἡ τελεία ἀπόφραξις ἀμφοτέρων τῶν ρινικῶν κοιλοτήτων.	85. Αἱ στενώσεις ἀμφοτέρων τῶν ρινικῶν κοιλοτήτων συνεπείᾳ διαμαρτίας περὶ τὴν διάπλασιν τοῦ σκελετοῦ, ἢ ἐπικτήτου δυσμορφίας τούτου παρακωλύουσα οὐσιωδῶς τὴν ἀναπνοὴν ἀμφοτέρωθεν.
118. Ἡ χρονία ἀτροφικὴ ρινῖτις μετὰ χαρακτηριστικῆς καὶ λίαν ἐκδήλου ὀζαινώδους κακοσμίας.	86. Ἡ αὐτὴ πάθησις ἥσσονος ἐντάσεως.
Στόμα — Χείλη.	
119. Τὸ λαγώχειλον συγγενὲς ἢ ἐπίκτητον ὅταν ἐκτεταμένον ὂν παραμορφώνῃ οὐσιωδῶς τὴν φυσιογνωμίαν.	
120. Τὸ λυκόστομον.	
121. Οὐλαὶ πλημμελεῖς ἢ συμφύσεις στενοῦσαι ἐπισήμως τὴν σχισμὴν τοῦ στόματος ἢ δυσχεραίνουσαι τὰς κινήσεις τῶν χειλέων.	87. Αἱ αὐταὶ βλάβαι ἐλάσσονα λειτουργικὴν δυσχέρειαν προκαλοῦσαι καὶ μὴ κρινόμεναι ἐγχειρήσιμοι.
122. Ἡ ἀνίατος παράλυσις τοῦ σφυγκτῆρος τῶν χειλέων παρακωλύουσα οὐσιωδῶς τὴν προφορὰν καὶ τὴν πρόσληψιν τροφῆς.	
123. Τὰ ἐπίσημα τῶν ὄγκων ἀγγειώματα καὶ οἱ κακοήθεις ὄγκοι τοῦ στόματος.	
124. Αἱ χρόνιαι ἑλκώδεις στοματῖτιδες μετὰ γαγγραίνης, ἀποκολλήσεως, ἐξοιδήσεως καὶ μυκητώδους ἐκφυλίσεως τῶν οὔλων, προκληθεῖσαι ἢ συνοδευόμεναι ὑπὸ βαθείας ἀλλοιώσεως τοῦ ὀργανισμοῦ.	88. Ἡ ἀπώλεια καὶ ἡ τερηδὼν τῶν πλείστων ὀδόντων μετ' οὐλίτιδος παρακωλυούσης τὴν ἐφαρμογὴν τεχνητῆς ὀδοντοστοιχίας.
Γλῶσσα.	
125. Αἱ δυσμορφίαι τῆς γλώσσης ἢ ὁλικὴ ἢ μερικὴ ἀπώ-	

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α'. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι σωματικὴν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν.	ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β'. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι τὴν εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Στρατοῦ χρησιμοποίησιν.
λεια ταύτης, ἡ ἀτροφία, ἡ συγγενὴς ἢ τυχαία διαίρεσις αὐτῆς, ἡ ὑπερτροφία μετὰ προπτώσεως αἱ ἀνώμαλοι αὐτῆς προσφύσεις ὁσάκις δυσχεραίνουσιν οὐσιωδῶς τὴν μάσησιν τὴν λαλιὰν ἢ τὴν κατάποσιν.	
126. Τὰ κακοήθη νεοπλάσματα τῆς γλώσσης.	89. Ὁ Βατταρισμὸς ἢ τραυλισμὸς ὁ παρακωλύων οὐσιωδῶς τὴν εὐκρινῆ μεταβίβασιν τῆς διαταγῆς ἢ προστάγματος.
127. Ὁ λίαν ἐπίσημος βαταρισμὸς ὁ συνυπάρχων μετὰ συγγενοῦς διανοητικῆς ἐξασθενήσεως καὶ μεγάλης εὐσιγκινησίας.	
Σιελογόνοι ἀδένες.	
128. Τὸ βατράχιον ἐπίμονον ὂν εἰς πᾶσαν θεραπείαν καὶ προσλαμβάνον ἀνάπτυξιν συνήθως ἐπίσημον.	90. Τὸ ἐπίσημον τὸν ὄγκον βατράχιον καὶ μὴ κρινόμενον ἐγχειρήσιμον.
129. Οἱ κακοήθεις ὄγκοι τῶν σιελογόνων ἀδένων.	
Ὑ π ε ρ ῷ α.	
130. Δυσμορφίαι περὶ τὴν διάπλασιν τῆς ὑπερώας καὶ τοῦ ὑπερωΐου ἱστίου καὶ ἐκτεταμέναι ἀπώλειαι τῆς οὐσίας αὐτῶν ἀλλοιοῦσαι τὴν φωνὴν καὶ τὴν κατάποσιν. Αἱ πρὸς τὸν φάρυγγα συμφύσεις τοῦ ὑπερωΐου ἱστίου ἀλλοιοῦσαι τὴν φωνὴν σημαντικῶς καὶ παρακωλύουσαι τὴν κατάποσιν.	91. Ἡ διαίρεσις τῆς σαρκώδους ὑπερώας ὁσάκις ἐκ ταύτης παρακωλύεται μετρίως ἡ λαλιά.
131. Οἱ εὐμεγέθεις ὄγκοι τῆς ὑπερώας καὶ τοῦ ὑπερωΐου ἱστίου οἱασδήποτε φύσεως καὶ ἂν ὦσι καὶ προκαλῶσι σοβαρὰν λειτουργικὴν δυσχέρειαν.	92. Αἱ ἀνίατοι παραλύσεις τοῦ ὑπερωΐου ἱστίου, ὅταν παραβλάπτωσι τὴν λαλιὰν καὶ τὴν κατάποσιν.
Λ α ι μ ὸ ς	
132. Αἱ πλημμέλειαι τῆς διαπλάσεως καὶ ἡ δυσμορφία τοῦ λαιμοῦ ὁσάκις δυσχεραίνουσιν οὐσιωδῶς τὰς κινήσεις τῆς κεφαλῆς ἢ προκαλοῦσιν οὐσιώδεις λειτουργικὰς διαταραχὰς (ἀναπνοή, κυκλοφορία, κατάποσις).	
133 Οἱ εὐμεγέθεις ὄγκοι, οἱ ἐκδηλούμενοι ὑπὸ τὸ γενικὸν ὄνομα βρογχοκήλη, (ὑπερτροφία ἢ κύστεις τοῦ θυροειδοῦς ἀδένος καὶ ἰδίᾳ ἡ ἀνάπτυξις τοῦ μεσαίου λοβοῦ τούτου) οἱ ἐξικνούμενοι μέχρι τοῦ στέρνου.	93. Ἡ μετρία τὸν ὄγκον βρογχοκήλη, αἱ κύστεις τοῦ τραχήλου, ὅταν μὴ ὦσιν λίαν ἀνεπτυγμέναι ἀλλὰ δυσχεραίνουσι τὸν ἄνδρα νὰ φέρῃ τὴν στρατιωτικὴν αὐτοῦ στολήν.
134. Αἱ διάφοροι κύστεις καὶ τὰ λιπώματα λίαν ὑπερμεγέθη ὄντα καὶ δυσχεραίνοντα τὰς λειτουργίας τῶν ὀργάνων τοῦ λαιμοῦ (ἀναπνοῆς, κυκλοφορίας).	
135. Τὸ ἐπίσημον ραιβόκρανον, προερχόμενον ἐξ ἐμμόνου συσπάσεως τῶν μυῶν τοῦ τραχήλου ἢ ἐκ παραλύσεων μυϊκῶν, ἢ ἐξ ἐλαττωματικῶν οὐλῶν, ἢ βλαβῶν τῆς σπονδυλικῆς στήλης.	94. Τὸ χρόνιον μέτριον ραιβόκρανον.
Λάρυγξ	
136. Τραύματα ἢ κατάγματα ἢ ἐξελκώσεις τοῦ λάρυγγος ὁσάκις ἀπολίπουσιν στένωσιν μετ' ἀλλοιώσεως τῆς φωνῆς καὶ δυσχερείας τῆς ἀναπνοῆς.	95. Αἱ αὐταὶ παθήσεις ὁσάκις προξενοῦσιν ἧττον ἐκδήλους διαταραχὰς τῆς φωνῆς καὶ τῆς ἀναπνοῆς.
Δ.Α. 137. Αἱ φυματιώδεις λαρυγγῖτιδες.	
138. Συγγενεῖς διαμαρτίαι ἢ διαμορφώσεις περὶ τὴν διάπλασιν τοῦ λάρυγγος καὶ τῆς ἐπιγλωττίδος ὁσάκις προκαλοῦσι σημαντικὴν δυσχέρειαν κατὰ τὴν κατάποσιν, τὴν ἀναπνοὴν καὶ τὴν λαλιάν.	

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α'. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι σωματικὴν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν.	ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β'. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι τὴν εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Στρατοῦ χρησιμοποίησιν.
139. Οἱ κακοήθεις ὄγκοι τοῦ λάρυγγος ὡς καὶ οἱ καλοήθεις τοιοῦτοι ὁσάκις προκαλοῦσι βαρείας διαταραχὰς τῆς ἀναπνοῆς.	96. Οἱ πολύποδες καὶ οἱ καλοήθεις ὄγκοι τοῦ λάρυγγος ὁσάκις ἐπιφέρουσι μετρίας λειτουργικὰς διαταραχάς, μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῶν οἰκείων θεραπευτικῶν μέσων.
140. Ἡ ἀφωνία συνεπείᾳ τραυματικῶν ἢ παθολογικῶν βλαβῶν τοῦ λάρυγγος, ἢ ἐμμόνου παραλύσεως τῶν λαρυγγιαίων νεύρων.	97. Ἡ μονόπλευρος λαρυγγικὴ παράλυσις.
Φάρυγξ.	
141. Ἡ πλημμελὴς διάπλασις τοῦ φάρυγγος, αἱ χρόνιαι τραυματικαὶ ἢ παθολογικαὶ στενώσεις προερχόμενων ἐξ ἑλαττωματικῶν προσφύσεων ἢ οὐλωδῶν συσπάσεων, ὁσάκις προκαλοῦσι βαρείας λειτουργικὰς διαταραχὰς (παρακώλυσις διόδου τροφῶν κ.λ.π.).	98. Αἱ αὐταὶ παθήσεις ἥσσονος ἐντάσεως.
142. Τὰ ὀπίσθια ρυνοφαριγγιαῖα ἀποστήματα, ἀπότοκα βλάβης τῆς σπονδυλικῆς στήλης.	
143. Οἱ ρινοφαριγγιαῖοι ἰνώδεις πολύποδες ὁσάκις προκαλοῦσι βαρείας λειτουργικὰς διαταραχάς.	
144. Αἱ κακῆς φύσεως χρόνιαι ἑλκώσεις καὶ τὰ ἐκτεταμένα συφιλιδικὰ ἕλκη τοῦ λάρυγγος, ἐὰν συνοδεύονται ὑπὸ βαθειῶν βλαβῶν ἢ προκαλῶσιν ἐπίσημον καὶ ἔμμονον δυσχέρειαν τῆς καταπόσεως καὶ μετὰ ἀποτυχίαν τῆς οἰκείας θεραπείας.	
Οἰσοφάγος.	
145. Αἱ ὀργανικῆς φύσεως στενώσεις τοῦ οἰσοφάγου, ὡς καὶ τοιαῦται νευρικῆς φύσεως ἐπίμονοι καὶ μὴ ὑπείκουσαι εἰς τὴν οἰκείαν θεραπείαν.	
146. Ὁ ἔκδηλος ἀνευρισμὸς τοῦ οἰσοφάγου.	
147. Αἱ συγγενεῖς παρεκλίσεις αὐτοῦ προκαλοῦσαι ἐπίσημον λειτουργικὴν δυσχέρειαν.	
148. Τὰ νεοπλάσματα τοῦ οἰσοφάγου.	
Θώραξ	
149. Αἱ συγγενεῖς ἢ ἐπίκτητοι πλημμέλειαι τῆς διαπλάσεως τοῦ θώρακος ἔχουσαι ὡς ἀποτέλεσμα τὴν σημαντικὴν ἐλάττωσιν τῆς χωρητικότητος τοῦτου καὶ τὴν σοβαρὰν μείωσιν τῆς ἀνεπνευστικῆς λειτουργίας ἢ τὴν παραγωγὴν ὁρατῶν δυσμορφιῶν καὶ ἐνδεδυμένου ὄντος τοῦ ἀτόμου.	99. Ἡ συγγενὴς ἢ ἐπίκτητος δυσμορφία τοῦ θώρακος μὴ παρακωλύουσα σοβαρῶς τὴν λειτουργίαν τῶν ἐν τῷ θώρακι σπλάχνων καὶ τὴν χρῆσιν τῆς Στρατ. ἀποσκευῆς.
150. Ἡ ἔκδηλος στένωσις τοῦ θώρακος μετὰ πλευρικῶν συμφήσεων ἀποτόκων πλευρίτιδος.	
151. Ἀλλότρια σώματα ἐντὸς τοῦ κύτους τοῦ θώρακος ἐπὶ τῶν σπλάγχνων ἑδράζοντα (σφαῖραι ἢ τεμάχια ὀβίδος κ.λ.π.) ἐὰν προκαλῶσιν ἐπισήμους διαταραχάς.	100. Ἀλλότρια σώματα ἐντὸς τοῦ κύτους τοῦ θώρακος προκαλοῦντα ἥσσονας ἀλλ' οὐσιώδεις διαταραχάς.
152. Αἱ παραμορφώσεις τῆς ὠμοπλάτης, αἱ ἀναστολαὶ τῆς ἀναπτύξεως αὐτῆς, αἱ δύσμορφοι καὶ ἀνώμαλοι καμπυλότητες τῆς κλειδός, αἱ ψευδοαρθρώσεις τὰ τέλεια καὶ μὴ ἀνατάξιμα ἐξαρθρήματα τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἑτέρου τῶν ἄκρων αὐτῆς, αἱ σημαντικῶς παρακωλύουσαι τὴν χρῆσιν τοῦ στρατιωτικοῦ γυλιοῦ καὶ δυσχεραίνουσαι τὰς ἀσκήσεις.	101. Αἱ αὐταὶ παθήσεις ἐπιφέρουσαι μικροτέρας λειτουργικὰς διαταραχάς.
153. Ἡ κλειδοκρανιακὴ δυστροφία.	
Δ.Α. 154. Ἡ πυώδης ὀστεοπεριστῖτις, αἱ φυματιώδεις ὀστεῖτιδες τῶν πλευρῶν, τοῦ στέρνου, τῆς κλειδὸς ἢ	

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α'.	ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β'.
Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι σωματικὴν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν.	Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι τὴν εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Στρατοῦ χρησιμοποίησιν.

τῆς ὠμοπλάτης καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ὑποχωροῦν εἰς τὴν οἰκείαν θεραπείαν.

155. Ἡ κήλη τοῦ πνεύμονος, συγγενὴς ἢ ἐπίκτητος ἐπιφέρουσα σημαντικὴν δυσχέρειαν τῶν ἀναπνευστικῶν λειτουργιῶν.

156. Ἡ φυματίωσις πνευμόνων οἱουδήποτε βαθμοῦ μικροσκοπικῶς, ραδιολογικῶς, βιολογικῶς ἢ κλινικῶς βεβαιουμένη.

Δ.Α. 157. Αἱ χρόνιαι βρογχίτιδες μετὰ ἐμφυσήματος νοσοκομειακῶς βεβαιούμεναι.

158. Ἡ βρογχεκτασία νοσοκομειακῶς βεβαιουμένη.

159. Αἱ ὑπατίτιδες τῶν πνευμόνων.

160. Τὸ ἐκτεταμένον ἐμφύσημα μετὰ λειτουργικῶν διαταραχῶν ἀπὸ τοῦ ἀναπνευστικοῦ ἢ καὶ τοῦ κυκλοφοριακοῦ συστήματος, νοσοκομειακῶς βεβαιούμενον.

Δ.Α. 161. Τὸ βρογχικὸν ἄσθμα πρωτοπαθὲς ἢ συμπτωματικὸν δεόντως βεβαιωμένον.

162. Αἱ ἐξιδρωματικαὶ καὶ πυώδεις πλευρίτιδες φυματιώδους φύσεως κλινικῶς ἢ ἐργαστηριακῶς βεβαιούμεναι καὶ αἱ ξηραὶ πλευρίτιδες, φυματιώδους φύσεως, ἐφ' ὅσον πλὴν τῶν φυσικῶν σημείων συνυπάρχουσι καὶ γενικὰ φαινόμενα (διαταραχὴ θερμοκρασίας, κυκλοφορίας, θρέψεως) συνηγοροῦντα ἀναμφιρήστως ὑπὲρ τῆς φυματιώδους αὐτῶν φύσεως.

Αἱ πλευρίτιδες, αἱ λοιμώδους φύσεως πυώδες τοαῦται, χρονίζουσα καὶ ἐπίμονοι ὑπάγονται εἰς τὰς περὶ διετοῦς ἀναβολῆς κατατάξεως διατάξεις μεθ' ἃ κρίνονται τελειωτικῶς ἀναλόγως τῶν ὑπολειμμάτων.

163. Τὰ ὑπολείμματα πλευριτίδων, ἤτοι ἡ ἐκτεταμένη συμφυτικὴ παχὺ πλευρῖτις μετὰ συμπαρομαρτούσης πνευμονικῆς φλοιώδους σκληρύνσεως καὶ συμπαρομαρτουσῶν κυκλοφοριακῶς διαταραχῶν.

Δ.Α. 102. Οἱ φέροντες μικρᾶς ἐκτάσεως συμφυτικὰς παχυπλευρίτιδας ἄνευ ἄλλων διαταραχῶν.

Οἱ φέροντες σαφῆ ἐκτεταμένα ὑπολείμματα συμφυτικῶν πλευριτίδων ἄνευ γενικωτέρων ἐκδηλώσεων (ἐξασθενήσεως, πυρετικῆς ἀντιδράσεως κλπ) τυγχάνουσιν ἐτησίων ἀναβολῶν μεθ' ἃς ἐφ' ὅσον ἐπιμένουσι τ' αὐτὰ τοπικὰ καὶ γενικὰ φαινόμενα κρίνονται βοηθητικοί.

103. Αἱ μετεγχειριτικαὶ ἀπώλειαι τῶν πλευρῶν συνεπείᾳ ἐμπυήματος αἱ μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ παραμορφώσεως τοῦ θώρακος ἀλλὰ προκαλοῦσαι δυσχέρειαν τῆς ἀναπνοῆς.

Καρδία-Ἀορτή.

164. Ἀσθένεια τοῦ Boger.

165. Ἡ συγγενὴς στένωσις τῆς πνευμονικῆς ἀρτηρίας.

166. Ἡ συγγενὴς στένωσις τῆς ἀορτῆς.

167. Αἱ χρόνιαι μυοκαρδίτιδες.

Αἱ ὀξεῖαι μυοκαρδίτιδες ἀπότοκοι λοιμωδῶν νόσων ἰδίᾳ ὀξέων ρευματισμῶν τῶν ἄρθρων τυγχάνουσι μονοετοῦς ἢ διετοῦς ἀναβολῆς.

168. Αἱ χρόνιαι συμφυτικαὶ περικαρδίτιδες.

Αἱ πάσης φύσεως ὀξεῖαι περικαρδίτιδες ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις περὶ μονοετοῦς ἢ διετοῦς ἀναβολῆς.

169. Αἱ ὀργανικαὶ ἀλλοιώσεις τῶν διαφόρων στομίων τῆς καρδίας: Στένωσις μιτροειδοῦς, στένωσις μετ' ἀνεπαρκείας μιτροειδοῦς, ἀνεπάρκεια μιτροειδοῦς ἢ ἀορτῆς, προσηκόντως βεβαιούμεναι, ἐπίκτητος στέ-

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α'. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι σωματικὴν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν.	ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β'. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι τὴν εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Στρατοῦ χρησιμοποίησιν.
νωσις τῆς πνευμονικῆς ἀρτηρίας, ἀνεπάρκεια ἢ στένωσις τῆς τριγλώχινος.	
170. Ἡ παροξυντικὴ ταχυκαρδία (νόσου τοῦ Bouveret προσηκόντως βεβαιουμένη, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη ἀρρυθμία ἐπιφέρουσα σοβαρὰς λειτουργικὰς διαταραχὰς καὶ μὴ ὑποχωροῦσα εἰς τὴν οἰκείαν θεραπείαν.	104. Ταχυκαρδία ἐκ συμπαθητικοτονίας μέσης ἐντάσεως μὴ ἐπιφέρουσα σοβαρὰς λειτουργικὰς διαταραχὰς ἀρρυθμίας.
171. Βραδικαρδία ἐκ κολποκοιλιακῆς ἀπομονώσεως (νόσος τοῦ Stokes—Adams).	
172. Πλήρης ἀρρυθμία.	
173. Στηθάγχη ὀργανικῆς αἰτίας.	
174. Ἀνεύρισμα ἀορτῆς.	
Κοιλία.	
175. Τὰ κοιλιακὰ συρίγγια ἀπότοκα βλάβης τῶν ὀστῶν ἢ τῶν ἐν τῷ κύτει τῆς κοιλίας σπλάγχνων.	105. Τὰ αὐτὰ σώματα ὁσάκις προκαλῶσιν ἥσσονος ἐντάσεως λειτουργικὰς διαταραχάς.
176. Τὰ ἐν τῷ κύτει τῆς κοιλίας ἀλλότρια σώματα (σφαῖραι ἢ τεμάχια ὀβίδος κλπ.) ἐπαγόμεναι ἀνιάτους λειτουργικὰς διαταραχὰς ἢ ἔμμονα ἄλγη.	106. Αἱ διπλαῖ καὶ ὀγκώδεις βουβωνοκῆλαι, ἡ ὀμφαλοκήλη, ἡ κοιλιοκήλη, ἡ ἐπιγαστρικὴ κήλη, ἡ ὀσφυοκήλη, ἡ μηροκήλη μετρίου βαθμοῦ ὡς καὶ ἡ μονόπλευρος βουβωνοκήλη εὐκόλως ἀνατασσόμεναι καὶ συγκρατούμεναι διὰ τοῦ οἰκείου ἐπιδέσμου. Αἱ ἀρχόμεναι βουβωνοκῆλαι καὶ χαλαρώσεις τῶν βουβωνικῶν στομίων καθιστῶσι τὸν ὁπλίτην ἀνίκανον.
177. Ἡ κοιλιοκήλη, ἢ ὀσφυοκήλη ὅταν ὦσιν λίαν ἐκτεταμέναι καὶ συνοδεύονται ὑπὸ προπτώσεως μεγάλης μοίρας τῶν κοιλιακῶν σπλάγχνων καὶ ἡ ἐπιπωματικὴ κήλη ἀνεξαρτήτως τοῦ μεγέθους αὐτῆς.	107 Κήλη μετὰ παρεκτοπίσεως τῶν ὄρχεων πρὸς τὰ τοιχώματα ἢ πρὸς τὸ στόμιον τοῦ κοιλιακοῦ θύλακος.
178. Ἡ βουβωνοκήλη μονόπλευρος ἢ δίπλευρος λίαν ὀγκώδης οὖσα, δυσκόλως ἀνατασσομένη καὶ δυσκόλως συγκρατουμένη διὰ τοῦ οἰκείου κηλεπιδέσμου.	
179. Ἡ χρονία περιτονῖτις.	108. Ἡ χρονία σκωληκοειδῖτις ὁπόταν ἡ ὕπαρξις αὐτῆς καταδεικνύεται ἀσφαλῶς δι' ἀντικειμενικῶν σημείων ἐκδήλων καὶ σαφῶν.
180. Ὁ ἀσκίτης ὕδρωψ οἱασδήποτε φύσεως καὶ ἂν ἦ.	
181. Οἱ κακοήθεις ὄγκοι τῶν σπλάγχνων τῆς κοιλίας καὶ τοῦ περιτοναίου.	
Δ.Α. 182. Αἱ χρόνιαι παθήσεις τοῦ στομάχου ἢ τῶν ἐντέρων ὡς καὶ ἡ γαστρονοαναστόμωσις προσηκόντως βεβαιωθεῖσαι καὶ ἐκδηλούμεναι διὰ καταφανοῦς καταβολῆς τῆς θρέψεως καὶ ἐξασθενήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ (χρόνιαι φλεγμοναί, ἕλκη στενώσεις κ.λ.π).	
183. Πυώδης ἡπατῖτις, αἱ κιρρώσεις, ἡ χρονία ἡπατῖτις, αἱ ὑδατίδες κύστεις τοῦ ἥπατος.	
Δ.Α. 184. Οἱ λίθοι τῆς χοληδόχου κύστεως ὡς καὶ αἱ χρόνιαι ἐπίμονοι παθήσεις τῶν χοληφόρων ὁδῶν μὴ ὑπείκουσαι εἰς τὴν οἰκείαν θεραπείαν καὶ προσηκόντως βεβαιωθεῖσαι κλινικῶς καὶ ἐργαστηριακῶς.	
185. Οἱ ὄγκοι τοῦ σπληνὸς καὶ ἡ σπληνοπτωσία ὅταν προκαλῶνται διὰ ταύτης λειτουργικαὶ διαταραχαὶ τῶν παρακειμένων ὀργάνων.	
Δ.Α. 186. Εὐμεγέθης ὑπερτροφία τοῦ σπληνὸς ἐλώδους φύσεως παρακολουθουμένη ὑπὸ καχεκτικῶν φαινομένων.	Δ.Α. 109. Εὐμεγέθης ὑπετροφία τοῦ σπληνὸς ὑπερβαίνοντος τούτου καθέτως μὲν τὸν ὀμφαλόν, ἐγκαρσίως δὲ τὴν λευκὴν γραμμήν, ἐλειογενοῦς φύσεως μὴ παρακολουθουμένη ὅμως ὑπὸ ἀναιμίας καὶ καταβολῆς τῆς θρέψεως καὶ μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς οἰκείας θεραπείας.
187. Ἡ ἐξαίρεσις τοῦ σπληνὸς ὁπόταν ἐκ ταύτης διαταράσσονται αἱ φυσιολογικαὶ λειτουργίαι τοῦ ὀργανισμοῦ ἢ ἐπακολουθῇ καχεξία.	

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α'. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι σωματικὴν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν.	ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β'. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι τὴν εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Στρατοῦ χρησιμοποίησιν.

Σπονδυλικὴ Στήλη.

188. Ἡ ὑδροραχῖτις. Ἡ ριζομελικὴ σπονδυλίασις (Marie Bechtereu).
189. Ἡ ἐπίσημος λόρδωσις, κύρτωσις καὶ σκολίωσις τῆς σπονδυλικῆς στήλης.
110. Ἡ μετρία λόρδωσις καὶ σκολίωσις. Αἱ μικραὶ λορδώσεις καὶ σκολιώσεις καθιστῶσι τὸν ἄνδρα ἱκανόν.
190. Τὰ κατάγματα καὶ τὰ ἐξαρθρήματα τῶν σπονδύλων, ἡ χρονία ἀρθρῖτις μετ' ἀγκυλώσεως τῶν ἀρθρώσεων τῶν σπονδύλων ἐπαγόμεναι παραμόρφωσιν τῆς ράχεως.
191. Ἡ φυματιώδης ὀστεῖτις τῶν σπονδύλων.

Πύελος.

192. Αἱ πλημμέλειαι περὶ τὴν διάπλασιν καὶ αἱ ἐπίσημοι δυσμορφίαι τῆς πυέλου παραβλάπτουσαι τὴν βάσιν ἢ ὀρθροστασίαν.
111. Αἱ πλημμέλειαι περὶ τὴν διάπλασιν τῆς πυέλου, ἐπαγόμεναι μὲν χωλότητα ἀλλὰ μὴ ἐπίσημον.
193. Αἱ χρόνιαι ἀρθρίτιδες τῆς πυέλου φυματιώδεις ἢ μὴ (ἰεροειλεακὴ ἄρθρωσις).
194. Ἡ ψοΐτις ὁσάκις προκαλεῖ οὐσιώδεις λειτουργικὰς διαταραχάς, ἐπίσημος συνολικὴ τοῦ σκέλους πρὸς τὴν λεκάνην.
112. Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις ἥσσονος ἐντάσεως.
195. Οἱ χρόνιοι φλέγμονες καὶ τὰ χρόνια ἀποστήματα τῶν εἰλεακῶν βόθρων, παρακολουθούμενοι ὑπὸ μονίμων λειτουργικῶν διαταραχῶν.
196. Αἱ ἀπὸ βλάβης τῶν οὐροφόρων ὁδῶν ἢ παθήσεων τῶν ὀστῶν τῆς λεκάνης χρόνιοι φλέγμονες καὶ ἀποστήματα τοῦ περινέου.
197. Τὰ κατὰ τὸ περίνεον συρίγγια συγκοινωνοῦντα μετὰ τῶν οὐροφόρων ὁδῶν ἢ παθήσεων τῶν ὀστῶν τῆς λεκάνης. Τὰ συρίγγια τῆς ἕδρας φυματιώδους φύσεως, τὰ ἐπιπλεκόμενα μετ' ἐκτεταμένης ἀποκολλήσεως τοῦ ὀρθροῦ καὶ μὴ ὑποχωροῦντα εἰς τὴν οἰκείαν χειρουργικὴν θεραπείαν.
113. Τὰ μικρὰ περιοδικὰ συρίγγια τὰ μὴ ὑπείκοντα εἰς τὴν οἰκείαν θεραπείαν.
198. Τὰ κακοήθη νεοπλάσματα τοῦ ἀπευθυσμένου.
199. Αἱ μόνιμοι στενώσεις καὶ παραλύσεις τοῦ ἀπευθυσμένου μὴ ὑπήκουσαι εἰς τὴν οἰκείαν θεραπείαν καὶ προκαλοῦσαι βαρείας λειτουργικὰς διαταραχάς.
114. Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις προκαλοῦσαι ἥσσονος ἐντάσεως λειτουργικὰς διαταραχάς.
200. Ἡ χρονία πρόπτωσις ὁλοκλήρου τοῦ ἀπευθυσμένου, ἢ μεγάλης μοίρας αὐτοῦ.
115. Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις ἥσσονος ἐντάσεως.
116. Λίαν ὀγκώδεις αἱμορροΐδες.

Νεφροί.

201. Ἡ ἐξαίρεσις τοῦ ἑνὸς τῶν νεφρῶν γενομένη διὰ παθολογικὴν αὐτοῦ ἀλλοίωσιν ἢ τραῦμα.
Ε.Α. 202. Αἱ τραυματικαὶ βλάβαι τῶν νεφρῶν ὁπόταν προκαλῶσιν ἐμμόνους ταραχάς.
Δ.Α. 203. Αἱ χρόνιαι νεφρίτιδες.
Αἱ ὀξεῖαι μεταμολυσματικαὶ νεφρίτιδες πάσης φύσεως ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις ἐτησίας ἀναβολῆς μεθ' ὃ κρίνονται τελειωτικῶς.
Αἱ λευκωματουρίαι αἱ ἀπότοκοι γαστροεντερικῶν, ἡπατικῶν ἢ νευρικῶν διαταραχῶν κρίνονται ἀναλόγως τῶν παθήσεων αἵτινες προκαλοῦσι ταύτας.
204. Ἡ λιθίασις τῶν νεφρῶν ἢ τῶν οὐρητήρων κλινικῶς καὶ ἀκτινογραφικῶς ἢ κλινικῶς καὶ ἀκτινοσκοπικῶς βεβαιωθεῖσα.
205. Ἡ ὑδρονέφρωσις, πυονέφρωσις ὡς καὶ οἱ κακοήθεις ὄγκοι τοῦ νεφροῦ, αἱ κύστεις καὶ ἡ ἐκφύλισις τῶν νεφρῶν.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α'. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι σωματικὴν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν.	ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β'. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι τὴν εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Στρατοῦ χρησιμοποίησιν.
206. Ἡ φυματίωσις τῶν νεφρῶν κλινικῶς καὶ μικροσκοπικῶς ἢ χημικῶς βεβαιωθεῖσα.	
207. Ὁ κινητὸς νεφρὸς ὁπόταν προκαλῇ σπουδαίας λειτουργικὰς διαταραχάς.	117. Ὁ κινητὸς νεφρὸς προκαλῶν ἥσσονος ἐντάσεως λειτουργικὰς διαταραχὰς ἐπάγεται δὲ ἱκανότητα ὁσάκις ἡ ἐκτόπισις εἶναι ἐλαχίστη καὶ αἱ προκαλούμεναι λειτουργικαὶ διαταραχαὶ ἀσήμαντοι.
Οὐροδόχος κύστις.	
208. Αἱ πλημμέλειαι περὶ τὴν διάπλασιν τῆς κύστεως, (ὡς ἡ τελεία ἔλλειψις, ἡ ἀτροφία καὶ ἡ ἐκστροφὴ ταύτης. Τὰ θυλακοειδῆ ἀνευρίσματα ὁσάκις ταῦτα προκαλοῦσιν βαρείας διαταραχὰς προσηκόντως βεβαιωθέντα καὶ τὰ κατὰ τὸν ὀμφαλὸν οὐραχόα συρίγγια.	
209. Αἱ τραυματικαὶ βλάβαι τῆς οὐροδόχου κύστεως, θλάσεις, τραύματα ρήξεις, ὁπόταν προκαλῶσι μονίμους ἀλλοιώσεις καὶ λειτουργικὰς διαταραχὰς ἐπισήμους.	117 α'. Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις μεθ' ἥσσονος ἐντάσεως διαταραχάς.
Δ.Α. 210. Αἱ χρόνιαι καὶ πεπαλαιωμέναι κυστίτιδες, προσηκόντως βεβαιωθεῖσαι καὶ ἐπιμένουσαι εἰς ἀντιτασσομένην θεραπείαν.	
211. Οἱ λίθοι τῆς κύστεως καὶ πᾶν ἀλλότριον σῶμα ἐν αὐτῇ, ἂν μὴ ᾖ δυνατὴ ἡ ἴασις διὰ τῶν διαφόρων θεραπευτικῶν ἀγωγῶν.	
212. Οἱ πολύποδες καὶ τὰ νεοπλάσματα τῆς κύστεως.	
213. Ἡ συνεχὴς ἀκράτεια τῶν οὔρων, ὀφειλομένην εἰς ὀργανικὴν ἀλλοίωσιν τῶν οὐροφόρων ὁδῶν ἢ τῶν νευρικῶν κέντρων ἢ ἀπότοκος ἐγχειρίσεως.	
214. Ἡ συγγενὴς νυκτερινὴ ἐνούρισις ἡ συνυπάρχουσα μετ' ἄλλων ἐκδήλων ἐκφυλιστικῶν, ψυχικῶν, σωματικῶν ἢ λειτουργικῶν στιγμάτων κατόπιν διετοῦς ἀναβολῆς.	118. Ἡ ἰδιοπαθὴς νυκτερινὴ ἐνούρησις ἡ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ τῶν ἐν τῷ ἔναντι ἄρθρῳ 214 στοιχείου Α'. ἀναφερομένων στιγμάτων μετὰ τὴν χορήγησιν μιᾶς ἢ δύο ἐτησίων ἀναβολῶν.
215. Ἡ ἐπίσχεσις τῶν οὔρων, ἀπότοκος διογκώσεως τοῦ προστάτου, ἐπισήμου στενώσεως τῆς οὐρήθρας, ἢ ἄλλης τινὸς βαρείας νόσου καὶ μετ' ἀποτυχίαν τῆς οἰκείας θεραπείας.	
Οὐρήθρα.	
216. Ὁ ἐπισπαδίας καὶ ὑποσπαδίας, ὅταν ἡ οὐρήθρα ἐκστομοῦται παρὰ τὴν ρίζαν τοῦ πέους, ὥστε νὰ διαβρέχωνται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ κατὰ τὴν οὔρησιν.	
217. Τὰ συρίγγια τῆς οὐρήθρας ὁσάκις κατὰ τὴν οὔρησιν διαβρέχονται ἀφθόνως ὑπὸ τῶν οὔρων τὰ ἱμάτια, καὶ ἂν τὰ διάφορα μέσα θεραπείας ἀπέβησαν ἀνωφελῆ.	
218. Τὰ πεπαλαιωμένα καὶ λίαν προκεχωρημένα (τριχοειδῆ) στενώματα τῆς οὐρήθρας ὁσάκις ἡ ἀκτὶς τῶν οὔρων εἶναι ἐλαχίστη καὶ ἐπίκυνται διαταραχὰς ἀσυμβιβάστους πρὸς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, μετὰ τὴν ἀποτυχίαν λογικῆς καὶ παρατεταμένης θεραπείας.	
219. Ἡ χρονία προστατῖτις, πυώδης ἢ μὴ προκαλοῦσα ἐμμόνους λειτουργικὰς διαταραχάς. Οἱ λίθοι τοῦ προστάτου. Ἡ σημαντικὴ ὑπερτροφία καὶ ἡ ἐκφύλισις αὐτοῦ. Οἱ ὄγκοι τοῦ προστάτου.	
Γεννητικὰ ὄργανα.	
220. Ὁ ἑρμαφροδιτισμὸς καὶ ἡ ὁλοσχερὴς ἀπώλεια τοῦ πέους μετὰ ἐκδήλων ψυχικῶν ἀνωμαλιῶν.	119. Ἡ ὑπερμεγέθης κιρσοκήλη ὁπόταν ἕνεκα τοῦ ὑπερβολικοῦ αὐτῆς ὄγκου παρακωλύῃ ἢ δυσχεραίνῃ οὐσιωδῶς τὴν βάδισιν καὶ μετ' ἀποτυχίαν τῆς οἰκείας ἐγχειρητικῆς θεραπείας.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α'. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι σωματικὴν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν.	ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β'. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι τὴν εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Στρατοῦ χρησιμοποίησιν.
	120. Ἡ ἐπιπεπλεγμένη ὑδροκήλη τοῦ τόνου ἢ τοῦ ἐλυτροειδοῦς καὶ ἡ χρονία αἱματοκήλη, ἐπιφέρουσα σπουδαίας ὀργανικὰς βλάβας τοῦ ὄρχεως ἢ τῆς ἐπιδιδυμίδος.
221. Ἡ ἀπώλεια ἀμφοτέρων τῶν ὄρχεων μετὰ ψυχικῶν ἀνωμαλιῶν.	121 Ἡ καταφανὴς ἀτροφία ἀμφοτέρων τῶν ὄρχεων.
222. Ἡ ἐλεφαντίασις τοῦ ὀσχέου.	122. Ἡ διαμονὴ τοῦ ὄρχεως ἐν τῷ δακτυλίῳ ἢ τῷ βουβωνικῷ σωλῆνι ἢ τῷ βουβωνικῷ στομίῳ. Ἡ μὴ τελεία κάθοδος τοῦ ὄρχεως ἀλλ' ἡ παραμονὴ αὐτοῦ ἐκτὸς τοῦ ἔξω στομίου τοῦ βουβωνικοῦ σωλῆνος καθιστᾷ τὸν ἄνδρα ἱκανόν.
223. Αἱ φυματιώδεις καὶ τὰ κακοήθη νεοπλάσματα τοῦ ὄρχεως τῆς ἐπιδιδυμίδος, τοῦ προστάτου ἢ τῶν σπερματικῶν ληκύθων.	Δ.Α. 123. Τὰ ὑπολείμματα φυματιώδους ἐπιδιδυμίτιδος μετὰ διετῆ ἀναβολὴν καὶ ἐφ' ὅσον δὲν παρουσιάζουσιν ἔκδηλα συμπτώματα ἐκ τῶν λοιπῶν ὀργάνων.
Μέλη.	
224. Πᾶσα συγγενὴς ἀνωμαλία κατὰ τὸν ἀριθμὸν τὸ σχῆμα, καὶ τὰς σχέσεις τῶν μελῶν (ἐπιμήκυνσις, βράχυνσις, σκολίωσις ραιβότης, ψευδάρθρωσις αὐτῶν κλπ.) ἐὰν ἐπιφέρῃ ἔκδηλον καὶ ἐπίσημον δυσμορφίαν ἢ δυσχέρειαν τῶν λειτουργιῶν αὐτῶν.	124. Ἡ δυσμορφία, ραιβότης ἢ ἀνισότης τῶν ἄνω ἢ κάτω ἄκρων, ὅταν αἱ κινήσεις αὐτῶν εἶναι μὲν ἐφικταί, ἀλλὰ περιωρισμέναι, ἡ βραχύτης μιᾶς κνήμης ἐπανορθουμένη δι' ὑψηλοτέρου κατύμματος.
	125 Ἡ παρέκλισις τοῦ ἄξονος τοῦ ἀντιβραχίου πρὸς τὰ ἔξω ἡ προκαλοῦσα ἀνικανότητα περὶ τὴν κανονικὴν καὶ ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν χειρισμῶν τοῦ ὅπλου.
225. Αἱ παρεκκλίνουσαι τοῦ ἄξονος κνῆμαι, ραιβὸν ἢ βλαισὸν γόνυ δυνάμενα νὰ ἐπιφέρωσι κατὰ τὴν ὀρθίαν στάσιν καὶ τὴν βάδισιν ἐπίσημον δυσχέρειαν.	126. Ἐὰν αἱ ἔναντι βλάβαι εἰσὶν ἧττον ἔκδηλοι αἱ δὲ δυσχέρειαι ἃς προκαλοῦσιν ἧσσονος ἐντάσεως
226. Ὁ ἀκρωτηριασμός, ἡ διέκπρισις, αἱ ἐλαττωματικαὶ καὶ λίαν ἐκσεσημασμέναι καμπυλότητες τῶν ἐπιμήκων ὀστῶν, αἱ ἀνισότητες παρεκκλίσεις καὶ βραχύτητες αὗτῶν, αἱ ψευδαρθρώσεις, τὰ πεπαλαιωμένα ἐξαρθρήματα, ἀτελῶς ἀναταχθέντα ἢ μὴ ἡ χαλαρότης τῶν θυλάκων καὶ τῶν συνδέσμων ἀρθρώσεώς τινος μετ' ἀνωμάλου κινήσεως καὶ ἡ συχνὴ ἐκουσία μετατόπισις, ἡ γνησία, ἢ ψευδὴς ἀγκύλωσις, ἐπαγόμεναι ἐπίσημον λειτουργικὴν δυσχέρειαν.	127. Αἱ αὐταὶ παθήσεις ἐὰν ὦσιν ἧσσονος ἐντάσεως.
227. Τὰ ἀνίατα συρίγγια τῶν ὀστῶν.	128. Αἱ ἔκδηλοι ραχιτικαὶ παραμορφώσεις τῶν μελῶν.
228. Τὰ χρόνια νοσήματα τῶν μεγάλων ἄρθρων (οἷον οἱ λευκοὶ ὄγκοι, αἱ χρόνιαι ἀρθρίτιδες, ὁ ἐπίσημος ὕδραρθρος, τὰ συρίγγια τῶν ἀρθρώσεων).	129. Ὁ χρόνιος μέτριος ὕδραρθρος καὶ αἱ χρόνιαι ξηραὶ ἀρθρίτιδες ἄνευ σπουδαίων λειτουργικῶν διαταραχῶν.
229. Οἱ κιρσοὶ τῶν κάτω ἄκρων ὁπόταν ἐκδηλοῦνται δι' ἑλίκων καὶ κόμβων λίαν ἐμφανῶν ἢ αἱ φλεβικαὶ διευρύνσεις καταλαμβάνουσαι συγχρόνως τὰ ἐπιπόλαια καὶ τὰ κατὰ βάθος πλέγματα ἢ ἀμφότερα τὰ σκέλη, ἢ τὸ ἓν μόνον τούτων μετ ἀσυγχρόνου κιρσοκήλης ἢ ἐπιπλέκωνται μετὰ σημαντικῶν τροφικῶν ἀλλοιώσεων τοῦ δέρματος ἢ ἐπιμόνων κιρσοειδῶν ἑλκῶν, ὡς καὶ οἱ ἐκτεταμένοι κιρσοὶ τῆς κοιλίας καὶ τοῦ θώρακος.	130. Οἱ ἐκτεταμένοι κυρσοὶ μιᾶς ἢ ἀμφοτέρων τῶν κνημῶν.
230. Μόνιμοι νευραλγίαι ἐν γένει καὶ ἰδίως ἡ ἰσχιαδικὴ, ὁσάκις προξενοῦσιν ἀξιοσημείωτον μυϊκὴν ἀτροφίαν ἢ ἐλαττωματικὰς στάσεις.	
231. Ἡ συγγενὴς ἢ ἐπίκτητος παραμόρφωσις τῆς ἄκρας χειρός, αἱ παραλύσεις, αἱ ἐκτεταμέναι συμφυτικαὶ οὐλαί, αἱ ἀπώλειαι τμήματος αὐτῆς, ἐπαγόμεναι σχεδὸν τελείαν ἀχρηστίαν τῆς χειρός.	
232. Αἱ αὐταὶ ὡς ἄνω παθησεις μετριωτέρου βαθμοῦ κατ' ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας.	131. Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις τῆς μιᾶς χειρός.
233. Ἡ ἔλλειψις τοῦ ἀντίχειρος ἢ τὸ ἐξάρθρημα αὐτοῦ ἢ ἡ ἐν ἐκτάσει ἢ κάμψει ἀγκύλωσις αὐτοῦ, ὁσάκις	132. Αἱ αὐταὶ παθήσεις τοῦ ἀντίχειρος παρακωλύουσαι μετρίως τὴν χρῆσιν τῆς χειρὸς ὡς καὶ ἡ ἀπώλεια

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α'.

Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι σωματικὴν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν.

συνυπάρχῃ καὶ βλάβη ἑτέρων δακτύλων, ἐπαγομένη σχεδὸν τελείαν ἀχρηστίαν τῆς χειρός.

234. Ἡ ἔλλειψις ἢ τὸ ἐξάρθρημα ἢ ἐν κάμψει ἢ ἐν ἐκτάσει ἀγκύλωσις τῶν ἀντιχείρων ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν.

235. Ἡ ἔλλειψις τοῦ δεξιοῦ δείκτου ἢ μιᾶς ἢ δύο φαλάγγων αὐτοῦ μετ' ἀγκυλώσεως τῶν λοιπῶν ἀρθρώσεων, ὁσάκις συνυπάρχουσι καὶ βλάβαι τῶν λοιπῶν δακτύλων ἐπαγόμεναι οὐσιώδη λειτουργικὴν δυσχέρειαν.

236. Ἡ ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας μόνιμος παράλυσις τοῦ δεξιοῦ μέσου νεύρου.

237. Ἡ ἐν κάμψει ἢ ἐν ἐκτάσει ἀγκύλωσις πολλῶν δακτύλων τῆς χειρὸς ἢ ἡ ἐκτόπισις ἑνὸς ἢ πλειοτέρων τοιούτων εἴτε συγγενὴς εἶναι εἴτε ἐπίκτητος, ἐπαγομένη σχεδὸν τελείαν ἀχρηστίαν τῆς χειρός.

238. Ὁ λίαν ἔκδηλος ραιβόπους σημαντικῶς δυσχεραίνων τὴν βάδισιν.

239. Ἡ συγγενὴς ἢ ἐπίκτητος παραμόρφωσις τοῦ ἄκρου ποδός, αἱ ἐκτεταμέναι συμφυτικαὶ οὐλαὶ καὶ ἡ ἀπώλεια τμήματος τοῦ ποδὸς παρακωλύουσαι οὐσιωδῶς τὴν βάδισιν.

240. Τὸ διατριταῖνον ἕλκος τῶν ποδῶν.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β'.

Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι τὴν εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Στρατοῦ χρησιμοποίησιν.

μιᾶς φάλαγγος ἀμφοτέρων τῶν ἀντιχείρων ἢ τοῦ δεξιοῦ μόνου.

133. Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις τῆς μιᾶς χειρὸς προκαλοῦσαι μετρίας λειτουργικὰς διαταραχάς.

134. Ἡ ἀπώλεια μιᾶς ἢ δύο φαλάγγων τοῦ δεξιοῦ λιλιχανοῦ ἐὰν ὑπάρχῃ συγχρόνως καὶ ἀγκύλωσις τῶν λοιπῶν ἀρθρώσεων αὐτοῦ.

135. Ἀπώλεια δύο δακτύλων ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων τῆς χειρὸς ἢ δύο φαλάγγων δύο δακτύλων ἐκ τῶν τριῶν δακτύλων τῆς αὐτῆς χειρός.

136. Ἀπώλεια σύγχρονος τριῶν φαλάγγων μιᾶς τοῦ δείκτου καὶ δύο τοῦ μέσου ἢ δύο τοῦ δείκτου καὶ μιᾶς τοῦ μέσου τῆς αὐτῆς χειρός.

137. Ἀπώλεια συγχρόνως μιᾶς φάλαγγος τοῦ δείκτου καὶ μιᾶς τοῦ μέσου τῆς αὐτῆς χειρός.

138. Αἱ μονομερεῖς παραλύσεις τῶν δακτύλων ἐκ τραύματος ἢ ἄλλης παθήσεως τοῦ ἐννευροῦντος αὐτοὺς νεύρου ὁσάκις κωλύηται ὁ χειρισμὸς τοῦ ὅπλου.

139. Ἡ συνδακτυλία τῶν τεσσάρων τελευταίων δακτύλων.

140. Ὁ ραιβόπους ὅταν καθιστᾷ τὴν βάδισιν ἧττον δυσχερῆ.

141. Ἡ ἔκδηλος πλατυποδία ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ποδῶν ἐπιφέρουσα δυσχέρειαν τῆς βαδίσεως.
Ἡ ἁπλῆ ὅμως ἐξάλειψις τῆς κυρτότητος τοῦ πέλματος καθιστᾷ τὸν ἄνδρα ἱκανόν.

142. Αἱ αὐταὶ παθήσεις προκαλοῦσαι ἥσσονος ἐντάσεις ἀλλ, ἐκδήλους λειτουργικὰς διαταραχάς.

143. Οἱ ὑπεράριθμοι δάκτυλοι τοῦ ποδὸς ἐὰν ὡς ἐκ τῆς διατάξεως αὐτῶν ἀπαιτεῖται εἰδικὴ ὑπόδυσις ἢ δυσχεραίνεται ἡ βάδισις.

144. Ἡ παρέκλισις πρὸς τὰ ἔξω τοῦ μεγάλου δακτύλου, ἡ ἐπαλληλία ἑνὸς ἢ πλειοτέρων δακτύλων, ἐὰν ὑφίστανται εἰς ὑπερβολικὸν βαθμὸν καὶ μόνιμοι οὖσαι δυσχεραίνουσι μεγάλως τὴν βάδισιν.

145. Ἡ λίαν ἐπίσημος κάμψις (ἐν εἴδει σφύρας) δακτύλου τινὸς ἐπιφέρουσα τὴν τριβὴν τοῦ ὄνυχος, ὡς ἐκ τῆς πρὸς τὸ ἔδαφος ἐπαφῆς του καὶ προξενοῦσα ἐπώδυνον ἐξοχὴν τῆς φαλαγγικῆς ἀρθρώσεως.

146. Ἡ ὁλοσχερὴς ἀπώλεια τοῦ μεγάλου δακτύλου τοῦ ποδός.

147. Τὸ μὴ ἀναταχθὲν ἐξάρθρημα ὁλοκλήρου τοῦ μεγάλου δακτύλου τοῦ ποδός.

148. Ἡ ἀπώλεια δύο γειτονικῶν δακτύλων τοῦ ποδὸς ἐξ ὧν ὁ εἷς νὰ ᾖ ὁ πρῶτος ἢ ὁ πέμπτος.

149. Αἱ ὑπονυχικαὶ ἐξοστώσεις τοῦ μεγάλου δακτύλου ὅταν διὰ τοῦ ὄγκου αὐτῶν προξενοῦσιν ὑπερβολικὴν δυσχέρειαν περὶ τὴν βάδισιν.

150. Τὰ κερατοειδῆ ἐκφύματα, τυλώματα κλπ. ὅταν ἐκ τοῦ ὑπερμεγέθους αὐτῶν ὄγκου δυσχεραίνωσιν οὐσιωδῶς τὴν βάδισιν.

ΠΙΝΑΞ ΙΙΙ.

Ἐμφαίνων τὰς σωματικὰς ἰδιότητας τὰς ἀπαιτουμένας πρὸς κατάταξιν εἰς τὰ διάφορα Σώματα καὶ συνεπῶς τὴν ἱκανότητα καθ' ὅπλον.

ΑΝΑΣΤΗΜΑ

Ὡς ἐλάχιστον ἀνάστημα πρὸς κατάταξιν εἰς τὸν ἐνεργὸν στρατὸν ὁρίζεται 1,50.

Εἰς τὰ διάφορα δὲ σώματα καὶ ὅπλα ὁρίζεται ὡς ἑξῆς :

Εἰς τὸ πεζικὸν καὶ εὐζωνικὸν 1,50.

Εἰς τὸ ἱππικὸν καὶ ἔφιππον πυροβολικὸν 1,60 ὡς ἐλάχιστον, καὶ 1,65 ὡς μέγιστον, πλὴν τῶν ἐθελοντῶν εἰς οὓς ἐπιτρέπεται ἡ κατάταξις καὶ ὅταν ἔχουσιν ἀνάστημα ἄνω τοῦ 1,65.

Εἰς τὸ πεδινὸν πυροβολικὸν 1,60.

Εἰς τὸ ὀρειβατικὸν πυροβολικὸν 1.64.

Εἰς τὸ φρουριακὸν πυροβολικὸν 1.60.

Εἰς τοὺς σκαπανεῖς 1.50.

Εἰς τὸ φρουριακὸν μηχανικόν, εἰς τοὺς τηλεγραφητὰς τοῦ μηχανικοῦ καὶ τοῦ ἱππικοῦ καὶ εἰς τὸ τάγμα γεφυροποιῶν 1.60.

Εἰς τὸν λόχον τῶν ἀσυρμάτων 1.50, εἰς τὸ Τάγμα αὐτοκινήτων 1.50.

Εἰς τὸ μεταγωγικὸν 1.60.

Εἰς τὸ τάγμα τῶν σιδηροδρόμων 1.50.

Εἰς τοὺς νοσοκόμους 1.60.

Σωματικαὶ ἰδιότητες.

1ον Πεζικὸν καὶ εὐζωνοι.

Θώραξ εὐρὺς καὶ καλῶς διαπεπλασμένος, ὦμοι εὐρεῖς ὀσφυακοὶ μῦς ἀνεπτυγμένοι καὶ ὅρασις κατὰ τὸ δυνατὸν ὀξεῖα.

Προτιμῶνται ὡς κατάλληλοι διὰ τοὺς εὐζώνους οἱ καταγόμενοι ἐξ ὀρεινῶν δήμων.

2ον Ἱππικόν.

Ὁ θώραξ δύναται νὰ ἦ ἧττον εὐρὺς τῶν τοῦ Πεζικοῦ, ἀλλὰ δέον νὰ μὴ ὑπάρχῃ οὐδ' ἡ ἐλαχίστη προδιάθεσις πρὸς κήλην πρὸς δὲ νὰ ἔχωσιν ὀξεῖαν τὴν ὅρασιν. Προτιμῶνται ἐκεῖνοι, ὧν αἱ ἀσχολίαι ἢ τὸ ἐπάγγελμα καθιστῶσιν αὐτοὺς ἱκανοὺς διὰ τὸ ὅπλον τοῦτο.

3ον Πεδινὸν καὶ ἔφιππον Πυροβολικόν.

Σωματικαὶ ἰδιότητες ὡς διὰ τὸ Πεζικόν, πρὸς δὲ νὰ μὴ ὑπάρχῃ οὐδὲ ἡ ἐλαχίστη βλάβη εἰς τὰ ἄνω καὶ κάτω ἄκρα.

Διὰ τὸ πεδινὸν πυροβολικὸν δέον νὰ ὁρίζηται ἱκανὸς ἀριθμὸς κατὰ προτίμησιν ἐξ ἐκείνων ὧν αἱ ἀσχολίαι ἢ τὸ ἐπάγγελμα καθιστῶσιν αὐτοὺς ἱκανοὺς δι' ἐλάτας.

Διὰ τὸ ἔφιππον πυροβολικόν, ὁ ἔφιππος ἀριθμὸς εἰ δυνατὸν δέον νὰ ὁρίζηται κατὰ προτίμησιν ἐξ ἐκείνων ὧν αἱ ἀσχολίαι ἢ τὸ ἐπάγγελμα καθιστῶσιν αὐτοὺς ἱκανοὺς δι' ἔφιππον ὑπηρεσίαν.

4ον Φρουριακὸν καὶ ὀρειβατικὸν πυροβολικόν.

Αἱ αὐταὶ σωματικαὶ ἰδιότητες οἷαι καὶ διὰ τὸ πεζικόν.

Δι' ἀμφότερα τὰ ὅπλα ταῦτα δέον νὰ προτιμῶνται ἐν γένει ἄνδρες ρωμαλέοι. Ἐπὶ πλέον διὰ τὸ ὀρειβατικὸν πυροβολικὸν ἱκανὸς ἀριθμὸς δέον νὰ ὁρίζηται ἐκ τῶν ἀσκούντων τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀγωγέως.

5ον. Σκαπανεῖς καὶ φρουριακὸν μηχανικόν.

Αἱ αὐταὶ σωματικαὶ ἰδιότητες, οἷαι καὶ διὰ τὸ πεζικόν, μὴ ἀπαιτουμένης ὀξείας ὁράσεως.

Προτιμῶνται οἱ σκαφεῖς, κτίσται, λιθοξόοι, ἀμμοκονιασταί, χρωματισταί, ξυλουργοί, σιδηρουργοί, ὑπονομοποιοί.

6ον Τηλεγραφηταὶ Μηχανικοῦ καὶ Ἱππικοῦ.

Αἱ αὐταὶ ἰδιότητες οἷαι καὶ διὰ τὸ πεζικόν. Προτιμῶνται οἱ γνωρίζοντες τὸν χειρισμὸν τῶν τηλεγραφικῶν συσκευῶν, οἱ ἐργάται τηλεγραφικῶν καὶ τηλεφωνικῶν γραμμῶν, οἱ τηλεγραφοφύλακες καὶ ἠλεκτροτεχνίται ἐν γένει.

7ον Λόχος ἀσυρμάτου.

Αἱ αὐταὶ σωματικαὶ ἰδιότητες οἷαι καὶ διὰ τὸ πεζικόν. Προτιμῶνται οἱ ἀποδεδειγμένως ἐργασθέντες ἢ σπουδάσαντες ἀσύρματον τηλεγραφίαν, οἱ ἠλεκτροτεχνίται ἐν γένει καὶ οἱ τηλεγραφηταί.

8ον. Τάγμα Γεφυροποιῶν.

Αἱ αὐταὶ σωματικαὶ ἰδιότητες, ὡς αἱ τοῦ πεζικοῦ. Προτιμῶνται οἱ λεμβοῦχοι ἢ οἱ ναῦται, οἱ μὴ ἐγγεγραμμένοι πρὸς συμπλήρωσιν τῆς δυνάμεως τοῦ ναυτικοῦ, οἱ ξυλουργοί, οἱ σιδηρουργοὶ καὶ ἐν γένει οἱ ρωμαλέοι ἄνδρες.

9ον. Τάγμα Σιδηροδρόμων.

Αἱ αὐταὶ σωματικαὶ ἰδιότητες οἷαι καὶ διὰ τὸ πεζικόν. Προτιμῶνται οἱ ὁπωσδήποτε ἐργασθέντες παρὰ σιδηροδρομικαῖς ἑταιρείαις καὶ γραμμαῖς.

10ον. Τάγμα Αὐτοκινήτων.

Αἱ αὐταὶ σωματικαὶ ἰδιότητες, οἷαι καὶ διὰ τὸ πεζικόν. Προτιμῶνται οἱ ὁπωσδήποτε ἐργασθέντες εἰς αὐτοκίνητα καὶ συναφῆ ἐργοστάσια.

11ον. Μεταγωγικόν.

Αἱ αὐταὶ σωματικαὶ ἰδιότητες, οἷαι καὶ διὰ τὸ πεζικόν. Προτιμῶνται οἱ ἀσκοῦντες τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἡνιόχου καὶ καρραγωγέως. Εἰδικῶς διὰ τὸ μεταγωγικὸν τὸ τέταρτον τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ δέον νὰ ἔχωσιν ἐπαρκεῖς γραμματικὰς γνώσεις διὰ τὴν μόρφωσιν ἐξ αὐτῶν τῶν διὰ τὰς ἐφοδιοπομπὰς ἀπαιτουμένων δεκανέων καὶ ὑπαξιωματικῶν.

12ον. Νοσοκόμοι.

Ἀντεδείκνυται ἡ κατάταξις εἰς τοὺς νοσοκόμους ἀνδρῶν ἰσχνῶν καὶ λεπτοφυῶν, ἐπειδὴ οὗτοι τοιαύτην τοῦ σώματος ἔχοντες διάπλασιν, ἐλάχιστα ἀνθίστανται εἰς τὰς προσβολὰς μολυσματικῶν νόσων, εἰς ἃς εἶναι ἰδίως ἐκτεθειμένοι οἱ νοσοκόμοι. Εὔρωστοι δὲ μᾶλλον ἀπαιτοῦνται ἄνδρες διότι πολλάκις ἀναγκάζωνται μόνοι νὰ ἄρωσι νοσοῦντα ἢ νὰ μετακινήσωσιν εἰς ἄλλην κλίνην.

Προτιμῶνται οἱ ἐγγράμματοι, οἱ φοιτηταὶ τῆς Ἰατρικῆς, ὀδοντοϊατρικῆς καὶ Φαρμακευτικῆς Σχολῆς, ὡς καὶ οἱ ὑπηρετήσαντες εἰς ἰδιωτικὰ φαρμακεῖα καὶ κλινικάς.

ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

α') Διὰ πάσας τὰς ἀνωτέρω κατηγορίας δέον νὰ λαμβάνηται φροντὶς ὅπως μεταξὺ τῶν ἐκλεγομένων ἢ ἱκανὸς ἀριθμὸς μὲ ἐπαρκεῖς γραμματικὰς γνώσεις διὰ τὴν μόρφωσιν τῶν ἀπαιτουμένων δεκανέων καὶ ὑπαξιωματικῶν.

β') Νὰ λαμβάνηται φροντὶς ὅπως οἱ γνωρίζοντες τὴν τέχνην τοῦ ὁπλοποιοῦ, σιδηρουργοῦ, ξυλουργοῦ, ῥάπτου, ὑποδηματοποιοῦ, σαγματοποιοῦ, πεταλωτοῦ, ἁμαξοποιοῦ, βαρελοποιοῦ καὶ λευκοσιδηρουργοῦ κατανέμονται εἰς τὰ διάφορα ὅπλα ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν ἂς ἕκαστον τούτων ὡς ἐκ τῆς φύσεώς του ἔχει. Οἱ μηχανουργοὶ καὶ ὀρειχαλκουργοὶ ἐκλέγονται κατὰ προτίμησιν διὰ τὸ πεδινόν, ἔφιππον, ὀρειβατικὸν καὶ φρουριακὸν μηχανικόν, τὸ τάγμα τῶν αὐτοκινήτων καὶ τὸν λόχον τῶν ἀεροπόρων.

Ἀθῆναι τῇ 29 Ἰανουαρίου 1932.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἡ σύνδεσις τῶν εἰδικῶν Στρατολογικῶν Συμβουλίων, ὡς πρὸς τὴν ἀθρόαν τῶν κληρωτῶν προσέλευσιν, διὰ τὴν ἐξέτασιν τῆς σωματικῆς αὐτῶν ἱκανότητος (ζητήματος καθαρῶς ἐπιστημονικοῦ) ἐξασφαλίζει κατὰ τὸ ἐφικτὸν τὴν πλειοψηφίαν εἰς τὰ τεχνικὰ Ὑγειον. μέλη καὶ τὴν πληρεστέραν ἐπιστημονικὴν τῶν ὑπὸ κρίσιν ἐξέτασιν, διὰ τῆς συμμετοχῆς εἰς αὐτὰ εἰδικοτήτων παθολόγου καὶ χειρουργοῦ (ὧν ὁ εἷς ἀνώτερος Ὑγειον. Ἀξιωματικὸς) ἀπαραιτήτως δὲ καὶ ὁ ἰατρὸς τοῦ Συν)τος.

Ἡ πρόσκλησις τῶν κληρωτῶν κανονίζεται κατὰ τρόπον ὥστε ἡ σωματικὴ ἐξέτασις τῶν κατατασσομένων νὰ ἐνεργῆται αὐθημερὸν παρὰ τοῦ Εἰδικοῦ Στρατολογικοῦ Συμβουλίου.

Ἐν τῇ περιπτώσει δὲ καθ' ἣν λόγῳ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατατασσομένων τὸ τοιοῦτον δὲν καθίσταται ἐφικτὸν, τότε ἐγγράφονται εἰς τὴν δύναμιν τοῦ Συν)τος ἢ Τάγματος πάντες οἱ παρουσιαζόμενοι ἀσχέτως πρὸς τὴν αὐθημερὸν ἐξέτασιν ἢ μὴ τῆς σωματικῆς ἱκανότητος αὐτῶν, ἥτις ἐνεργεῖται ἐντὸς τῆς ἐπομένης ἡμέρας.

Ὁ χρόνος προσκλήσεως δέον νὰ προσαρμόζεται πρὸς τὴν καταλληλοτέραν τοῦ ἔτους ὥραν καὶ τὰς κλιματολογικὰς ἑκάστης τῶν περιφερειῶν συνθήκας.

Τὰ κατὰ περιφερείας Νοσοκομεῖα διὰ τῶν εἰδικοτήτων καὶ ἐργαστηριακῶν αὐτῶν μέσων συντρέχουσιν τὸ ἔργον τῶν εἰδικῶν Στρατολογικῶν Συμβουλίων τόσον κατὰ τὴν κατάταξιν, ὅσον καὶ κατὰ τὰς παραμονὰς ταύτης ὑποχρεούμεναι ὅπως θέτωσιν ὑπὸ ἐξέτασιν τοὺς ὡς ἐξωτερικοὺς ἀσθενεῖς προσερχομένους πρὸς παρατήρησιν μέλλοντας στρατευσίμους, παρέχοντα εἰς αὐτοὺς ὑπευθύνως ἐπισήμους σχετικὰς βεβαιώσεις ἀφοῦ ἐξασφαλίσωσι τὴν ταυτότητα τῶν προσερχομένων.

Ἐν τῇ ἐκτιμήσει τῆς Σωματικῆς ἱκανότητος τῶν νεοσυλλέκτων καὶ τῶν ὑπηρετούντων ὑπὸ τὰ ὅπλα καθὼς καὶ τῇ ἐπιλογῇ αὐτῶν, τριπλοῦν σκοπεῖται ἀπατέλεσμα, ὅπως τὸ Στράτευμα μὴ στερηθῇ οὐδενὸς ἀνδρὸς ἱκανοῦ πρὸς Στράτευσιν, νὰ μὴ κατακρατηθῶσιν ἐν αὐτῷ ἄτομα ὧν ἐπιδεινουμένης ἀσφαλῶς τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως θέλουσιν εἶσθαι ἐπιβάρυνσις τῆς ὑπηρεσίας καὶ τρίτον, ὅπως οἱ κρινόμενοι ἱκανοὶ κατανέμονται κατὰ κατηγορίας διὰ τὴν ἀναλόγως τῆς σωματικῆς ἑκάστου ἀντοχῆς, κατανομὴν τῶν Στρατ. βαρῶν ἀλλὰ καὶ καθ' ὅπλα ἀναλόγως ἐπίσης τῆς φυσικῆς αὐτῶν διαπλάσεως ρώμης καὶ Σωματικῶν προσόντων.

Ὁ Πίναξ ΙΙ, ἐν τῇ εὐρύτητι τῶν διατάξεών του, θεμελιώδης ὁδηγός, ἐπιστημονικὴ ὑπόδειξις καὶ συμβολή, χωρὶς νὰ δεσμεύῃ εἰς τὸ ἀπόλυτον τόσον τὰ μέρη τοῦ Εἰδικοῦ Στρατολογικοῦ Συμβουλίου ὡς καὶ τὰς ὑγειονομικὰς Ἐπιτροπάς, θεωρεῖται ἡ βάσις ἐφ' ἧς ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ λοιπὰ ἀσφαλῆ πορίσματα, ἐμπεριστατωμένης ἰατρικῆς κλινικῆς ἐξετάσεως, καὶ ἐργαστηριακῶν ἐρευνῶν, δέον νὰ στηρίζηται ἡ τελικὴ γνωμάτευσις ἐρειδομένη ἐπὶ τῆς εὐσυνειδησίας καὶ τῆς πρὸς τὸ καθῆκον προσηλώσεως τῶν Ὑγειονομικῶν Ἀξιωματικῶν.

Θεμελιώδης ἀρχὴ περὶ τὴν ἐκτίμησιν τῆς Σωματικῆς ἱκανότητος τῶν Στρατευσίμων ἔστω ἡ ἐξασφάλισις ἐν τῷ Στρατεύματι ὁπλιτῶν ἐχόντων, λόγῳ τῆς καλῆς ὑγιεινῆς αὐτῶν καταστάσεως καὶ ψυχοφυσικῆς καθόλου διαπλάσεως, ἀνάλογον φυσικὴν ἀντοχὴν πρὸς τὰ Στρατιωτικὰ βάρη καὶ τὰς δυσμενεῖς ὑγιεινὰς συνθήκας τῆς Στρατ. ζωῆς, ὑπὸ ἐπιεικῆ μὲν κρίσιν τῶν παρουσιαζόντων ἀδυναμικὴν κατάστασιν,-παρεχομένης τῆς εὐκαιρίας διὰ τῆς προσωρινῆς αὐτῶν ἀπομακρύνσεως τοῦ Στρατεύματος, πρὸς εὐνοϊκὴν ἐξέλιξιν τῆς ὑγείας των-, αὐστηροτέραν δὲ ἐκτίμησιν τῶν φερόντων μικρὰς ἀναπηρίας ἢ ἐλαφρὰς λειτουργικὰς διαταραχὰς καὶ διαμαρτίας περὶ τὴν διάπλασιν.

Οὗτοι ἠδύναντο νὰ προσφέρωσι τὰς ὑπηρεσίας των εἰς ἀναλόγους πρὸς τὴν ἀναπηρίαν καὶ τὰς λειτουργικὰς αὐτῶν διαταραχὰς ὑπηρεσίας τοῦ Στρατεύματος.

«Σκοπὸς τῆς αὐστηρᾶς ταύτης ἐπιλογῆς, εἶναι, ἵνα μὴ ἐμφυλοχωρήσωσιν εἰς τὸ Στράτευμα ἄνδρες ἀσθενεῖς ὁπωσδήποτε ἢ μέλλοντας μετὰ βραχὺ διάστημα ἀπὸ τῆς κατατάξεώς των, ὡς ἐκ τῆς γενικῆς καταστάσεως τοῦ ὀργανισμοῦ των καὶ τῆς ὑπάρξεως ἐπιστημονικῶς ὑπόπτων ἀντικειμενικῶν φαινομένων, νὰ ἐμφανίσωσι νόσον καθολικὴν ἐπιβάλλουσαν τὴν ἐκ τοῦ Στρατεύματος ὁριστικὴν ἢ προσωρινὴν ἀπομάκρυνσιν.

Τὸ δυσχερὲς τοῦτο καὶ ὑψίστης σημασίας ἔργον ἀνατίθεται εἰς τὰ Ὑγειον. μέλη τοῦ Εἰδικοῦ Στρατολ. Συμβουλίου. Ἐκ τῆς ἐπιστημονικῆς δ' αὐτῶν ἱκανότητος καὶ εὐσυνειδησίας ἐν τῇ συναισθήσει τῆς σπουδαιότητος τοῦ ἔργου καὶ ἐν ἐπιγνώσει τῶν καθηκόντων καὶ τῆς εὐθύνης αὐτῶν, ἔναντι τοῦ Στρατεύματος καὶ τῆς πολιτείας ἐξαρτᾶται ἡ καθόλου σύνθεσις τοῦ Στρατεύματος ἀπὸ ἀπόψεως φυσικῆς ρώμης.

Τὰ τεχνικὰ ταῦτα μέλη ἐν τῇ ἐπισταμένῃ καὶ λεπτομερεῖ ἐξετάσει τῶν ὑπὸ τὰ ὅπλα καλουμένων ἢ ὑπηρετούντων, ἔχοντα ὑπ' ὄψει τὸ συμφέρον τῆς ὑγείας τῶν ἀνδρῶν καὶ τὸ τοῦ Στρατεύματος, συνδυάζουσι τὰ πορίσματα τῆς κλινικῆς αὐτῶν ἐξετάσεως ἢ τῶν εἰδικῶν εἰς οὓς παραπέμπουσιν τούτους, ἢ τῶν ἐργαστηριακῶν εὑρημάτων, πρὸς τὰς ἐν τοῖς πίναξι τοῦ παρόντος Διατάγματος ὁδηγίας καὶ ὑποδείξεις,-αἵτινες δὲν ἀποτελοῦσι κώδικα ἀπόλυτον ὑποχρεωτικῶν διατάξεων- καὶ ἐκφέρουσιν ἠτιολογημένως τὴν γνωμάτευσιν αὐτῶν.

Ἐπὶ ἀμφιβόλων περιπτώσεων ἐπιτρέπεται ἡ ἀναβολὴ γνωματεύσεως τοῦ Εἰδικοῦ Στρατολογικοῦ Συμβουλίου εἰς μεταγενεστέραν συνεδρίασιν, πρὸ τῆς λήξεως τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ. τοῦ ὑπὸ κρίσιν παραπεμπομένου ὡς ἐξωτερικοῦ ἀσθενοῦς ἐν νοσοκομείῳ δι' εἰδικὴν ἢ ἐργαστηριακὴν ἐξέτασιν.

Τὰ λοιπὰ μὴ τεχνικὰ μέλη τοῦ Εἰδικοῦ Στρατολογικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῶν ἀμφιβολιῶν αὐτῶν οὐδέποτε ἐπιμένουσι, παρὰ τὴν ἐπιστημονικὴν γνώμην εἰς τὴν κατάταξιν ὁπλίτου ἱκανοῦ, ἀλλὰ διὰ τῆς διαφωνίας αὐτῶν παρέχεται ἡ εὐκαιρία παραπομπῆς τῶν ὑπὸ κρίσιν εἰς τὴν πλησιεστέραν Ἐπιτροπὴν Ἀπαλλαγῶν πρὸς πληρεστέραν ἐξέτασιν.

Τοῦτ' αὐτὸ κατὰ μείζονα λόγον δέον νὰ ἐφαρμόζηται ἐκ μέρους τῶν Ὑγειον. μελῶν τοῦ Συμβουλίου, ἐφ' ὅσον μορφοῦσι γνώμην ἀντίθετον πρὸς τὰ λοιπὰ μέλη.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐξετάσεως ἕκαστον εἰδικὸν Στρατολογικὸν Συμβούλιον, ἐφοδιάζεται διὰ τῶν ἀναγκαιούντων προχείρων ἐξεταστικῶν μέσων, ἤτοι μετρικῆς ταινίας διπλῆς, ὀρθοστάτου, μετρητοῦ ἀναστήματος, ζυγοῦ, στηθοσκοπίου κλπ. »Τὰ εἰδικὰ Στρατολογικὰ Συμβούλια μερίμνῃ τοῦ ὡς μέλους τούτων μετέχοντος ἰατροῦ τοῦ Συντάγματος, τηροῦσιν ἐπιμελῶς καὶ μετ' ἀκριβείας ἰδιαίτερον βιβλίον ἀναγραφῆς ἁπάντων τῶν στοιχείων ὑγιεινῆς καταστάσεως, ἤτοι σωματικῆς διαπλάσεως, ὀργανικῶν συστημάτων καὶ αἰσθητηρίων, δι' ἕκαστον ἄνδρα κατατασσόμενον ἢ μή. Τὰ στοιχεῖα ταῦτα, γενικῶς χρήσιμα τῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ ἀποτελοῦντα παρὰ τῶν Συντάγματι τὸ Ὑγειονομικὸν Ἀρχεῖον τῶν Εἰδικῶν Στρατολογικῶν Συμβουλίων, θέλουσι χρησιμεύει καὶ ὡς ὁδηγὸς τῶν ἰατρῶν τῶν Συνταγμάτων διὰ τὴν κατόπιν σύνταξιν τῶν κεκανονισμένων δελτίων ὑγείας καὶ παρακολούθησιν δι' αὐτῶν καὶ ἐν τῷ κατόπιν χρόνῳ τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως τῶν ὁπλιτῶν ἐν γένει ὡς καὶ τῆς τοιαύτης τῶν ὁπωσδήποτε καὶ προσωρινῶς ὑποτίθεται ἀμφιβόλου ὑγείας, οἵτινες, διατελοῦντες ὑπὸ τὴν ἰδιαιτέραν μέριμναν καὶ τὴν διαρκῆ ἐπιστημονικὴν ἐπίβλεψιν τῶν ἰατρῶν τῶν Συνταγμάτων, ὑποβάλλονται ἐγκρίσει τῆς Διοικήσεως τῶν Συνταγμάτων εἰς καθοριζομένην εἰδικὴν φυσικὴν καὶ διαιτητικὴν ἐν γένει ἀγωγὴν ὅσον ἀφορᾷ τὴν ρύθμισιν τῆς προοδευτικῆς ἐκπαιδεύσεώς των, τὴν μεθοδικότητα τῶν ἀσκήσεων, τὴν διατροφήν, τὴν φαρμακευτικὴν τόνωσιν κλπ.

Αἱ Διοικήσεις τῶν Συνταγμάτων, ὑποχρεωτικῶς λαμβάνουσιν ὑπ' ὄψιν τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου γνωματεύσεις τῶν ἰατρῶν τῶν Συνταγμάτων, διὰ πᾶσαν δὲ τυχὸν ἀντίρρησίν των ἀναφέρονται ἐπιζητοῦντες τὴν γνώμην τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς των,

ήτις καὶ ἀποφασίζει κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ παρ' αὐτῇ Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου

Εἰς τοὺς αὐτοὺς ἰατροὺς τῶν Συνταγμάτων ἀνατίθεται τὸ ἔργων τῆς εὐθὺς--ἅμα τῇ κατατάξει--κατὰ κατηγορίας ἐπιλογῆς τῶν ἱκανῶν, ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως ἡ κατανομὴ τῶν Στρα. βαρῶν γίνεται βαθμιαίως καὶ ἀναλόγως τῆς φυσικῆς ἑκάστου ἀντοχῆς (σωματικῆς καὶ πνευματικῆς καθοριζομένων δύο κατ ,οριῶν τούτων.

α'.) Τῶν ἀπολύτως ἱκανῶν δυναμένων πλήρως νὰ ὑποστῶσι τὰ βάρη τῆς Στρατ. ὑπηρεσίας.

β'.) Τῶν μέσης ἰδιοσυγκρασίας ἢ καὶ τυχὸν ὁπωσδήποτε ἠλαττουμένης σωματικῆς ἀντιστάσεως, οἵτινες, ὑποχρεωτικῶς δ.ὰ τὰς Διοικήσεις, δέον νὰ ἐκγυμνάζωνται ὑπὸ ἠπιωτέρους ὅρους καὶ προοδευτικῶς ἐφ' ὅσον ἀναπτύσσεται καὶ ἡ ὑγιεινὴ των κατάστασις κρινομένη ἑκάστοτε παρὰ τῶν Ὑγειονομικῶν Ἀξιωματικῶν τοῦ Στρατεύματος.

Τὸ Εἰδικὸν Στρατολογικὸν Συμβούλιον προβαίνει εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς σωματικῆς ἱκανότητος τῶν στρατευσίμων κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, χωρὶς τοῦτο νὰ θεωρῆται ἀντιβαῖνον εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς δημοσιότητος τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συμβουλίου, τῶν ὑπὸ ἐξέτασιν προσερχομένων ἀπολύτως γυμνῶν.

Διὰ γενικοῦ βλέμματος, τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου λαμβάνουσιν γνῶσιν τῆς σωματικῆς ἐν γένει διαπλάσεως τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν καὶ τῶν τυχὸν συγγενῶν ἢ ἐπικτήτων διαμαρτιῶν καὶ λειτουργικῶν διαταραχῶν ὡς καὶ πάντων τῶν καταφατικῶν στοιχείων συγγενοῦς παθήσεως ἢ προηγηθείσης ὀξείας ἢ χρονίας νόσου, διὰ τῶν διατιθεμένων παρ' αὐτῶν ἐπιστημονικῶν ἐξεταστικῶν μέσων (ἐπιτρεπομένης τῆς χρήσεως μυδριατικῶν φαρμάκων, οὐχὶ ὅμως καὶ ἀναισθητικῶν.

Ἀκολούθως τὰ Ὑγειονομικὰ μέλη προβαίνουσιν εἰς τὴν λεπτομερῆ ἐξέτασιν πάντων τῶν ὀργάνων τῶν διαφόρων συστημάτων, (ὁράσεως, ἀκοῆς, λαλιᾶς, ὀδόντων, θώρακος, πνευμόνων, καρδίας καὶ κυκλοφορικοῦ ἐν γένει συστήματος σπλάχνων ἰδίᾳ τῶν νεφρῶν, γεννητικῶν ὀργάνων, τῶν ἄκρων ὡς καὶ τοῦ νευρικοῦ ἐν γένει συστήματος).

Λαμβάνουσιν ὑπ' ὄψει, ὡς στοιχεῖα μόνον καθοδηγήσεως αὐτῶν εἰς τὴν ἰατρικὴν ἐξέτασιν τὰ τυχὸν προσκομιζόμενα πιστοποιητικὰ ὑγείας ἰδιωτῶν ἰατρῶν ἢ εἰδικῶν Ὑγειονομικῶν Ἀξιωματικῶν ἢ Στρατιωτικῶν νοσοκομείων, εἰς ἃ πρὸ τῆς προσελεύσεώς των δύνανται νὰ καταφεύγωσι ὡς ἐξωτερικοὶ ἀσθενεῖς προκειμένου περὶ κληρωτῶν, ἐπικαλουμένων ἀναπηρίαν ἀσθένειαν.

Γίνεται ζύγισις, μέτρησις τοῦ ἀναστήματος καὶ τῆς περιμέτρου τοῦ θώρακος ἐν συσχετίσει δὲ τούτων πρὸς τὸν δείκτην Pignet καὶ τὰς λοιπὰς ὑποδείξεις ὡς κάτωθι λαμβάνουσιν ἀντίληψιν τῆς σωματικῆς διαπλάσεως τῶν στρατευομένων.

Πρὸς τοῦτο ὁ δείκτης Pignet ἀσφαλῶς ἀποτελεῖ σημαντικὸν στοιχεῖον κρίσεως οὐχὶ ὅμως καὶ ἀπόλυτον γνώμονα ἐφ' ὅσον δὲν συνδιάζεται πρὸς ἕτερα σημαντικὰ ἐπίσης στοιχεῖα, ὅπως ἡ ὑπάρχουσα ἀνάπτυξις ἢ μὴ τοῦ μυϊκοῦ συστήματος, ἡ κανονικότης τοῦ βάρους τοῦ σώματος καὶ ἡ ἑκατοστιαία ἀναλογικὴ περίμετρος ἀφορῶσα τὴν ἀνάπτυξιν καὶ χωρητικότητα τοῦ θώρακος.

Ὡς γνωστὸν τὸ βάρος τοῦ σώματος ἀντιστοιχεῖ ὡς ἔγγιστα εἰς χιλιόγραμμα, τὸ ὑπόλοιπον τῶν ἑκατοστῶν τοῦ ὕψους τούτου μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἑνὸς μέτρου, ἤτοι ἄτομον ἔχον ὕψος 1.60 εἶναι ὡς ἔγγιστα βάρους 60 χιλιογράμμων, ἀλλὰ τὸ βάρος εὑρίσκεται βεβαίως ἀσφαλέστερον διὰ τῆς ἀκριβοῦς ζυγίσεως, ἄτομον δὲ φέρον βάρος ὀλιγώτερον τῶν 50 χιλιογράμμων, ἤτοι 39 ὀκάδων ἀσφαλῶς δέον νὰ τυγχάνῃ ἀναβολῆς κατατάξεως. Ἡ θωρακικὴ περίμετρος μετρουμένη εἰς ὕψος τῆς 4ης πλευρᾶς καὶ ἐν τελείᾳ ἐκπνοῇ ἰσοῦται ὡς ἔγγιστα πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ ὕψους, ἵνα δὲ ἐκτὸς τῆς ἐπισκοπήσεως ἀνεύρομεν, ἐὰν τὸ ἄτομον ἔχει τὸ κανονικὸν τὸν θώρακα ἢ πρόκειται περὶ στενοθώρακος ἢ εὐρυθώρακος ἀνδρός, μεταχειριζόμεθα καὶ τὸν δείκτην τοῦ Brugsch ἤτοι τὴν ἑκατοστιαίαν ἀναλογικὴν περίμετρον.

Αὕτη εὑρίσκεται ἐὰν πολλαπλασιάσωμεν τὴν θωρακικὴν περίμετρον ἐπὶ 100 καὶ διαιρέσωμεν εἶτα διὰ τοῦ ὕψους ἤτοι θ.π.0,82X100 ὕψους 1,60=51,20.

Οἱ παρουσιάζοντες ἑκατοστιαίαν ἀναλογικὴν θωρακικὴν περίμετρον 51—54 θεωροῦνται ὡς ἔχοντες κανονικὸν θώρακα, οἱ ἄνω τοῦ ἀριθμοῦ τούτου εἶναι εὐρυθώρακες καὶ οἱ κάτω τούτου στενοθώρακες.

Κατὰ ταῦτα βάσει καὶ μόνον τοῦ δείκτου Pignet δυναμένου νὰ παρουσιάζῃ ἐνίοτε ἀριθμὸν καὶ ἰδίᾳ εἰς ὑψηλὰ καὶ οὐχὶ εὔρωστα ἄτομα χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ πραγματικὴ «ἀδυναμία ἕξεως» δὲν χορηγεῖται ἀναβολὴ κατατάξεως δι' «ἀδυναμίαν ἕξεως» εἰμὴ καὶ ἐφ' ὅσον συντρέχουσι πρὸς τοῦτο τὸ ἀνάπτυκτον τοῦ μυϊκοῦ συστήματος καὶ ἄρα ἡ ἐλαττωματικότης ἢ μὴ τοῦ βάρους, καθὼς καὶ ἡ ἐλαττωματικότης ἐπίσης τοῦ θώρακος. Κατὰ ταῦτα ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἄλλης τινος παθολογικῆς ἐκδηλώσεως ἢ ἐπιστημονικῆς βασίμου ὑποψίας πρὸς ἐπικειμένην ἐκδήλωσιν τοιαύτης, ἀλλὰ περὶ καθαρᾶς «ἀδυναμίας ἕξεως μόνον συμβολὴ καὶ τῶν ὡς ἄνω στοιχείων ἤτοι τοῦ δείκτου Brugsch (ἑκατοστιαία ἀναλογικὴ περίμετρος) κλπ. κατὰ τὰς περιπτώσεις δὲ καὶ ἡ ἐξαιρετικὴ τυχὸν ὕπαρξις κεχωρισμένως τούτων δύναται νὰ ἐξάρῃ τὸν δείκτην Pignet πρὸς χορήγησιν βάσει τούτου ἀναβολῆς κατατάξεως διὰ πραγματικὴν «ἀδυναμίαν ἕξεως».

Πρὸς ἀποφυγὴν διαρροῆς τυχὸν στρατευσίμων δυναμένων νὰ καταταγῶσι καὶ πρὸς ἐπίτευξιν ἐνιαίας καὶ ἀκριβοῦς ἐκτιμήσεως παρὰ τῶν Εἰδικῶν Στρατολογικῶν Συμβουλίων τῶν παρουσιαζόντων ἀσθενικὰς καταστάσεις καὶ πραγματικὴν «ἀδυναμίαν ἕξεως», παρέχομεν ἐπίσης τὰς κάτωθι ὁδηγίας.

Μέχρι τινος ἐπιστεύετο παρὰ τῆς Ἐπιστήμης ὅτι ὑπάρχει εἷς σταθερὸς δείκτης (δείκτης Brugsch ὅστις κυμαίνεται μεταξὺ 21 καὶ 25. Ὅσον μικρότερος ὁ δείκτης τόσον καλλιτέρα ἡ ἰδιοσυστασία. Ἐπειδὴ ὅπως παρετηρήθησαν ἐπ' ἐσχάτων καὶ δὴ παρὰ τῶν Kraus καὶ Brugsch καὶ εἰς μεγάλας σειρὰς παρατηρήσεως ἐνηλίκων, διακυμάνσεις ἀπὸ 0—37 διὰ τοῦτο ἐπιστημονικῶς προτείνεται ἤδη ἡ κάτωθι διαίρεσις προκειμένου διὰ τὸν δείκτην, Pignet.

Κάτω τοῦ ἀριθμοῦ 10 = ἰσχυροτάτη ἰδιοσυστασία.
Ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 11—15 = ἰσχυρὰ ἰδιοσυστασία.
Ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 16—20 = καλὴ ἰδιοσυστασία.
Ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 21—25 = μέση ἰδιοσυστασία.
Ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 26—30 = μετρίως ἀσθενικὴ ἰδιοσυστασία.
Ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 31—36 ἀσθενική.
Ἄνω τοῦ ἀριθμοῦ 36=κακὴ ἰδιοσυστασία.

Ἀξίαι ἄνω τοῦ 25 εἶναι ἀμφίβολοι, ἄνω δὲ τοῦ 35 εἶναι ἐν πάσῃ περιπτώσει αὐταὶ αὗται ἀπόδειξις ἀνικανότητος πρὸς ἄμεσον στράτευσιν. Κατὰ ταῦτα ἀκριβῶς εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ὁ δείκτης τοῦ Pignet εὑρίσκεται ἄνω τοῦ 25 καὶ μέχρι τοῦ 36 δέον νὰ ἐφιστᾶται μεγάλως ἡ προσοχὴ τῶν Εἰδικῶν Στρατ. Συμβουλίων. Δοθέντος δὲ ὅτι ὁ δείκτης οὗτος δὲν ἔχει ἀπόλυτον σημασίαν δέον εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας νὰ συνδυάζεται οὗτος πρὸς τὴν λοιπὴν ἀντικειμενικὴν ἐξέτασιν καὶ δὴ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ μυϊκοῦ συστήματος καὶ τὸ βάρος τοῦ συστήματος καὶ εἰς τὸ βάρος τοῦ σώματος καθὼς καὶ πρὸς ἀπαραίτητον ἐπίσης δείκτην τοῦ Brugsch ἤτοι τὴν ἑκατοστιαίαν ἀναλογικὴν θωρακικὴν περίμετρον.

Ἐπίσης πάντοτε μὲν καὶ δὴ εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας δέον νὰ μὴ παραλείπηται ἡ ἐξέτασις καὶ εἰς τὰ ἑξῆς σημεῖα.

1) Ἐκφυλιστικὰ στίγματα εἰδικῶς παιδισμοὶ καὶ γεροντισμοί.

2) Ἐνδοκρινικὰ στίγματα (Ὑπερθυρεοειδισμοί, θυρεοειδοτοξικὴ ἰδιοσυστασία ὑπογεννητικὴ καὶ ὑπεργεννητική.

3) Στίγματα τινα ὑποδεοῦς ἰδιοσυστασίας ἀφορῶντα τὸ ἀτομικὸν καὶ οἰκογενειακὸν ἀναμνηστικόν.

4) Προσανατολισμὸς εἰς τὸν κύκλον τῆς νευροπαθείας, τῆς θυμικολυμφατικῆς ἰδιοσυστασίας, τῆς ἐξιδρωματικῆς διαθέσεως Diathése exgudative κλπ.

Ἐπίσης διὰ τοὺς κατὰ πᾶσαν κατάταξιν τυγχάνοντας ἀναβολῆς κατατάξεως ἐτησίας ἢ διετοῦς, καθορίζεται ἐπακριβῶς καὶ μετ' ἐπισταμένην ἐπιστημονικὴν ἐξέτασιν ὁ λόγος τῆς παροχῆς ταύτης, ἰδίᾳ ἵνα μὴ ἐπέρχεται σύγχυσις, μεταξὺ τῆς πραγματικῆς ἀδυναμίας τῆς ἕξεως καὶ τῆς ἀνηλικιότητος.

Προσοχὴ δέον νὰ καταβάλληται ἐπὶ ἀποπειρῶν προσποιήσεως ἢ ἀποκρύψεως νόσου παρ' ἀνδρῶν, ὧν καταταξομένων, δέον νὰ ἐξετάζηται μετὰ προσοχῆς κλινικῶς καὶ ἐργαστηριακῶς ἡ ὑγιεινὴ κατάστασις μόνον δὲ ἐπὶ ἀπολύτου βεβαιώσεως δόλου νὰ ἐκτίθεται τὸ ἄτομον εἰς δικαστικὴν δίωξιν.

Διὰ τοὺς πρὸς ἐθελουσίαν κατάταξιν προσερχομένους οἵτινες προσπαθοῦσι ν' ἀποκρύψωσι νόσον λόγῳ τῆς ὁποίας εἶναι ἀνατάλληλοι διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἡ ἰατρικὴ ἐξέτασις καὶ ἐπιλογὴ δέον νὰ γίνεται αὐστηρότατα ἐμπεριστατωμένη. (2)

(Ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς εἶναι τόσον μεγαλείτερος ὅσον μικροτέρα εἶναι ἡ διάπλασις, μικρότερος δὲ ὅσον ἡ φυσικὴ διάπλασις εἶναι καλλιτέρα.

Τοιουτοτρόπως ἀνὴρ καλῆς διαπλάσεως ἔχων περίμετρον θωρακικὴν 0,80 βάρος 70 χιλιόγραμμα μὲ ἀνάστημα 1.70 ἔχει συντελεστὴν ρώμης 20. Παραδέχονται ὅτι ὅταν ὁ δείκτης εἶναι ἄνω τῶν 25 ἡ σωματικὴ διάπλασις τῶν στρατευσίμων εἶναι πλημμελὴς (δείκτης ἄνω τῶν 32 ἐπιμένων τοιοῦτος μετὰ διετῆ ἀναβολὴν δείκνυσι ἄτομον ἀνίκανον κάτω τῶν 32 καὶ μέχρι τῶν 25 μετ' ἀναβολὴν βοηθητικὸν χωρὶς ὅμως νὰ δυνάμεθα νὰ θεωρήσωμεν τοῦτο ὡς κανόνα ἀπόλυτον.

Ἀλλὰ καὶ μόνον ἐκ τῆς θωρακικῆς περιμέτρου ἢ μόνον ἐκ τοῦ βάρους δύναταί τις νὰ συναγάγῃ συμπεράσματα περὶ τῆς καλῆς ἢ κακῆς διαπλάσεως τοῦ ἀτόμου).

ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Α'). Ἀρχαὶ ὑφ' ἃς θὰ ἐκτιμᾶται ἡ σωματικὴ ἱκανότης τῶν στρατευσίμων.

α') Ἡ γενικὴ ὑγιεινὴ κατάστασις δέον ν' ἀποτελῇ τὸ οὐσιῶδες προσὸν τῆς ἐκτιμήσεως τῆς σωματικῆς ἱκανότητος διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν καὶ τῆς ἀναλόγως τῆς φυσικῆς ἑκάστου τῶν ἱκανῶν ἀντοχῆς, κατανομῆς τῶν στρατ. βαρῶν.

β'). Ἐν τῇ θεμελιώδῃ ἀρχῇ «μακρὰν τοῦ Στρατεύματος οἱ καχέκται» ἤτοι ἄτομα παρουσιάζοντα ἀδυναμίαν ἕξεως, προφυματικὴν κατάστασιν, νόσους ἰδιοσυστασίας, καχεξίας διαφόρους, κλπ., ἀτελῆ φυσικὴν διάπλασιν ἢ ἐξασθένισιν παροδικήν, συνεπείᾳ προηγηθείσης νόσου ἢ δυσμενῶν βιωτικῶν συνθηκῶν, ἡ ἀπομάκρυνσις αὐτῶν τοῦ στρατεύματος, εἰς εὐρυτάτην κλίμακα ὑπὸ τὸν τύπον ἀναβολῶν εἶναι ἔργον προνοίας. Παρέχεται οὕτω ἡ εὐκαιρία εὐνοϊκῆς ἐξελίξεως τῆς σωματικῆς διαπλάσεως ἢ ἀποκαταστάσεως τῆς ὑγείας αὐτῶν, καθισταμένων βραδύτερον ἱκανῶν διὰ τὴν Στρατ. ὑπηρεσίαν, χωρὶς ν' ἀποκλείηται τὸ δικαίωμ ατῆς ὁριστικῆς ἀρχικῶς κρίσεως τῶν ἐκ τούτων κρινομένων πλήρως ἀνικάνων ἄνευ ἐλπίδος βελτιώσεως τῆς καταστάσεώς των.

γ') Ἀλλ' ἐὰν αὐστηρὰ δέον νὰ εἶναι ἐπιταγὴ «μακρὰν τοῦ στρατεύματος οἱ καχέκται» δὲν ἔχει οὕτω προκειμένου περὶ ἀτόμων ἅτινα παρουσιάζουσι μικρὰς τοπικὰς λειτουργικὰς δυσχερείας συνεπείᾳ τραυματικῶν βλαβῶν ἢ παθήσεως εἰδικῶν ὀργάνων, μετὰ γενικῆς κατὰ τὰ ἄλλα καταστάσεως καλῆς.

Πλεῖστοι τούτων δύνανται νὰ παράσχωσιν πραγματικὴν μάχιμον ὑπηρεσίαν, ἐφ' ὅσον ἐκ τῆς γενικῆς καταστάσεως τῆς ὑγείας των ἔχουσιν ἀρκοῦσαν φυσικὴν ἀντοχὴν πρὸς τοῦτο.

Λαμβανομένων δὲ προσέτι ὑπ' ὄφει τῶν ποικίλλων εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν ἐν τῷ στρατεύματι, δύναται νὰ χρησιμοποιῆται μέγα μέρος τούτων διὰ ταύτας.

Β') Ὁριστικὴ κρίσις ἐν τῇ ἐλπίδι βελτιώσεως τῆς ὑγείας τῶν Στρατευομένων.

Νόσοι ἢ βλάβαι ἐκ τῶν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Α καὶ Β ἐπὶ τοῦ πίνακος τῶν στρατευσίμων κρινομένων δι' ἀναβολὴν σημειουμένων δὲ διὰ τῶν ἀρχικῶν γραμμάτων Ε.Α. καὶ Δ.Α. ἢ καὶ ἐκείνων οἵτινες θὰ ἐκρίνοντο ὡς τοιαῦται ὑπὸ τῶν Εἰδικῶν Στρατολ. Συμβουλίων καὶ Ὑγειον. Ἐπιτροπῶν καὶ ἐπὶ τῇ ἀμυδρᾷ ἐλπίδι ἰάσεως ἢ καὶ βελτιώσεώς τῆς ὑγιεινῆς ἢ διαθετικῆς τῶν πασχόντων καταστάσεως, κρίνονται ὁριστικῶς μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τοῦ προσδοκητικοῦ ὁρίου τῆς διετοῦς ἀναβολῆς.

Οὐχ' ἧττον, διὰ τὰς αὐτάς, ὡς ἄνω παθήσεις ποσῶς δὲν δεσμεύονται τὰ Εἰδικὰ Στρατολογικὰ Συμβούλια καὶ Ὑγειον. Ἐπιτροπαὶ καὶ εἰς ἄμεσον ἀρχικῶς ὁριστικὴν κρίσιν, ἐπὶ περιπτώσεων δι' ἃς ἀπόλυτον σχηματίζουσιν γνώμην περὶ τοῦ ἀδυνάτου τῆς διὰ τοῦ χρόνου βελτιώσεως τῆς ὑγιεινῆς τῶν ὑπὸ κρίσιν καταστάσεως.

Γ') ΝΟΣΟΙ Η ΒΛΑΒΑΙ ΙΑΤΑΙ

Διὰ νόσους ἢ βλάβας ἐκ τῶν ἀναγραφομένων ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Α καὶ Β τοῦ πίνακος τῶν Στρατευσίμων κρινομένας ἰατὰς διὰ καταλλήλου καὶ ἐπιμεμελημένης θεραπείας, ἐξαντλῆται κατόπιν νοσηλείας, πᾶσα ἐπιστημονικὴ προσπάθεια ἐφαρμογῆς, ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψιν τοῦ θεράποντος ἰατροῦ τῶν νεωτέρων ἐπιστημονικῶν μεθόδων θεραπείας, μόνον δὲ μετ' ἀποτυχίαν τούτων κρίνονται οἱ φέροντες ταύτας ὁριστικῶς (ἀνίκανοι ἢ βοηθητικοὶ ἀναλόγως τῆς νόσου ἢ βλάβης).

Δ') ΠΑΘΗΣΕΙΣ Η ΒΛΑΒΑΙ ΕΓΧΕΙΡΗΣΙΜΟΙ

Προκειμένου περὶ παθήσεων ἢ λειτουργικῶν βλαβῶν τῶν Στοιχείων Α καὶ Β τοῦ πίνακος τῶν στρατευσίμων, δι' ἃς εἰδικῶς ἀναγράφεται ὅτι κρίνονται ἐγχειρήσιμοι καὶ εἰς ταύτας κατελέγησαν ἐκεῖναι ὧν τὸ ἐγχειρητικὸν ἀποτέλεσμα θεωρεῖται κατὰ κανόνα (πλὴν μὴ προβλεπτῶν ἐξαιρέσεων) ἐξησφαλισμένον τηροῦνται αἱ ἀκόλουθοι ἀρχαί.

1) Οὐδεὶς ὑποχρεοῦται πιεστικῶς εἰς ἐγχείρησιν, 2) Οἱ πάσχοντες ἐκ τῶν ἄνω ἐγχειρησίμων παθήσεων καὶ ἐν τῷ πίνακι Β ἀναγραφομένων ὑποχρεοῦνται ἐντὸς τοῦ πρώτου τριμήνου ἀπὸ τῆς κατατάξεώς των νὰ δηλώσωσιν ὑπευθύνως ὅτι ἐπιθυμοῦσι νὰ ὑποστῶσιν ἐγχείρησιν. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει πᾶσα δήλωσις μεταγενεστέρα δὲν θὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν, ἐκτὸς ἐὰν παρίσταται ἀνάγκη τῆς ἐγχειρήσεως.

3) Δοθέντος ὅτι, ὡς καθιεροῦται, οὐδεὶς ὑποχρεοῦται πιε-

---

2) Ὁ ἰατρὸς Pignet ἔχει ὑποδείξει τρόπον ἐκτιμήσεως τῆς σωματικῆς διαπλάσεως τῶν νεοσυλλέκτων δι' ἀριθμητικῆς ἐνδείξεως ἐξαγομένης ἐκ τριῶν καταμετρήσεων τοῦ ἀναστήματος τῆς θωρακικῆς περιμέτρου καὶ τοῦ βάρους.

Εἰς τὸ φυσιολογικὸν ἄτομον ἡ θωρακικὴ περίμετρος (μετρουμένη εἰς τὸ ὕψος τῆς 4ης πλευρᾶς ἐν μετρίᾳ εἰσπνοῇ) φθάνει τοὐλάχιστον τὸ ἥμισυ τοῦ ἀναστήματος, ἐπίσης τὸ βάρος τοῦ φυσιολογικοῦ ὀργανισμοῦ ὀφείλει ν' αὐξάνῃ ἀναλόγως πρὸς τὸ ἀνάστημα. Αἱ αὐταὶ ποσότητες βαίνουσαι ἐκ παραλλήλου ὀφείλουσι νὰ διατηρῶσι μεταξύ των διαφορὰν σταθερὰν διὰ τὰ φυσιολογικὰ ἄτομα, οἱονδήποτε καὶ ἂν εἶναι τὸ ἀνάστημά των.

Προσθέτομεν τὴν περίμετρον τοῦ θώρακος εἰς τὸ βάρος καὶ τὸ ἄθροισμα ἀφαιροῦμεν ἀπὸ τοῦ ἀναστήματος. Ὁ προκύπτων ἀριθμὸς εἶναι ἀριθμητικὸς δείκτης ἢ συντελεστὴς ρώμης.

στικῶς εἰς ἐγχείρησιν, οἱ πάσχοντες ἐκ τῶν ἐγχειρησίμων τούτων παθήσεων καὶ ἐν τῷ Πίνακι Α΄ ἀναγραφομένων, κρίνονται ὁριστικῶς κατὰ τὸν Πίνακα τοῦτον, ἐφ' ὅσον δηλοῦσιν ὅτι δὲν δέχονται νὰ ὑποστῶσιν ἐγχείρησιν, ἐὰν δὲ κατὰ τὸν ἰδιωτικόν των μετέπειτα βίον δὲν ἤθελον ὑποστῆ ἐγχείρησιν καὶ ἰαθῶσι μετὰ ταύτην ἐκ τῆς παθήσεως δι' ἣν ἐκρίθησαν ἀνίκανοι, ὑποχρεοῦνται εἰς ἄμεσον προσέλευσιν, στράτευσιν δὲ ἐφ' ὅσον ἤθελε βεβαιωθεῖ ἡ ἴασις δι' ἰατρικῆς ἐξετάσεως παρὰ τῶν ἁρμοδίων Ὑγειονομικῶν Ἀξιωματικῶν, ἄλλως ὑπόκεινται εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ Στρατολογικοῦ Νόμου προβλεπομένας γενικῶς περὶ ἀστρατεύτων συνεπείας.

Ε΄) Τρόπος ἐξετάσεως ἐξακριβώσεως καὶ ἐκτιμήσεως εἰδικῶν ὑγιεινῶν καταστάσεων καὶ παθήσεων.

α΄) Ἄκρα ἀδυναμία ἕξεως (ἄρθρον 1ον στοιχεῖα Α καὶ Β)

Ἄκρα ἀδυναμία ἕξεως δὲν ἐννοεῖται κατάστασις γενικῆς ἐξασθενήσεως ἀπότοκος ὀξείας νόσου ἢ συμπτωματικὴ χρονίας παθήσεως.

Ὡς ἀδυναμία ἕξεως χαρακτηρίζεται ἡ περίπτωσις ἐκείνη κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ ἄτομον, ἀνεξαρτήτως πάσης νόσου ἐν ἐξελίξει ἢ προσφάτως ἀποδραμούσης, παρουσιάζει μυϊκὴν ἀνάπτυξιν προφανῶς ἀνεπαρκῆ διὰ τὸ ἐπίπονον τοῦ στρατιώτου ἐπάγγελμα καὶ ἀντίστασιν τοῦ ὀργανισμοῦ ἐκδήλως ἠλαττωμένην μὴ δυνάμενον νὰ ἀντίσχῃ ἄνευ ἀμέσου κλονισμοῦ τοῦ ὁποίου εἰς τὰς κακουχίας τοῦ στρατ. βίου.

Διὰ τὴν ἐκτίμησιν ταύτης ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς λοιπὰς ἐπιστημονικὰς παρατηρήσεις νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψει ὁ δείκτης τοῦ Pignet ἐν συνδυασμῷ καὶ πρὸς τὰς λοιπὰς ὑποδείξεις δείκτης Brugsch κ.λ.π. ὡς ἐκτίθενται αὗται εἰς τὰς Γενικὰς Διατάξεις, τῶν παρουσιαζόντων ἀδυναμίαν ἕξεως τυγχανόντων πρὸ τῆς ὁριστικῆς κρίσεως διετοῦς ἀναβολῆς πρὸς βελτίωσιν τῆς ὑγιεινῆς αὐτῶν καταστάσεως.

β΄) Πολυσαρκία (ἄρθρον 3 στοιχ. Α καὶ Β).

Κατάστασις φυσιολογική.

Βάρος εἰς χιλιογρ. μῆκος Σώματος (ἀναγραφόμενον εἰς ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου) μεῖον 100 π.χ. ἐπὶ ἀτόμου ἔχοντος μῆκος Σώματος 1μ.64 τὸ βάρος δέον νὰ ἦ περίπου (164)–100 -64 χιλιόγραμμα.

Ὁ αὐτὸς τύπος ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰ μεγαλείτερα τοῦ 1.65 μήκη μὲ τὰς ἑξῆς διαφοράς.

1) Διὰ τὰ κυμαινόμενα μεταξὺ 1,75-1,85 ἀφαιρεῖται ὁ ἀριθμὸς 110 ἀντὶ τοῦ 100.

1) Ἐλαφρὰ πολυσαρκία.

Βάρος ὑπερβαῖνον τὸ φυσιολογικὸν κατὰ 1)10-3)10.

2) Μετρία 3)10-5)10, 3) σημαντικὴ βάρος ὑπερβαῖνον τὸ φυσιολογικὸν κατὰ 5)10-7)10, 4) ὑπέρμετρος πολυσαρκία πέραν τοῦ 7)10. Ἡ σημαντικὴ πολυσαρκία καθιστᾷ τὸν ἄνδρα βοηθητικὸν ἡ δὲ ὑπέρμετρος ἀνίκανον.

Εἰς περιπτώσεις πολυσαρκίας οἱουδήποτε βαθμοῦ μετ' ἄλλων διαταραχῶν, ἰδίως τοῦ κυκλοφορικοῦ συστήματος, ἐξυπακούεται, ὅτι πρέπει νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψει καὶ αἱ τελευταῖαι αὗται διὰ τὴν τελείαν κρίσιν.

Ἡ ἐπώδυνος πολυσαρκία (τύπου Dercum) ἢ διάχυτος καθιστᾷ τὸν ἄνδρα ἀνίκανον.

γ΄) Φυματιώσεις ἐν γένει (ἄρθρον 7 στοιχεῖον Α΄).

Ἔστω ὑπ' ὄψει, ὅτι οἱ φέροντες φυματιώδους φύσεως ἐπεξεργασίας τοῦ ἀναπνευστικοῦ συστήματος κλινικῶς ἰαθείσας καὶ τῶν ὁποίων ἡ προϋπαρξις βεβαιοῦται δι' ἀναμφισβητήτων κλινικῶν καὶ ραδιολογικῶν εὑρημάτων δέον νὰ κρίνωνται ἀνίκανοι, ἐφ' ὅσον παρουσιάζουν ἀφροβρολογικὴν κατάστασιν ἐνδεικτικὴν μὴ τελείας ἰσορροπήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ.

Ἐννοοῦνται ἀναμφισβήτητα κλινικὰ καὶ ἀκτινοσκοπικὰ εὑρήματα τὰ κάτωθι:

Κλινικά: Σαφὴς ὑπαμβλύτης καὶ αὔξησις τῶν φωνητικῶν δονήσεων σαφὴς ἀλλοίωσις τοῦ ἀναπνευστικοῦ ψυθιρίσματος.

Ἀκτινογραφικά: Σκιαὶ διάχυτοι ἐνδεικτικαὶ προϋπαρξασῶν ἐκτεταμένων φυματιωδῶν ἐπεξεργασιῶν.

Αἱ περίγραπτοι βλάβαι τοῦ ἀναπνευστικοῦ συστήματος κλινικῶς ἢ ἀκτινογραφικῶς βεβαιούμεναι κρινόμενοι ὡς φυματιώδης ἐπεξεργασία, ἐφ' ὅσον δὲν δύνανται νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὰς ὡς ἄνω εἰρηται διατάξεις, ὑπάγονται εἰς τὰς περὶ ἀναβολῆς.

δ΄.) Λευχαιμίαι (ἄρθρον 23 στοιχείου Α΄.) διάφοροι τύποι τούτων.

1) Ἀλευχαιμία λεμφοειδὴς ἢ λεμφωμάτωσις γενικὴ (ψευδολευχαιμία τοῦ Coupeiu).

2) Ἀλευχαιμία λεμφοειδὴς (λεμφαδέδωμα) μετ' ἀποτυχίαν τῆς εἰκείας θεραπείας.

3) Ἡ αὐτὴ νόσος μὲ ἐντόπισιν τὸ μεσοδιάστημα, τὸ μεσεντέριον ἢ τὸν μυελὸν τῶν ὀστῶν.

4) Λεμφοσαρκωμάτωσις γενικὴ ἢ τοπική.

5) Νόσος τοῦ Hodgkin τοπικὴ ἢ γενική.

6) Ψευδολευχαιμία τύπου μυελώδους.

7) Ψευδολευχαιμία φυματικὴ ἢ συφιλιδική.

8) Μυελοσαρκωμάτωσις.

9) Ψευδολευχαιμία σπληνικοῦ τύπου (Bandi ἢ Panéchet).

10) Ψευδολευχαιμία μυελοειδεῖς ἢ λεμφοειδεῖς χρόνιοι.

ε΄.) Ἐπὶ τῆς γενικῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 114 τῶν ὀργάνων τῆς ὁράσεως.

Δεδομένου, ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ εἶναι δύο, πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψει ὁ συνδυασμὸς τῶν παθήσεων ἃς ἕκαστος τῶν ὀφθαλμῶν φέρει καὶ ἡ ἐκ τῶν παθήσεων ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν προκύπτουσα ὁλικὴ ἀνικανότης.

στ΄.) Καρδία ἀορτή.

1) Ἀρτηριακαὶ ὑπερτάσεις. Μέση ΜΧ 170—200 ΜΝ 95—110. Μεγάλη ὑπέρτασις ΜΕ 200—230 ΜΝ 110—130.

Μεγίστη ὑπέρτασις ΜΕ 230—250 καὶ ΜΝ 125—140.

Τεραστία ὑπέρτασις ΜΕ ἄνω τῶν 250 καὶ ΜΝ 160 καὶ ἄνω.

Προκειμένου περὶ τῆς ἐκτιμήσεως παθήσεως συνισταμένης εἰς στένωσιν ἢ ἀνεπάρκειαν καρδιακοῦ στομίου, ἄνευ ἑτέρας κλινικῆς ἐκδηλώσεως, πλὴν τοῦ φυσήματος ἥτις πάθησις ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς στενώσεως ἢ τῆς ἀνεπαρκείας δυνατὸν νὰ ποικίλλῃ ἀπὸ τῆς σοβαροτάτης μέχρι τῆς τελείως ἀντιρροπιζομένης, εἰς βαθμὸν νὰ θεωρηθῇ ὡς μὴ ὑφισταμένη, ὡς ἐπίσης λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι προκειμένου περὶ συστολικῶν φυσημάτων εἰς τὰς πλείστας τῶν περιπτώσεων τὰ στόμια εὑρέθησαν ἀνέπαφα πρὸς μόρφωσιν ἀσφαλοῦς γνώμης κατὰ τὴν Νοσοκομειακὴν παρατήρησιν, ἡ κλινικὴ ἐξέτασις, ἀνάγκη νὰ συμπληροῦται διὰ τοῦ ἐλέγχου τῆς λειτουργικῆς ἱκανότητος τῆς καρδίας, πρὸς καθορισμὸν τῆς ὁποίας ὑποδεικνύομεν τὴν ἑπομένην μέθοδον.

Ἐν αἰθούσῃ θερμοκρασίας 14—15 βαθμῶν ἢ τοῦ ἀτόμου καλῶς ἐνδεδυμένου εἰς ὥρας ἀπομεμακρυσμένας τῶν γευμάτων (9—10 π. μ. ἢ 4—5 μ. μ.).

1) Τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν ὁπλίτου εὑρισκομένου ἐν ὑπτιάσει ἐπὶ τῆς κλίνης μετροῦμεν τὰ ςφύξεις μέχρις ὅτου δύο διαδοχικαὶ ἀριθμήσεις δώσωσι τὸ αὐτὸ ἐξαγόμενον, πρὸς ἀποκλεισμὸν τῆς ἐκ τῆς συγκινήσεως παροδικῆς αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν. Ἐπίσης δὲ κατὰ τὴν στάσιν ταύτην λαμβάνομεν τὴν ἀρτηριακὴν πίεσιν, μεγίστην καὶ ἐλαχίστην.

2) Ὁ ἐξεταζόμενος ἐγείρεται καὶ λαμβάνονται ἐν ὀρθοστασίᾳ

ἐπίσης, ὁ ἀριθμὸς τῶν σφύξεων μέχρις ὅτου δύο διαδοχικαὶ καταμετρήσεις δώσωσι τὸ αὐτὸ ἐξαγόμενον, ὁμοίως δὲ προσδιορίζεται ἐν τῇ αὐτῇ στάσει ἡ ἀρτηριακὴ πίεσις μεγίστη καὶ ἐλαχίστη.

3) Παραγγέλομεν εἰς τὸν ἀσθενῆ νὰ ἐκτελῇ 20 γυμναστικὰ καθίσματα, ἓν περίπου κατὰ δευτερόλεπτον, μεθ' ὃ λαμβάνομεν σφύξεις καὶ ἀρτηριακὴν πίεσιν ἀνὰ πᾶν 1′ ἐπὶ 5′ καὶ τέλος τοῦ ἀτόμου κατακλιθέντος αἱ ἀνωτέρω ἀπαριθμήσεις λαμβάνωνται διὰ τελευταίαν φοράν.

Κατὰ τὴν ἐξεταστικὴν ταύτην μέθοδον ἐπὶ φυσιολογικῶν ἀτόμων παρατηροῦμεν, ὅτι 1) ὡς πρὸς μὲν τὸν ἀριθμὸν τῶν σφύξεων α′.) κατὰ τὴν κατάκλισιν καὶ τὴν ὀρθοστασίαν παρουσιάζεται διαφορὰ 4—8 σφύξεων, β′.) τὰς 20 κάμψεις τῶν κάτω ἄκρων ἐπακολουθεῖ ἀνύψωσις τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν κατὰ 16—20, γ′.) ἡ ἀνάπαυσις ἐπαναφέρει τὸν ἀριθμὸν τῶν σφύξεων εἰς τὸ κατὰ φύσιν ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματος 3′ κατ' ἀνώτατον ὅριον.

2) Ὡς πρὸς τὴν ἀρτηριακὴν πίεσιν ἐπὶ φυσιολογικῶν ἀτόμων, ὅτι α′.) ἡ μετάβασις ἀπὸ τῆς κατακλίσεως εἰς τὴν ὀρθοστασίαν προκαλεῖ ἐλαφρὰν ἀνύψωσιν ἀμφοτέρων τῶν πιέσεων κατὰ 0.110 χ. μ. περίπου β′.) αἱ 20 κάμψεις τῶν κάτω ἄκρων προκαλοῦν αἰσθητὴν μὲ ναῦξησιν τῆς μεγίστης πιέσεως 0.040 χ. μ. ὡς καὶ ἐλαφρὰν τοιαύτην τῆς ἐλαχίστης 0,010 χ.μ. ὡς ἔγγιστα, γ′.) ἡ ἀνάπαυσις ἐπαναφέρει ἀμφοτέρας τὰς πιέσεις εἰς τὰς ἀρχικὰς ἀναλογίας (ἐνίοτε τῆς ἐλαχίστης κατερχομένης κατά τι χαμηλώτερον) ἐντὸς 3′ κατ' ἀνώτατον ὅρον.

Ἐπὶ παθολογικῶν ἀτόμων, ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν σφύξεων, α′.) ὁ ἀριθμὸς τῶν σφύξεων μεταξὺ κατακλίσεως καὶ ὀρθοστασίας παρουσιάζει διαφορὰν 16—24 σφύξεων κατὰ 1′, β′.) ἡ ἄσκησις τῶν γυμναστικῶν καθισμάτων προκαλεῖ αὔξησιν τῶν σφύξεων κατὰ 30 κα ἰπλέον, γ′.) ἡ ἐκ τῆς ἀσκήσεως ταχυσφυγμία διαρκεῖ 5′—10′ καὶ μετὰ τὴν παῦσιν τῶν κινήσεων ἢ καὶ περισσότερον.

2) Ὡς πρὸς τὴν ἀρτηριακὴν πίεσιν, α′.) Ἡ ἀπὸ τῆς ὑπτίας θέσεως μετάβασις εἰς τὴν ὀρθίαν οὐδεμίαν ἀνύψωσιν προκαλεῖ τῆς μεγίστης πιέσεως, ἐνίοτε μάλιστα πτῶσιν, αὐτῆς μετ' ἀνυψώσεως τῆς ἐλαχίστης κατὰ 0,010 χ. μ. ἢ πλέον, ἐξ οὗ ἐλάττωσις τῆς διαφορικῆς πιέσεως αἰσθητή, β′) αἱ 20 κάμψεις ἐλαχίστην ἢ οὐδεμίαν ἀνύψωσιν τῆς μεγίστης πιέσεως μετ' αἰσθητῆς αὐξήσεως τῆς ἐλαχίστης, συνεπῶς ἐλάττωσιν τῆς διαφορικῆς, γ′.) ἡ διάρκεια τῶν διαταραχῶν τῶν ἀρτηριακῶν πιέσεων ἐπιμένει ἐπὶ 5′—10′ ἢ καὶ περισσότερον.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Διὰ τῶν ἀπὸ 26 Νοεμβρίου 1927 Π. Διατάγματος, δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. **294** τῆς 26ης Νοεμβρίου 1927 φύλλον τοῦ Α' Τεύχους καὶ τοῦ ἀπὸ 2 Μαΐου 1931 ὁμοίου τοιούτου, δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 120 τῆς 5/5/31 φύλλον τοῦ Α' Τεύχους τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων ὁρίζεται εἰς δραχμὰς μὲν τρεῖς (3) δι' ἕκαστον φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ δραχμὰς τέσσαρας (4) δι' ἕκαστον φύλλον τοῦ Δελτίου Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, ἡ δὲ ἐτησία συνδρομὴ αὐτῆς λογιζομένη ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

Α') Δι' ὁλόκληρον τὴν Ἐφημερίδα μετὰ τοῦ Δελτίου Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: Δρχ. πεντακοσίας (500).— ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: Δρ. χιλίας (1000).

Β') Διὰ τὰ τρία τεύχη Α', Β', Γ' καὶ Παράρτημα

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: Δρ. τριακοσίας (300).— ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: Δρ. ἑξακοσίας (600).

Γ') Διὰ τὰ τρία τεύχη Α', Β' καὶ Γ'

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: Δρ. διακοσίας (200).— ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: Δρ. τετρακοσίας (400).

Δ') Διὰ τὸ Παράρτημα

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: Δρ. ἑκατὸν πεντ. (150).—ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: Δρ. τριακοσίας (300).

Ε') Διὰ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: Δρ. διακοσίας (200).— ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: Δρ. τετρακοσίας (400).

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Ἡ δημοσίευσις εἰς τὸ «Παράρτημα» τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῶν διαφόρων δικαστικῶν πράξεων καὶ Καταστατικῶν Σωματείων καὶ εἰς τὸ «Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν», τῶν Καταστατικῶν Ἑταιρειῶν, Τραπεζῶν κλπ. ὁρίζεται: Τῶν μὲν δικαστικῶν πράξεων εἰς δραχμὰς δύο καὶ 50 λεπ. (2.50) κατὰ στίχον, τῶν δὲ δημοσιευομένων ἐπὶ πληρωμῇ κανονισμῶν Νομικῶν Προσώπων κτλ. εἰς δραχμὰς ἑκατὸν ὀγδοήκοντα (180) κατὰ στήλην ἢ κλάσμα ταύτης.

Ἡ δημοσίευσις εἰς τὸ «Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν» τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

Τῶν καταστατικῶν καὶ τροποποιήσεις τούτων Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν εἰς δρ. ἑκατὸν ὀγδοήκοντα κατὰ στήλην ἢ κλάσμα ταύτης.

Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς Γενικὰς Συνελεύσεις τακτικάς, ἢ ἐκτάκτους, τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ἐν γένει εἰς δρ. διακοσίας (200).

Τῶν Ἰσολογισμῶν εἰς δραχμὰς χιλίας πεντακοσίας (1.500) (Π. Δ. 15 Αὐγούστου 1927).

Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων Τραπεζιτικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν εἰς δραχμὰς ἑπτακοσίας πεντήκοντα (750) δι' ἑκάστην δημοσίευσιν (Π. Δ. 1 Ἀπριλίου 1928).

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Μαΐου 1931

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Κ. ΣΤΕΡΓΙΑΚΗΣ

ΣΗΜ.—Παρακαλοῦνται οἱ λαμβάνοντες τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως διαφυλάττωσι ταύτην, καθόσον τὰ φύλλα της ἐκδίδονται εἰς ὡρισμένον ἀριθμὸν ἀντιτύπων, πᾶσα δὲ αἴτησις ἀποστολῆς ἐλλειπόντων φύλλων νὰ γίνεται μετὰ 15θήμερον ἀπὸ τῆς λήψεως καθότι μετὰ πάροδον χρόνου ἀποβαίνει δυσχερὴς ἡ ἐκ νέου ἀποστολὴ τοιούτων. Ὁμοίως νὰ παρακολουθῶσι ταῦτα διότι τινὰ τούτων πολλάκις λόγῳ ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης συνεκτυποῦνται μετ' ἄλλων, ἄλλα δὲ προθυστέρως ἐκδίδονται καὶ ἀποστέλλονται.

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου